War Pigs

januar 94

Nº 4

ALOHA!

UUH, KONAČNO JE GOTOVO, ZNATE, KAD ČITATE UVODNIK TREBA DA STE SVESNI DA, IAKO GA ČITATE PRVOG, ON SE PIŠE POSLEDNJI, ONDA KAD JE AUTORU FANZINA VEĆ DOSTA SVEGA, KAD JE ODAVNO PREŠAO TAČKU NA KOJOJ SE PITA ZAŠTO SVE OVO RADI... BAR ZA MENE, PROCES PRAVLJENJA BROJA JE KAO TRUDNOĆA - TRAJE MESECIMA I PRVO SE SKORO NE PRIMEĆUJE, PA ONDA RASTE SVE VIŠE I VIŠE I POSTAJE SVE TEŽI I TEŽI I SVE SE VIŠE PITAŠ ŠTA TI JE SVE TO TREBALO. NEKOLIKO DANA PRED IZLAZAK OSEĆAŠ SLABOST I NISI VIŠE SIGURAN DA ĆE TI USPETI. IAKO MI JE OVO VEĆ ČETVRTI BROJ JOŠ UVEK NISAM OVLADAO SVOJIM EMOCIJAMA...

POŠTO SVAKI UVODNIK MORA SADRŽATI IZVINJENJA, DA I JA NE DUŽIM MNOGO: PRE SVEGA, OBIČNO SE ZA ZIN KAŽE DA NIJE ISPAO ONAKO KAKO STE ŽELELI I TO JE, NARAVNO TAČNO, NAROČITO S OBZIROM DA JE OVO MOJ DEBI ŠTO SE SLAGANJA TIČE (A NA MILANOVO UŽASAVANJE). TO SE, RAZUME SE PRIMEĆUJE JER ONO ŠTO ĆETE IMATI PRILIKE DA VIDITE NA NAREDNIM STRANAMA NE PODLEŽE NI JEDNOM STANDARDU SLOVOSLAGAŠTVA. A OPET, OVO JE FANZIN I POTREBNO JE DA ZADOVOLJI NEKOLIKO SUPROTSTAVLJENIH TEŽNJI: DA U NJEMU BUDE ŠTO VIŠE TEKSTA, DA TAJ TEKST ZAUZME ŠTO MANJE PROSTORA, A OPET DA SVE TO PROSEČNOM ČITAOCU BUDE ČITLJIVO BEZ UPOTREBE OPTIČKIH POMAGALA (LUPA, MIKROSKOP). ZBOG TOGA SU PRAVLJENI BROJNI KOMPROMISI U POKUŠAJU DA SE POMIRI OVIH NEKOLIKO ZAHTEVA. SAMIM TIM, "LEPOTA" JE UGLAVNOM MORALA DA USTUPI PRED FUNKCIONALNOŠĆU, NO, BUDIMO DEMAGOŠKI ORIJENTISANI DO KRAJA, ONO VAŽNO BI TREBALO DA BUDE SADRŽAJ TEKSTOVA, A NE NJIHOV IZGLED. AKO MISLITE DA JE SVE MNOGO SITNO I OKU ZAMORNO, PA, MOŽDA STE U PRAVU, ALI SETITE SE DRUGOG BROJA, SETITE SE DA JA PRODAJEM UKUĆANE U BELO ROBLJE, NE BIH LI OBEZBEDIO LOVCE ZA UMNOŽAVANJE ZINA, A, UOSTALOM, MENI JE TREBALO PET MESECI DA OVO NAPRAVIM, ZAŠTO BIH VAM OLAKŠAO DA GA PROČITATE ZA PETNAEST MINUTA?

MOJA STARA BOLJKA, NEMANJE FOTOGRAFIJA JE OPET POSLEDICA NEINVENTIVNOSTI, KAKO BENDOVA, TAKO I MOJE, AL JEBEŠ FOTKE, IONAKO SE JEDINA KOLOR SLIKA U OVOM ZINU (GALE U SQUAT-u) NEĆE VIDETI.

ŠTO SE TIČE STRANIH BENDOVA, OVDE IMAMO SAMO JEDAN, ALI NE MOJOM KRIVICOM, JEDNOSTAVNO, MASA BENDOVA IZ INOZEMSTVA MI NIJE ODGOVORILA, MOŽDA OPRAVDANO, MOŽDA I NE, NE ULAZIM U TO. NU, VALJDA SU I OVI INTERVJUI KOJI POSTOJE, DOBRI I ZANIMLJIVI, SVESTAN DA MI JE TAJ DEO FANZINA NAJSLABIJI, TRUDIO SAM SE DA ISPADNU ŠTO JE BOLJE MOGUĆE, U ČEMU SU MI POMOGLE ODREĐENE KRITIKE ČITALACA...

ZA PROŠLI BROJ PISALO JE MNOGO VIŠE LJUDI, OVDE SAM SVE INTERVJUE URADIO JA, SVE TEKSTOVE (SEM SQUAT REPORTA) OPET JA, SVE RECENZIJE (SEM NEKIH KONCERATA) OPET JA, NE JER SAM AUTOKRATA, NEGO JER VEĆINA MOJIH SARADNIKA NIJE BILA PRETERANO AGILNA. ZATO SE NIGDE NISAM NI POTPISIVAO, SVE ŠTO JE NEPOTPISANO, MOJE JE.

KAD VEĆ POMINJEM GIG REPORT, MISLIM DA JE TO BITAN DEO ZINA.

I ŽAO MI JE ŠTO VIŠE FANZINA NE OBJAVLJUJE SLIČNE STVARI - TO JE SCENA U SVOJOJ SUŠTINI, IZVINJENJE BENDOVIMA KOJE NISAM RECENZIRAO, ALI PARA SE NEMA (VEĆ GODINU DANA NISAM PLATIO ULAZ NA GIG)...

MUZIČKA ŠTAMPA U SRBIJI VIŠE NE POSTOJI. RITAM JE OBEĆAN, PA NESTAO, SAD BI TREBALO DA POČNU DA IZLAZE NEKE NOVINE ZA TV MM, NU VIDEĆEMO (ZA TO BIH TREBAO JA DA PIŠEM)... FANZINI NISU NJIHOVA ZAMENA I NE TREBA TO ~~DA~~ BUDU, UOSTALOM RAZLIKA IZMEĐU FANZINA I NOVINA JE U TOME ŠTO FANZINI KREIRAJU SCENU, A NOVINE SA NJE UZIMAJU I ŽIVE OD TOGA.

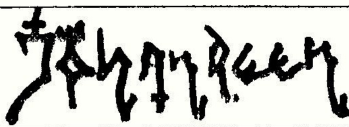
I JOŠ JEDNO, FLAJERE ZA FANZINE, ZBOG PROSTORA NE OBJAVLJUJEM, ALI IONAKO SU SVI IZRECENZIRANI. FLAJER ZA GLIŠIĆEVU KNJIGU "URA, URA, MARORA" IZ ISTIH RAZLOGA NE OBJAVLJUJEM ALI NARUČITE JE NA: IVAN GLIŠIĆ, MOŠE PIJADE 5/17, 15000 ŠABAC. UZ TO, DEMOSE SAVRŠENSTVA KROZ PATNJU I PUNIH MRŽNJE NARUČITE NA: PETROVIĆ DRAGAN, IVE ANDRIĆA 2-15 2/3, 35000 JAGODINA. NOVI LP PEARL JAM SE ZOVE VERSUS.

O.K., PIŠITE & RADITE NEŠTO: UROŠ SMILJANIĆ
SITNIČKA 36 011/653406
11040 BEOGRAD

THANX + HELLO: STAŠA, DULE, JOVA, GALE, MILAN, SAVA, ĐURA, MOCA, MILUTIN, ASSUCK + STEVE, KITA + JOHANBEEN, WHO IS THE BEST?, NINOT HIV, KONO + DEMENCIJA, G. ZLATIBOR BRANKOVIĆ, GVIDO, DRAGO, B. LUKNER, UGH!, PURGATORY, AEROHOLM, GROOVY CHICKADEE, DEAD IDEAS, DEFINITE CHOICE, FMU, SUBA, OSMA, VASA, SUNJKA, ANDREA, HANS, MAX, P.N.S., CONSUME, SPLINTER, EKSTREMISTI, EDI + R. VIBE, GILE, PECA, JOCA P., ŠIMA, DRAGAN, DIMITRIJE, SUZANA, TANJA, HAŠ, I. GLIŠIĆ, SCAFFOLD, SVARCO, ALEK, IVANA, SANJA + M. LUDI, D. + PITCHSHIFTER, PABLO + RESISTANCE PROD., MINDSNARE + MAJA, SMART EGGS, ŽEKSI, VLADA PATITUĆI, BLOODBATH, A.B.F., ZORAN ERIĆ, SVI IZ LUČANA, KORKI, EDITA

I NARAVNO, AKO SAM NEKOG ZABORAVIO, NEKA MI OPROSTI I NEKA SE DOPIŠE...

PEDOFILIJA + HEAVY METAL I SODOMIJA !!!

Ovi su jedinstvena pojava na svetskoj sceni, jedini YU bend za koji ja znam da šalje promo kasete urednicima fanzina!! Pravi underground, alter, punk-as-fuck, DIY itd. potez i radnja koju sam ja nagradio rađenjem intervjua sa spiritus movensom benda-Kitom (možda je zanimljivo napomenuti da je od 60 poslatih kaseta odgovoreno samo na 4, pa, jebem li vam mater lenju, neko vam pošalje kasetu i vi ga ne udostojite ni odgovora, to zovete scenom?). Kaseta je inače cool, vidi recenzije, a intervju je pred vama, ko ima nešto protiv psovki, droga, te seksualnijeh perverzija nek ga preskoči.

Q:Kratka & dosadna priča o istoriji, članstvu te početnim stremljenjima skupine.

A:Ovaj deo najviše mrzim da pišem jer sam pisao hiljadu puta, ali evo ti ukratko: oformili smo se u postavi Kita-sve osim bubnjeva i Tana-bubnjevi (ex P.O.K.-Pobesneli Otvarači Konzervi i Anti-CIA) 1989. godine, tj. pre JNA. Zbog problema sa opremom i prostorijom rad je sačekao na naš comeback iz JNA kada aprila 1991. za jedan dan uvežbavamo materijal a drugi dan ga snimamo u malim pčelicama (studio Češnjak-Vuja gde ćemo snimati i sav ostali materijal). Muzika-total noise grind thrash. Kasetu sami izdajemo pod nazivom "Veoma čudan naziv?" i prodajemo je u 42 primerka po Sloveniji i Hrvatskoj. Tad smo imali gomilu planova, međutim jedino što smo uradili to je da smo se raspali, tj. ostao sam samo ja. Stanka! Posle nekoliko meseci u grupu upada Stale-druga gitara, ja kupujem bubnjeve od grupe MORTUARY i počinjemo sa nekim svirkama na mom placu. Međutim, bubnjara stalnog nikako nismo mogli da nađemo, te ni to ne radi kako valja, pa Stale odlazi nezadovoljan statusom muzičara-amatera. Ja u međuvremenu kupujem ritam mašinu od bubnjara ŠAHT-a i završavam svoj materijal. Zovem ortaka (Nemanju-ex MAHT, KG) koji svira gitaru da mi pomogne da uradimo muziku i on pristaje na to i tako juna 1991. snimamo materijal pod nazivom "Sam u borbi protiv dosade!", tu pičimo neki noise alternativu thrash, Nemanja postaje stalni član banda. Tad dolazi mrtva sezona-leto, nema svirki, mi radimo novi materijal, u bend upada sadašnji pevač Kreko i krajem septembra ('93.-Uroš) snimamo treći tape "What seems to be trouble, gentlemen?". Jurimo svirke koje nam jednu za drugom otkazuju. U band upada i basista Fritz (iz DEAD JOKER-a). Trenutno jurimo svirke i neku nezavisnu ili jaču kuću da nam izdaju materijal. Trenutno sam u kontaktu sa 20-ak diskografskih kuća iz Evrope međutim nekih jačih novosti nema. Uvežbavamo nov materijal koji smo uradili i planiramo da upadnemo u studio početkom decembra.

Q:Zašto ime JOHANBEEN, da ne zloupotrebljavate možda Yohimbin u slobodno vreme?

A:Bukvalno, ime JOHANBEEN je nastalo od afrodizijačkog sredstva Yohimbinum, samo što smo umesto hemijskog sredstva mi to prebacili kao ime čoveka koji može da te napali. Što se tiče zloupotrebljavanja, nemamo potrebu za time, šta bismo inače radili sa ovim prirodnim potencijalima, kojih hvala bogu ima na pretek. Ja se ni ne žalim na žensku nam polovinu stanovništva koje su zahvalan faktor koji utiče na naša textualna opredeljenja u smislu perverzija. Naročito cenim BULJU!

Q:Kako nazivate svoju muziku? Uticaji?

A:Ne znam kako bih nazvao svoju muziku a to i ne želimo, jebeš ga, onaj koji je čuje neka je naziva kako oće, mi jednostavno kroz nju pokušavamo da izrazimo svoju agresivnost i dosadu nastalu ovim sranjima što se dešavaju po Jugi i pokušavamo da promenimo ljude koji ni ne pokušavaju da izađu iz tog sranja u kojem su do kolena pa i više. Inače, pokušavamo da stvorimo originalnu muziku, pa izbegavamo uticaje a inače slušamo MINISTRY, PANTERU, M.O.D., PRIMUS, NIRVANU... Ja inače najviše volim da stavim domaće demo bendove u kasetofon, tu ipak ima najviše pozitivnih vibracija. Nemanja voli gitarističke heroje-Satrianija, Vaia... Kreko slično kao ja, Fritz-rock.

Q:Svirate li vi uopšte uživo i zašto ne?

A:Što se tiče tih svirki uživo, to nikako da nam krene. Nekako smo uspeli da se sredimo od juna, uvežbali smo se do jaja i počeli da jurimo gigove. Ali sranja nikad više-na hipodromu u KG nam otkazuju zbog kiše, u Aranđelovcu jer ne mogu da nabave bubanj za bendove koji sviraju sa nama, Mladenovac smo otkazali jer je trebalo da sviramo Aranđelovac, u nekim mestima rade svirke bez razglasa, a on nam treba za ritam mašinu, i tako dalje, sve shit do shita. Jedino ono pravo su svirke koje pravimo u mojoj sobi, na koje imamo sigurnih 5-6 posetilaca. Planiramo da izdamo video "Live in soba", o tom potom. Ako neko slučajno radi neku svirku nek nas zove, ne treba nam lova, samo dobro zezanje.

Q:Da li šire narodne mase vole ovakvu vrstu buke, da li vaš bend ima podršku u njima?

A:Koliko ja znam ljudima se uglavnom sviđa naša svirka, bar onima koji se kreću u tim vodama, ipak ne želim baš da budemo bend za široke narodne mase, ko to očekuje nek sluša Cecu i Miroslava Ilića. A što se tiče podiške ona uglavnom dolazi od nekih jačih faca koje se već dugo kreću našom scenom, međutim, samim tim što smo počeli sa ozbiljnim radom pre 6 meseci ja neku podršku od ljudi tek očekujem, jebeš ga, svaki početak je težak. Za početak, dovoljno je da nas što više čuju, pa ako oće neka i kenjaju po nama ako ih naša muzika tera na to, ja ću biti zadovoljan i time!

Q:Jedan deo vaših textova otpada na suhu zajebanciju, dok je drugi deo eskapistički-depresivan, da li se vi plašite otvorenih poruka u pesmama, da li je direktan način izražavanja primeren ovakvoj muzici?

A:Taj deo textova što otpada na zajebanciju ipak mora da postoji, kako bi se osećali ljudi koji slušaju sve to a ne nasmeju se bar jednom u toku muzike. A druga stvar, mislim da je najbolji način života-zajebancija. A što se tiče tog drugog dela textova, to proizilazi iz svega ovoga što se dešava oko nas, od politike pa do sexa. Ne znam kako bi se ti osećao da dovedeš pičku kući da je karaš, a ona ne može ni da ovlaži jer joj je frka kako će da preživi sa 20 maraka koje joj je neki idiot uvalio za mesec dana rintanja. Jebem ti život kad te suva pička umrtvi. I nikako se ne plašimo otvorenih poruka u pesmama, jer način nije bitan, bitno je da svo to sranje izbaciš iz sebe pa kako bilo da bilo. Mnogo je lepše nekom reći jednostavno da se tera u pičku materinu nego ga sat vremena ubeđivati da je idiot i da nije u pravu. (Lepše? Možda, ali da li je i delotvornije? Think for a minute, što rekoše NAPALM DEATH-Uroš)

Q:Postoji li neka ideja u pozadini benda ili je to samo da nešto radite u pauzi između škole, seksa i drogiranja? Ima li smisla pokušavati izražavanje na ovaj način?

A:Neka direktna ideja ne postoji, jednostavno to smo izabrali kao način života jer nam se to najviše sviđa. Zar mora da postoji ideja da bi se nešto radilo ili je bolje raditi ono što ti je najlepše? Što se tiče škole, to smo završili svi osim Fritza (on još piči u gimnaziju). Ja ne radim ništa osim muzike, isto i Nemanja (osim što klošarimo). Kreko ima svoju kafanu gde rinta od jutra do sutra a pare spička za dva sata. Izražavanje na ovaj način je jedino što izlazi iz nas (osim govana, sperme, znoja, pluvačke...) i mislim da je to ono pravo. Mnogo bi lepše bilo kada bi osim gomile prodavnica oružja bilo prodavnica muzičke opreme, pa da se svi izražavamo na ovaj način!

Q:Kad smo već kod droge, šta koristite i kakvo imate mišljenje o zahtevima za legalizaciju iste?

A:Droga ti je čisto sranje koje koristimo u ograničenim količinama. Naročito preferiramo cannabis sativu ili cannabis indicu ukoliko nam ne uleti nešto jače ako nije na iglu (teraj to u pičku materinu). Ja bi je lično legalizovao mada čisto sumnjam da će se to kod nas desiti za narednih 500 godina.

Q:U vašoj muzici-ima dosta metal primesa, da li metal treba prezirati ili on vredi štogod?

A:Šta da ti kažem za metal, ja sam na njemu odrastao i nemam ništa protiv toga, ne vidim zašto bi neko imao nešto protiv nečega što neko drugi radi. Lično pokušavam da nas ne definišu kao metal band pošto to nismo (bar se sami tako ne definišemo).

Q:U vašem logotipu ima par satanističkih simbola, samo šminka ili nešto dublje? Imate li religioznih osećanja, ako da, šta mislite o crkvi?

A:Taj logotip postoji od kako smo se formirali, tad smo furali neki satanistički fazon kao način da se razlikuješ od drugih a i u trendu su bili neki satanistički bendovi u muzici koju smo slušali (VENOM, POSSESSED...). To je ostalo još od tada a sada nema baš nikakve veze sa nama. Baš radimo na tome da izmenimo logo. Religioznih osećanja nema baš preterano (osim što sam ja rođen 7. jan. kad se rodio Isus Hrist) a kakve bi veze bile perverzija sa religijom? Što se tiče crkve ja ne vidim baš nekog smisla u svemu tome!

Q:Da li su izbori moguće rešenje problema u Srbiji? Da li su naši problemi uzrokovani pokvarenošću ljudi na vlasti ili sistemom koji im omogućuje da je zloupotrebe?

A:Izbori nisu moguće rešenje problema u Srbiji. Mnogo me boli kurac za politiku, ja bi je ukinuo kao pojam. A ko je sve ovo prouzrokovao nikad nećemo saznati, samo znam da se moramo boriti da budemo iznad svega toga a ne sitni kako ti govnari žele.

Q:Vaše viđenje budućnosti ex YU?

A:Ja sam večiti optimista i verujem da kad se skinu sankcije ex YU će biti nova Švajcarska (VOW! Kakav optimizam!-Uroš). Dosta smo živeli u govnima, imamo dovoljno pametnih ljudi da nas doguraju do ovoga gore.

Q:Planovi?

A:Planova nikad više, love nikad manje. Trenutno želimo da uradimo tu novu kasetu, sa nešto boljim omotom i svime što ide uz to. Koncerte ćemo raditi svuda gde za to ima imalo prilike. Pokušavamo da proguramo ovo što radimo negde u inostranstvu gde bar možemo da sviramo kako treba. Ako ništa, snimaćemo kasete do kraja života i slati ih svima koji to žele. Ovom prilikom pozivam sve ljude koji nešto rade oko muzike da nam se jave za bilo šta (razmena snimaka, info, koncerti, zezanje...). Za svaku uslugu odgovaram duplo. I song za kraj: Neki su ljudi očajno gledali/ žalosnom pesmom sluđeni/ sebi su oči čupali/ što iz ove rupe nisu otišli/ neki su srećni što su ostali/ ali kad nisu ništa pronašli/ počeli su za nečim kopati/ i srećni su što će kurac dobiti

Saša Kitonić, Kopaonička 15/1, 34000 Kragujevac, 034/216-104

AIDS KILLS!

Pošto vam niko drugi to neće reći, bar pročitajte ovde: SIDA je tu, među nama i ma koliko izgledalo da imamo prečih problema, u svetu još nije pronađen lek za ovu bolest i predviđa se svetska epidemija za koju godinu. Naše društvo (sem izolovanih pokušaja) ne pridaje joj značaj. Pročitajte ovo jer, kao i obično, samo vam znanje može spasti život.

AIDS je zarazna bolest, koju prenosi virus HIV (identifikovano i par mutantnih oblika), dovodeći do potpunog gubitka imuniteta organizma (slikovito rečeno, ne umirete vi od SIDE nego od kijavice ili nečeg sličnog), prenosi se putem seksualnog kontakta (tj. svakim seksualnim kontaktom koji dovodi do prodora virusa u kožu ili sluzokožu, pri čemu je analni seks najopasniji, jer gotovo sigurno dolazi do stvaranja ranica na sluzokoži, mada ni oralni nije bezopasan, jer virus putem sperme opet dolazi u dodir sa sluzokožom i ako tu postoji neka ranica, ćao), preko krvi (u Nemačkoj je nedavno izbio skandal kad je otkriveno da su stotine ljudi putem transfuzije dobile zaraženu krv), što naravno uključuje korišćenje iste igle od strane više ljudi koji uzimaju heroin, ali i prenošenje sa majke na plod koji nosi. Važno je napomenuti da zaražena osoba nije obavezno i obolela, te da možete dobiti SIDU i od naizgled potpuno zdravog partnera. SIDA se ne prenosi grljenjem i ljubljenjem, preko predmeta (znate ono: peškiri, pribor za jelo...), WC šolje, u stvari virus ne podnosi spoljnju sredinu, a i temperatura preko 56 stepeni ga ubija. Zaštita podrazumeva korišćenje prezervativa kad niste sigurni u partnera (naravno, još bolje je ako partneri urade SIDA test pre toga, ali u ovoj zemlji se iz nepoznatih razloga to smatra smrtnom uvredom), ali zgodnije je koristiti neki strane proizvodnje jer su ovi domaći toliko nekvalitetno pravljeni da se HIV kroz njih šeta kao kroz sajamsku halu. SIDA se najviše prenosi jer ljudi smatraju seks sportom, pa prema njemu i imaju malu odgovornost, letnje avanture i veze za jednu noć su pravi rasadnik ove bolesti. Daleko od toga da ja sad tu nešto morališem, samo vas upozoravam na opasnost. Da to nije bezveze govore dva primera: prošle godine je u Pirotskoj gimnaziji četvrta godina zbog davanja krvi testirana na HIV. Rezultat: desetak pozitivnih. Uz to, po Studentskom gradu u BG kruži priča od čak 500 pozitivnih u ovoj ustanovi. Pravi broj je recimo 10, pa i 100 puta manji, no uz prijateljske odnose vrlo brzo se može dogoditi da ovo postane kontaminirana zona (a znamo i za gomile slučajeva vaški i buva u ovom kompleksu zgrada). Prenošenje putem davanja krvi i primanja iste bi trebalo da je isključeno jer se u teoriji sva oprema koristi samo jednom, a svaki davalac se testira, ali Nemački slučaj zabrinjava. Ako se lupate po veni, vi ni ovako nećete dugo, ali da bar ne bi i druge povukli za sobom, koristite samo svoju iglu, OK? U Francuskoj je vlada delila sterilne špriceve narkomanima da spreči širenje zaraze, kod nas, o SIDI se ni ne priča glasno. Zato sami sebe zaštitite, koristite samo sterilna sredstva kadgod dolazi do bušenja kože ili sluzokože (brijanje, pranje zuba, bušenje ušiju, tetoviranje...) i pazite šta radite sa sobom. Naravno da bi se lek pronašao kad države ne bi bacale lovu na naoružanje i uništavanje trećeg sveta radi još većeg profita, ali do tada pazite se, za koju godinu lako se može dogoditi da na svetu bude više zaraženih nego zdravih. Pamet u glavu.

(izvesni delovi ukradeni iz letka "Istina o SIDI" izdatog od strane Zavoda za zaštitu zdravlja Srbije, senzacionalističke cifre i demagoške izjave by War Pigs Fanzine)

Does this system work?

Da, očigledno, DIŠČARDŽ vode na mojoj listi kradenih naslova, šta da im radim kad su smišljali dobre, za kradu kao stvorene nazive pjesama.

Pa, da li ovaj sistem funkcioniše? Ne bih rekao. Ne zato što nemamo šta da jedemo, šta da obučemo, čime da se vozimo i za šta da živimo, za to se može uvek okriviti vlast, ali sistem, sistem niko ovde ne dovodi u pitanje, sem par anarhista koji retko znaju da navedu razlike između sindikata i silikata. Dobra stvar ovi fanzini, jedna od njihovih prednosti je što i dileje poput mene dobijaju šansu da napišu smrtno ozbiljan sociološko-analitički tekst. Valjda zato niko fanzine i ne shvata ozbiljno...

Sistem, sranje, i posle godina ćutanja i godina prevrata i godina sahranjivanja komunizma, pokušaja rušenja njegovih nadgrobnih spomenika (Šeki, Šeki, bio si nevaljao), godina demokratije i laganja i godina istine i pokajanja, posle godina, deca umiru u bolnicama jer nema potrebnih medikamenata a ja kroz prozor posmatram invalide poslednjeg Balkanskog rata kako se opijaju do besvesti pivom koje je za dobar deo ostalih građana preskupo. Opijaju se da zaborave da više nisu ljudi nego otpad društva koje ih je hladnokrvno žrtvovalo za nepostojeći cilj (rat je cilj sam za sebe) i sada odbija da u njima prepozna ljudska bića. Boli što nemaju šta da jedu, ali zbog poniženja, a ne zbog gladi. Koliko onda treba da slušam političara koji mesecima ponavlja da Srbi neće prepustiti vekovne teritorije ni po koju cenu? Možda i neće. Koliko sve to vredi u ovoj igri u kojoj se dojučerašnji drug do smrti žrtvuje opet u ime ideje? Izbeglička odiseja od "free for all" do uvođenja radne obaveze, slanje hrane, lekova i oružja (oružja!) Srbima van Srbije, pa pljuvanje po njima u gigantskom eksperimentu menjanja umova mase za jedno veče (uglavnom uspešnom), pušenje Šešelju, pa pljuvanje, a ni za jedno nijedan argument, transformacija Vuka od čoveka koji bi muslimanima (Muslimanima?) sekao ruke, do najvećeg muslimanskog prijatelja izvan arapskih zemalja (ma, da, SPO su sad veliki humanisti i kosmopolite, iskreno, kao i uvek, ne bi li se pred zapadom, čiju bi pomoć žarko želeli, prikazali dobrim, lepim i poštenim), Šešeljevo i Arkanovo razračunavanje sa protivnicima metodom grube fizičke sile, metodom terora, pljačke, prevare, pronevere, a narod (ova reč se toliko prokurvala da i kad ih nema ja oko nje vidim navodnike), dakle "narod" i dalje jede samog sebe, gazi po svojim telima u prevoznim sredstvima, nosi slike svojih voda (te slike se menjaju, na njima su od vremena do vremena ljudi koji su sad smrtni neprijatelji), plače zbog njih, raduje se zbog njih, ubija zbog njih, gine zbog njih, vođe su tu radi naroda, ne da bi poštovale njegovu volju, nego da mu kažu šta će i kako će.

I pričati da je za to kriva vlast je suviše lako i jednostavno, da citiram Milana, to je naravno jeftina mentalna razbibriga, kad nam je već fudbal propao... Vlast je kriva, o da, o da, o da, ali samo vlast? Mnogo je u ovom fanzinu već pisano o neobrazovanosti Srba, o neimanju pojma o tome kako bi demokratija trebalo da izgleda, ali sistem, SISTEM. Suviše je jednostavno u ovakvom sistemu uništavati živote, suviše prosto bogatiti se na tuđem bolu. Jer je preveliki, preglomazan da bi mogao da ispunjava svoju primarnu funkciju, organizovanje života ljudima koji taj sistem čine, sistem je preokupiran drugim poslom: održavanjem samog sebe u jednom delu i ne ostaje vremena za drugo. Nije to samo u Srbiji ili Jugoslaviji, tako je svuda. Hajde, hajde, znate i sami da Milošević nije diktator i da ima bar pola stanovništva Srbije iza sebe, druga je stvar kako ih je pridobio, jeste njemu RTS privatna stanica, ali tako je svuda, to jeste demokratija, lažima i preterivanjem pridobiti glasače i uživati u blagodetima vlasti. A kad ste gore učinićete sve da tamo i ostanete. I svuda je tako, u USA i u GB i u Francuskoj, i u Srbiji, ostati na vrhu države je suviše teško da bi bilo vremena za bavljenje problemima stanovništva, ratovanje protiv neprijatelja koji takođe lažu, podmeću i varaju iscrpljuje. I Srbija se, logično raspada po svim šavovima, sve mere za zaustavljanje propasti su simbolični potezi koji treba da ostave utisak truda, a svakom školovanijem ekonomisti je jasna njihova besmislenost. Kako da se onda i USA ne raspadnu? Ima tu više raloga: oni su kapitalisti i država ne kontroliše tržište u tolikoj meri kao kod nas, USA je ekonomski jaka država i politički prevrati na vrhu teško i slabo utiču na njenu privredu (jedino niže klase povremeno bivaju pogođene, "Reaganomics" u USA ili Poll Tax u UK), to su stabilni sistemi jer već dugo imaju određeni stepen slobode u privredi i uspostavljeni odnosi se teško menjaju. Kod nas se naravno tržišna privreda, tek rođena, zbog rata i sankcija deformisala u "monopol + guljenje kože na sve načine" privredu, kod nas se tek događa prvobitna raspodela kapitala (po običaju, najviše ide najbeskrupuloznijima), da, hteli smo pravo iz feudalizma u socijalizam i zato smo sad na stadijumu divljeg kapitalizma na kom je Evropa bila pre par stotina godina i moramo ga proći, evolucija izgleda ne dopušta skokove. I to sve je još smešnije jer nas ubija sistem, sistem koji dopušta potpuno pogrešnim ljudima da kontrolišu druge ljude, zbog toga propadaju privreda i školstvo i zdravstvo. Partije se bore za vlast. Divno. SPO prave salto mortale, ne verujem im ni reč. SRS su se dokazali nasiljem (da, u Krajinama, a i ovde), Šeki se i dalje zalaže za kokanje plavih šlemova i izbacivanje Hrvata iz Srbije, samo što je odjednom postao omiljen među "progresivnima", jer se okrenuo protiv SPS pa sad oni koji su ga mrzeli k'o Nemca kažu "Jesi vid'o Voju šta im je uradio?", očigledno ne razumejući ono što se jasno vidi, u pitanju je borba za vlast, a ne borba za bilo čije ideale, politika nije bajka. Tu su i desničari koji bi ukinuli sve oblike subkulture i zapadnjačkih pogubnih uticaja, FUCK YOU ALL, što bi rekli PATARENI, partije se bore za vlast, ali radi nje same, a ne radi pomoći narodu, jer to ne ide, kad si na vrhu nemaš vremena da gledaš dole. Istovremeno oni koji su na vlasti neće da je ispuste, potpuno nevažno je da li iz pohlepe ili iz ubeđenosti da su nam oni jedina nada. Lako je onda nahuškati protivnike jedne na druge i pustiti ih da se pičkaraju danima u parlamentu, ne bi li narodu **ogadili** parlament, pa se Slobin čin raspuštanja parlamenta narodu čini kao akt božje milosti i mudrosti (izveden, naravno da se spreči da Šeki obori vladu, ne bi li se novim izborima ostvarila apsolutna većina u skupštini). Onda sutra uveče RTS emituje anketu-sempler gde tridesetak ljudi za oko minut i po kaže da je to bio izuzetno prekrasan potez jer im se već smučilo to kako skupština radi. Pa zar te budale ne vide da oni to i hoće? Pripreme za uvođenje jednopartijskog sistema. A ta nesrećna skupština nikad nije imala ni 20% stvarne moći u Srbiji, Srbiji gde se odluke donose u dobro obezbeđenim kabinetima, gde se odlučuje koliko će se ubiti da bi ostali živeli (ostali?). Da, ja verujem da SPS ovo namerno radi, sankcije možda ubijaju Srbe, ali pomažu i da im se uzme i više nego inače, nije uopšte teško pozvati se na patriotizam i ja verujem da Milošević sebe stvarno vidi kao oličenje duha srpstva. Problem je što mi jesmo pod sankcijama i što to svi znaju. I prvo su tražili da se povučemo iz Bosne, to smo uradili, pa da utičemo da se rat tamo završi, to smo uradili, pa sad da nateramo Krajinu da se preda Hrvatskoj, OK, a šta je sledeće? Pa, zna se: Kosovo, Sandžak, Vojvodina i tako dalje, sisanje Srbije dok ne ostane samo ljuska, oni znaju da nas drže za muda i neće pustiti dok ne iscede i zadnje zrno žita, zadnji pedalj obradive zemlje. Ne verujete? Pogledajte malo šta međunarodna zajednica radi u Africi, koliko ljudi ubijaju u Somaliji (da li treba da naglasim da su to civili?) i sve zbog nafte. Diktatori koji su i došli na vlast podrškom zapada sad su najveći neprijatelji slobodnog sveta. I u takvoj situaciji Milošević se hladnokrvno suočava sa činjenicom da će mu umreti određeni procenat populacije, ali da on neće dopustiti kolonizaciju. Ja ga u tome podržavam, samo da li će nas biti živih da podižemo zemlju iz pepela? Da, jasno je da demokratija jednostavno ne funkcioniše onako kako je zamišljena, zna se i zašto, u Grčkoj, kad su je izmislili, zajednice su bile male i moglo se direktno učestvovati u odlučivanju, danas to nema veze sa životom, preveliko je i preteško. A da podelimo zemlju na male, samoupravne i ekonomski neovisne delove, koji bi zajednički odlučivali samo o nekoliko glavnih pitanja (recimo, o korišćenju reka, gradnji puteva, sprečavanju monopolizma)? Bilo bi divno, ali to zahteva prestruktuiranje celog društva, no decentralizacija je, jasno uslov. Ovo uopšte nije tako daleko od savremenog kapitalizma kako se čini, ali ključna razlika je u **ekonomskoj samodovoljnosti** delova, znači bez zavisnosti od uvoza (osim u pojedinim stvarima, ipak u Šumadiji nafte nema koliko bi Sloba to voleo), a u razmeni baziranoj na potrebi a ne profitu. Kapitalizam jeste rak rana modernog društva jer on ignoriše potrebu a forsira dobit i mada jeste najefikasnije i najdinamičnije (u izvesnom smislu i najpravednije jer podržava društvenu analogiju prirodnog odabiranja) društvo on je i najopasniji. Jurnjava za uvek većim proizvodom je ono što ga čini tako živim i vitalnim (tamo gde je socijalizam propao), ali istovremeno beskrupuloznim i neosetljivim na bol onih koji su žrtvovani u ime profita. Kapitalizam stvara ratove i ekološke katastrofe, on ubija decu u Aziji i Jugoslaviji, on čini da oni koji imaju imaju još više dok oni koji nemaju mole i pate. A Panić mi kenja o američkoj demokratiji i kapitalizmu, Panić, koji je na lažnom leku za SIDU zaradio ??? a platio kaznu smešnih 600000 USD. Kapitalizam jeste pravedan s obzirom na to da u njemu opstaju najsposobniji (prirodno odabiranje), kako to kažu njegovi zagovornici, a šta je sa onima kojima nije dopušteno ni da pokušaju? Šta je sa trećim svetom, koji je mužen do smrti, znate, Amerika ne troši svoje sirovine, isključivo ih uvozi, a u zamenu daje zastarele tehnologije i oružje. Kapitalizam nema etiku, on se širi kao rak i njemu je jedini cilj pojesti sve ostalo da bi se održao (naravno, na kraju mu sledi jedenje samog sebe). Ne govorim ja to zato što ga mrzim nego zato što se tu jednostavno sledi prirodan proces koji neminovno daje takve posledice. A mi smo tako srećni kad nam pomenu američku demokratiju (u kojoj čovek može da umre od gripa jer ga ne štiti zdravstveno osiguranje, koje nije imao od čega da uplaćuje), tako smo srećni kad Šešelj pominje jednake plate, kad se raspodeljuje roba na bonove. Samo, bonova ima mnogo više nego robe (inače se ne bi tako tajno raspodeljivala), jer država neće da plati više proizvođačima, više se isplate neki drugi poslovi (na crno, mada je to sve relativno). A tek najniža cena rada, svakog meseca je sve viša jer su cene više, a cene su više jer se povećana cena rada uračunava kao povećani trošak proizvodnje i tako od tod do večnosti (a ionako manje od 10% radi). Uzrok svih inflacija u 20. veku je što su sindikati izborili da rad ima najnižu cenu, bez obzira na ponudu i tražnju i to je izvor troškova za proizvođače. I zaustavite rat i sklonite sankcije i naša privreda će biti jednako mrtva, sve vredno ide na zapad (ne samo stručnjaci, nego i **devize**, da, da sve ih je manje, a to je jedino što ima neku vrednost ovde i sada) i jedini spas će za nas biti ulaganje stranog kapitala. Ali ne rasprodaja (a to će se, naravno i dogoditi), nego vrlo, vrlo rigorozno kontrolisana ulaganja, ne dopustiti kapitalistima da nas kupe s gaćama. Ma, šta ja to pričam, prvo mahanje dolarom ispred nosa nekog ko odlučuje u ovoj zemlji i odosmo na doboš. Da, u demokratiji posebno, masa je gluplja od pojedinaca. A i ove demokratije su nekako na silu. Kao Jeljcin koji gradi pravedno društvo, a opseo je desetine ljudi u zgradi i razneo je tenkovima, i sad će on da bude pravedan? Nazi Punks FUCK OFF! I sve naše revolucije (plišane i one druge) i juriši na skupštinu, ma nema ničega na silu i preko noći, evolucija, ne revolucija. I prekinuti ovu farsu sa demokratijom, sloboda je stanje uma, a Srbiji bi verovatno mnogo više pomogla čvrsta i pravedna ruka poštenog vladara koji bi mudro rukovodio ekonomijom i zemljom uopšte nego ovi surogati slobode koje gajimo. Samo gde naći vođu? Šteta što ne verujem da on postoji.

Vođa ne sme da ima skrupula, on mora da bude spreman na ubijanje 10000 radi života 10000000, na trgovinu sa neprijateljem, na kompromis, laž, prevaru, velikodušnost... No, pre svega, vođa ne sme da postavlja sebe iznad grupe koju predvodi, ako opstanak vođe postane važniji od opstanka grupe dolazi do ukidanja smisla njegovog postojanja, jer šta će mi vođa bez grupe? Tako je Sloba zaista monument u srpskoj istoriji, ali još odavno tražena je ostavka ne bi li se bilo blagonaklonije k Srbiji, što je on glatko odbio. Razumem ga donekle jer prepuštanje vlasti impotentnoj opoziciji koja se u nju još manje razume sigurno ne bi donelo mnogo lepog, ali formiranje prelazne/ koncentracione itd. vlade uz kompromise oko tržišta, medija i sl. dalo bi sigurno rezultate. Ovako se sve žrtvuje opstanku njegovom i njegovih na vlasti, iz čega bi logično sledila i dobrobit svih građana, samo to ne ide tako. Jebeš zemlju u kojoj ne možeš da kupiš hleb jer vlada neće da plati žito onoliko koliko košta (reći "ne može" bi bilo krajnje cinično, kad znamo koliko para imaju jer su skoro svi dileri deviza na našim ulicama vladini nameštenici, svaka nova novčanica koja se odštampa se prvo pojavi kod njih), a na vojsku ide 3/4 budžeta, jebeš zemlju u kojoj se usred dana ubijaju bivši i sadašnji kriminalci, većinom biznismeni sumnjivih poslova, na ovaj ili onaj način povezani sa državnim institucijama i to policija nikad ne razreši. Koji će im onda kurac policijska akademija? A u nju je, uzgred, u našoj demokratskoj zemlji zabranjeno upisivanje ženama. Ono što policija ne može da reši svako pametan već je provalio: ubijaju se dojučerašnji saradnici i ojačava se stisak nad ekonomski važnim faktorima društva, tu se sredstva ne biraju, a ubistva su čista i brza. A policija se za to vreme bavi učenjem naroda poslušnosti, ha smešno, premlaćuju ih u redovima za brašno. Neki kažu da je ubistvo Radojice Nikčevića naručio Radoman Božović lično. Radoman ili ne, ako država može da ubija ne bi li sebi obezbedila ekonomsku sigurnost, i mi imamo pravo da nju ubijemo iz istog razloga. Državu, ne njene pione, suviše bi bilo lako pobiti istaknutije lopove danas (vrh SPS, SRS, Arkanovu ekipu, te ostale njihove suradnike) ali to ne bi ništa promenilo, ako bi sistem ostao isti. Novi izbori? Pod istim uslovima? Zar je moguće da ništa nisu naučili? Kakvi, bre izbori, kad se zna ko na njima pobeđuje i kakav sistem opstaje kasnije? A svojim izlaskom ionako potvrđuješ legitimitet onih koji pobede. A prost bojkot nije dovoljan, bojkotom se mora poreći njihov sistem, ne priznati njihove zakone, poreze, policiju, organizovati svoj sistem sa paralelnim organima, i verovati u to. Ali niko ne veruje i niko nema hrabrosti i sve se završava u otimanju za veće parče kolača koji ima ukus govneta.

I sad fino, umesto Šešelja Sloba je k sebi uzeo Arkana, Arkanovi predizborni plakati su se pojavili 7 dana pre nego što se znalo da će izbora uopšte biti, ko li mu je rekao? Da ne pominjem da na njima piše "Mi držimo reč", koju to reč drže kad su nastali dva dana pre štampanja tih plakata? Arkan je simbol nove društvene elite: uspešan biznismen (probajte da uvezete iole veću količinu nafte bez njegove overe), u narodu popularan jer je komandant paravojne formacije (kojih u Srbiji, sećamo se, nema) koja mu je donela ??? para pljačkanjem i ubijanjem na teritorijama koje su "Srpske otkad je sveta i veka", čovek kome je nemoguće da ode u neku stranu zemlju jer bi tamo bio uhapšen (Šešelj tvrdi da je Jugoslavija izbačena iz Interpola jer nije htela da izruči Arkana), politički uspešan jer svoje protivnike ili premlaćuje ili ubija (shvatite ovo doslovno), lični prijatelj novokomponovanih zvezda, nosilac svega što je u ovom društvu kičerski i neukusno (njegov nacionalizam je svakom pravom nacionalisti verovatno odvratan jer Arkan pojma nema o istoriji i kulturi, da ne pominjem što mu se stranka zove Stranka **Srpskog** Jedinstva, a jedan od glavnih članova mu je Džej koji nije Srbin ni pod razno, očigledan primer korišćenja nacionalizma u marketinške svrhe gde se sva pravila ruše). Šešelj je bar školovan čovek i ima doktorat, Arkan je neškolovana, primitivna, nekulturna, ali sposobna seljačina koja će se ovom društvu napiti krvi ako ga (svi, i nacionalisti i anacionalni), zajedno sa sistemom koji ga podržava ne srušimo. No, možda su se za to već i pobrinuli oni koji drmaju ovom zemljom, učinivši da pukne na izborima, mora da mu je mnogo žao...

I na ove izbore ja nisam izašao iako su me mnogi ubeđivali da sam idiot, iako su mi mnogi rekli da time moj glas sigurno odlazi SPS-u. Znam. I zar zaista mislite da treba glasati za sistem koji tako očigledno želi da vas prevari? Ja nisam hteo da svojim učestvovanjem priznam ovaj sistem. Zašto igrati po pravilima onoga ko ta pravila postavlja, a zatim ih se ne drži? Štrajkovi tokom nove godine, neisplaćivanje ličnih primanja, koliko još pre no što se sruši ova vlast? Koliko još pre nego što se zameni ovaj sistem?

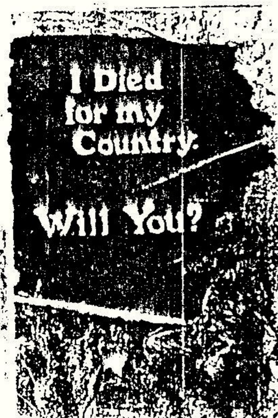
Assück

Zadovoljstvo gotovo seksualne jačine doživljavam kad naletim na ovakav bend: muzika je grind/death kasapljenje tipa žešćih napalmded ili SUFFOCATION, što još pojačava činjenica da im je producent "death metal mesija" Scott Burns (SEPULTURA, DEATH, CANNIBAL CORPSE, OBITUARY, DEICIDE, MALEVOLENT CREATION + još hrpa sličnih), pa od takvog bendu ne očekujete baš DIY stav, ali upravo je to ono što nude: rad sa malim, nezavisnim etiketama, jaki antikapitalistički/ anarho tekstovi, suradnja sa AYF i slični oblici izraza su im u mojim očima dali gotovo nezemaljsku dimenziju. Znam da niko živi ovde nije čuo za njih (prelistajte recenzije u WP #2), pa evo šanse da ispravite taj propust. Na pitanja odgovar'o Steve.

THANX, STEVE, ALL THE BEST TO YOU & ASSUCK!!!

Q:Pre svega, kad, kako i nadasve zašto ste odlučili da napravite bend?
A:Bend je nastao krajem '87. Svi smo bili u istoj srednjoj školi. Sviranje u bendu je jednostavno bilo ono što smo svi želeli da radimo.
Q:Što ste odabrali baš grind/death fazon, neće vam baš doneti puno love, a i neće učiniti da izgledate pametno u očima kritike?
A:Odabrali smo brzu muziku jer smo takvu muziku voleli da slušamo (SEPTIC DEATH, CRYPTIC SLAUGHTER). Za mene je to najzabavnije za svirku.
Q:Ljudi obično ne očekuju jake anarho textove uz ovakvu muziku, da li misliš da vas mnogi anarhisti možda odbacuju kao bend koji pravi previše nepotrebne buke?
A:Ne, zašto bi pravi anarhista bilo šta odbacio samo zbog estetike?
Q:E, sad mi pade na pamet, šta bre znači ASSUCK? (Da nije lizanje dupeta?)
A:Jeste, lizanje dupeta.
Q:'Ajde malo o vašoj diskografiji (reklamirajte se malo).
A:Necrosalvation EP, ASSUCK/O.L.D. split EP, Anticapital LP, State to state EP, Blindspot EP. Svi osim Blindspot su rasprodati i ne štampaju se više.
Q:Da li imate i neke druge aktivnosti, ne direktno povezane sa muzikom (demonstracije, direktne akcije...)?
A:Samo puno diskutovanja sa različitim ljudima o tome šta je dobro a šta loše. To je jedini način da otkriješ šta ljudi stvarno misle i staviš im do znanja kako ti osećaš.
Q:Ima li anarhistički pokret u U.S.A. ikakvog uticaja na politiku, mislim, da li se ikada bilo šta promeni?
A:Ne, anarhistički pokret u U.S.A. je beznačajan (u, jebote, kakav smisao za realnost, svaka čast, majstore-Uroš). Veoma malo ljudi veruje u mogućnost opstanka bez vlade. To je čudno jer ima puno ateista u U.S.A.. Ljudi se ne plaše toga što nemaju boga, ali neimanje vlade-to ih na smrt plaši. U svakom praktičnom smislu, bog i vlada su isto, zar ne?
Q:Čuo sam puno ljudi kako kažu da je mešanje panka i anarhije u početku bilo dobro jer je pomoglo da se određene ideje predstave većem broju ljudi, ali da je danas pank u zaostajanju i da celu stvar otežava. Šta ti misliš?
A:Moguće, nije sav pank anarhistički, pa je teško reći. Sigurno je da NIRVANA ili HELMET nisu učinili ništa za dobrobit anarhističkog pokreta, ali neki bendovi jesu.
Q:Video sam puno ljudi srećnih što je Bill Clinton pobedio na izborima, srećnih što su republikanci odjebali iz Bele kuće ali po mom mišljenju, on je verovatno veći drkadžija od Busha. A po tvom?
A:Veći drkadžija? Pa, u stvari samo druga vrsta drkadžije. Demokrata u Beloj kući je učinio situaciju nešto boljom po pitanju abortusa i, verovatno, socijalne medicine, ali porezi će porasti i govna sad smrde jače nego ranije.
Q:Amerika postaje sve konzervativnija, Reagan je to započeo, a sad je čak i Al Gore potpredsednik, Papa propoveda ukidanje abortusa, kuda sve ovo vodi, krajem 20. veka?

A:To ne bih umeo da odgovorim. Ja imam svoje ideje i stavove o ovim stvarima ali nisam politički ekspert. Zaista izgleda da su stvari loše uz potencijal da postanu još gore. Verovatno će i morati da to postanu pre nego što se stanovništvo dovoljno isfrustrira da bi ustalo protiv takvog stanja stvari. (E, da živiš u Jugoslaviji video bi da je taj trenutak dalje nego što misliš-Uroš)
Q:Povezano sa prethodnim pitanjem, Američki kapitalisti (kao i bilo koji drugi kapitalisti) ne prezaju ni od čega... rat, seksualna zloupotreba, droge, a ipak su oni ti koji najviše propovedaju moral...
A:U pravu si kad to kažeš. To je vrlo licemerno.
Q:Pretpostavljam da saradujete sa Anarchist Youth Federation, reci nam nešto o njima, jesu li oni značajni?
A:Naravno, AYF je važna organizacija. Oni štampaju i distribuiraju literaturu sa namerom da obrazuju mlade. To je mnogo inteligentnije nego SEX PISTOLSI koji blebeću o anarhiji. To je vrlo zreo i logičan način povezivanja sa ljudima.
Q:Da li veruješ u anarhiju ovde i sada, da li su ljudi sposobni da upravljaju sopstvenim životima, da li je postojannje snažne ličnosti vođe možda neophodno, da li su ljudi po prirodi slobodni?
A:Da, verujem u nju, ovde i sada. I da ti odgovorim na pitanje, mislim da ako postoje vođe ili bilo koja vrsta hijerarhije to uništava teoriju o jednakosti i anarhiju. Dalje, sloboda je jedna od nekoliko apsolutnih istina koje ljudima, bili oni toga svesni ili ne, pripadaju rođenjem.
Q:Sad malo o ratu u YU, vaš singl State to state na omotu ima devojčicu u razrušenom gradu sa jugoslovenskom zastavom u ruci... Na čijoj ste strani, ili ste zaključili da stajanje na bilo čijoj strani neće pomoći da se dođe do mira?
A:Prvi red spoken word dela na singlu, na b strani, "A nations tear", glasi: "Nema strana na koje bi se moglo stati". Nasilje je nasilje. Mržnja je mržnja.
Q:Muslimanima i Hrvatima je priznato pravo na formiranje sopstvenih država, ali Srbima ne, šta misliš o tome?
A:Mislim da je formiranje bilo kakve "države" greška. Ako ljudi žele da pokrenu proces svog sopstvenog ugnjetavanja i to im se ne dopusti to može da bude dobro. Ali, onda opet ne bi trebalo da se tim ljudima govori šta da rade, a šta da ne rade. Povrh toga, ja baš i ne podržavam politiku da različite kulture formiraju svoje sopstvene grupe. Podele jednostavno nisu zdrave.
Q:Da li je formiranje novog sistema da se zameni stari, nepravedni ikada u istoriji bilo korak napred, naročito ako je tu bilo i nasilja?
A:Apsolutno ne. U prirodi je vlade da vlada i kontroliše ljude. Promena kontrolora nije napredak. A razlog što ni jedan sistem u istoriji nije funkcionisao je što je svaki prevrat bio baziran na nasilju i kontroli. Promena će doći kroz obrazovanje, a ne nasilje i ni jedan sistem neće nikad moći da traje večno.
Q:Da li verujete u nasilje za pravedan cilj? Mnogi anarhisti veruju; da li to uključuje i nasilje na visokom nivou, na primer bombardovanje Srba koji sprovode etnička čišćenja nad Muslimanima? Da li bi to rešilo problem ili samo njegove fragmente?
A:Ne podržavam nasilje ni u kom smislu ili obliku. Nasilje je krajnji oblik ugnjetavanja i pravi anarhist se bori da se toga oslobodi. Prema tome, anarhist koji se ponaša nasilno ne koristi svoju glavu. Objasni mi razliku između Srbina koji ubija Muslimana i Muslimana koji ubija Srbina.
Q:Onog momenta kad sam vas čuo pomislio sam da ste pravi bend za Scotta Burnsa. Kako je došlo do toga da snimate sa njim, zar to nije skupo?
A:Sve ploče koje smo uradili bile su sa Scottom. On je već godinama moj jako dobar prijatelj. Snimanje u Morrisoundu (studio u kome rade Scott , te Tom Moris i u kome uglavnom svi bendovi pomenuti u uvodu snimaju materijal-Uroš) je skupo ali ono sa čim odemo iz studija vredi utrošenih para. Povrh toga, pošto smo mi nezavisan bend i naša etiketa se ne trudi da zaradi lovu tako što će raspičiti Scottovo ime po celoj našoj ploči, on nam ne naplaćuje produkcijske honorare ili bilo kakve druge gluposti koje veliki metal bendovi na velikim etiketama plaćaju.
Q:Jel' dolazite u Evropu?
A:Voleo bi', ali sumnjam. Ima li tamo nekog ko bi nam sredio lepu turnejicu?
Q:Mišljenje o velikim metal kućama (Earache, NBR...), treba li ih bojkotovati i zašto/ zašto ne?
A:Bojkotujte vi šta god hoćete. Ne zato što ja tako mislim. Dođite do toga sami. Mislim da je bend SCARPS to najbolje rekao.
Q:Nešto za kraj? THANX!
A:Vrlo cool intervju. Hvala, čoveče. Čuvaj se.
ASSUCK, Steve, 494 11th AVE N., St. Pete., FL. 33701, U.S.A.

ART

Ne znam koliko materijal objavljen na ovijem stranicama spada u umjetnost, ali, umetnost je ono što mi napravimo oblikujući život, zar ne?

DRAGUDAWATZ

Suočen sa njegovim sve češćim pojavljivanjem u javnosti i neminovnošću odvratne buke, bruke i srama koje donosi sa sobom, prinuđen sam opisati to čudesno biće koje videh par puta, te vas ujedno upozoriti na deo opasnosti koje viđenje tog stvora donosi.

Dragudawatz je domaća životinja. Priča se da potiče iz Sladajskih šuma. Tamo je prvi put viđen pre sto godina kako vrišti i peva bezobrazničke pesme. Na smrt je prepao jednu nežnu mlađanu seosku devojku koja se u trenutku kada ga je primetila, borila sa 14 medveda i 17 vukova. Priča se u narodu kako su divlje zveri pobegle, a jadna devojka beše obeščašćena od strane Dragudawatza. Dragudawatz jede hrnzu i kečap. Danas obitava po gradskim deponijama. Težak je tri i po tone i neobično podseća na tulipana. Svi radnici INEX-VELEPROMETA ga jako vole dok radnici železare "Smederevo" i JAT-a više vole da slušaju Merlin nego da jedu "Bronhy" bombone. To ga jako pogađa. Dragudawatz voli sve što vole mladi. Skuplja upotrebljene listiće guzobrisa i postere Dragane Mirković, Svetlane Cece Veličković, IRON MAIDEN, JOY DIVISION i ANAL CUNT. Voli i fudbal. Najukusnije su mu fudbalske lopte "Fifa", a "Adidas" patike ne nosi jer strip-magazin "Laser" više ne izlazi i to mu vrlo smeta. Može se zateći na nekoj fudbalskoj utakmici kako navija i letimično pregleda hiljade tvrdokornih porno časopisa od kojih se nikad ne odvaja. Međutim, neobično obožava ići na sahrane. Pritom gricka semenke i igra video igre. Ratuje sa šporetima na drva, njegovim najljućim neprijateljima. Sa peglama je u vrlo dobrim odnosima (ponekad spolnim a ponekad ne). Njegovi prijatelji su Conan, Rambo, Mustafa Nadarević i Anton Pavlovič Čehov. Stanoviti Čehov ga je čak iskoristio za svoju novelu "Kako pojebati Miru Adanju Polak na 94357 načina, a da pritom Monika Seleš ne povrati od 73 popijena piva". Od škole ima srednju pogrebnomuzičkuratarsku, dok je fakultet "Brijanje Obelixovog dupeta" prekinuo jer je sve žilete na fakultetu upropastio načinivši od njih cucle za novorođenčad. Mogu se izdvojiti par zanimljivih Dragudawchevih istupa pred javnost. Jednom je viđen kako onaniše ispred železničke stanice, češkajući testise u iščekivanju otvaranja prve rehabilitovane i novoformirane klinike za nadarenu decu sa koeficijentom inteligencije do -147 IQ. Drugi put je na zaprepašćenje jednog para koji je bludio viđan kako trči usred zime go kao od majke rođen, ujedno kradom gurajući sebi prst u dupe i čitajući sa vrlo velikim interesovanjem "Poznavanje prirode i društva" za treći razred, pijući pritom solnu kiselinu i Laško pivo.

Eto, to je čudesno biće zvano Dragudawatz koje je svake 3.4739554-te godine preporučljivo držati u stanu ali ne više od 15 minuta jer će posle tog vremena pojesti TV i obeščastiti sve žensko. Za vreme dok je u stanu može odpušiti nužnik (što čini neobično rado) i služiti kao odbrana od podivljalih šporeta na drvo. Dragudawatz je u stvari veliki zaštitnik buke.

Darko Veble

Šemsudin Čuko se zatekao u neobranom grožđu. Nabasao je na grupu loših momaka koji su upravo pljačkali neku prastaru bakutu. Nemoćan da bilo šta učini, Šemsudin sastavi pete i stade zapomagati. Zapomagao je nekoliko dana i da nije bilo Dežurnog Mlekadžije, verovatno bi ova priča imala happy end. Međutim, Dežurni Mlekadžija je bio samo prikriveni manijak, čovek koga je gradska policija tražila veoma dugo, čak par desetina godina. U skladu sa svojom manijačkom delatnošću, Dežurni Mlekadžija je masakrirao nedužno-nesrećnog Šemsudina praznom grickalicom kakvu ima svaki običan građanin.

Erić Zoran

Ljudi su se pretvarali u flamingose uz nesnosnu buku. Čak je i semafor zanemeo pred tom najezdom pretvaranja. Života je osetio bol u dubini slepoočnice. Bol je bio jak te se Života mašio svog malog protočnog bojlera, uvek pouzdanog prijatelja u ovako ozbiljnim situacijama. "Taj je bol sigurno neki signal, ne želim biti flamingos.", pomisli Života i udari se bojlerom po kolenu. Taj udarac mu je doneo samopouzdanje, pa on stade loviti flamingose i čupati im perje. Od gomile počupanih pera Života je napravio superkvalitetne plovke, koje sa velikim uspehom prodaje pecarošima nedeljom na lokalnoj pijaci.

Erić Zoran

Sve je ukazivalo da će dan biti paklen. Sunce je nemilosrdno pržilo, ni tri sloja Kepertona nisu pomagala. Bez obzira na sve, posao je morao da se obavi. Masakrdan Karababula je nestrpljivo čekao svoju majku da se vrati iz dobrovoljaca, kako bi zajedno uživali u žetvi pšenice.

Bilo je neobično videti tu ženu. Ma šta neobično, odvratno! Imala je brkove poput Zorana Padeža iz najboljih dana njegove takmičarske karijere. Opasana redenicima, lica punog ožiljaka sa mnogobrojnih ratišta, sa tri minđuše u nosu predstavljala je sliku pravog patriote. Tako treba.

Kad su Masakrdan i majka mu Ravijojla došli do njihove njive, šokirali su se. Predstavnici Bačka-puta su im preorali njivu i to onako krvnički. U nastupu besa Masakrdan je srpom pobio sve radnike, a u zanosu klanja nezgodno je zakačio i svoju majku koja je iskrvarila na putu do bolnice. Na sudu se mali Masakrdan zakunuo da to više neće raditi, davši časnu reč.

Danas u miru svog porodičnog doma Masakrdan po celi dan gleda SIMPSONOVE u društvu svoje vanbračne dece i prepričava im događaje iz mladosti.

Zoran Erić

Nešto cveta u mraku. Čujem i ne usuđujem se da dišem. Nešto nastaje, nešto što ne postoji. Više nisam siguran. Drhtim u iščekivanju i stapam se sa mekim telom ispod sebe. Nikada nisam smeo. Nikada nisam ni pokušao. Nikada nada. A sada dolazi kao bujica u proleće, lako i prirodno i tiho. Sada moji prsti podižu talase. Kao crv u ljušturi uvek, svet preveliki da bi bio stvaran. Sada svet samo za mene, da lutam i gubim se, da ga otkrivam zauvek, uzvišenja i doline. Drhtaji na našoj površini, u tamu se umotavamo, jedno drugim se pokrivamo, dah moj ona diše, toplotom svojom hrani me. Tako mala i mila, kao grudva života u mojoj ruci, poklanja mi sebe iako nisam smeo da tražim. Preplitanje vrućeg mesa, beskrajni tečni pokreti, tonem u nju. Crno u njenim očima postaje duboko i povlači me za sobom, dole, gde sam hteo da živim. Sklupčan u njenoj utrobi večno.

Puss Fester

Moja mama

Doveli su me među puno ljudi. Mama me je držala za ruku. Nije htela da me nosi. Plakao sam zbog toga. Sagla se i poljubila me. Rekla je da stojim i čekam. Otišla je i ne mahnuvši mi.

James

U pomen na moju mamu koja poginu 13. IX '93. pod točkovima autobusa prigradskog saobraćaja.

BOLERO

za Ivanu K.

Tog dana sam se jako usamljeno osećao. Ceo dan sam se vukao po stanu kao neki duh. Nisam mogao da gledam TV, da čitam, da slušam radio... Zurio sam kroz prozor i pogled mi slučajno pade na jedan osvetljeni prozor. Tamo je živeo jedan moj ortak. Okrenuh njegov broj telefona.

-Ćao. Šta radiš?

-Eto, dosađujem se. Toliko mi je dosadno da sam planirao da dođem do tebe.

-Navrati. I meni je dosadno. Čoveče, ceo dan umirem od dosade.

-Zar i ti?

-Ma, da. Tako se usamljeno osećam da ne znam šta bih radio od sebe.

Završili smo razgovor i ja spustih slušalicu. Naravno, nisam otišao kod drugara. Nisam mogao da podnesem još njegovu usamljenost.

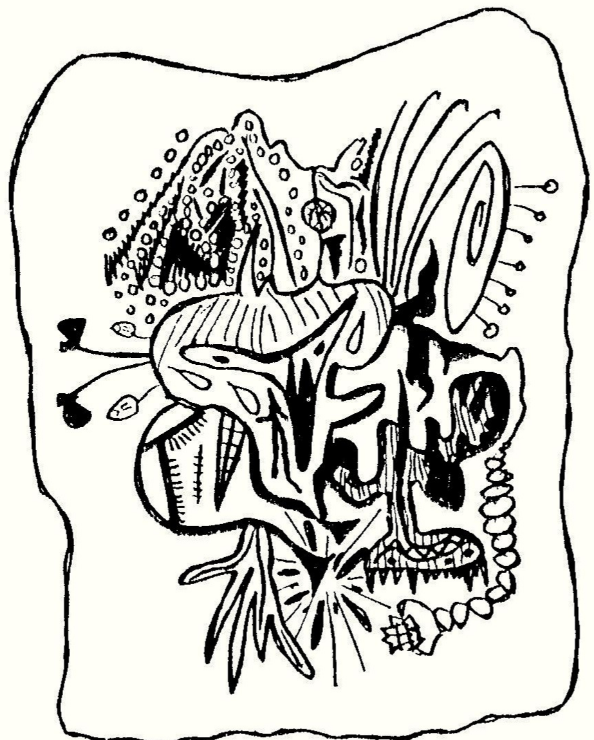
Nastavio sam da zurim kroz prozor. Mrak je pao. Bilo je hladno i ja sam bio sve tužniji i tužniji. Gledao sam u sve te osvetljene prozore našeg grada. Tako su lepo izgledali. Kao neki izvori sreće u moru tuge. Kao neke male oaze.

Imao sam utisak da je iza tih delića osvetljenih stakala pravi, zanimljiv, živi život. Zamišljao sam da se tamo nalaze okupljeni srećni ljudi koji sede, pričaju, piju kafu, zabavljaju se... Želeo sam da se nađem iza nekog od tih prozora.

Odmahnuh glavom i odbacih te ružičaste snove. Znao sam u stvari da se i iza tih prozora nalaze usamljeni ljudi. Ljudi koji samo provode svoje dane da bi doživeli one koji nailaze na putu ka neizbežnom. Bilo mi je muka od toga. Svi mi sedimo iza svojih prozora, sami kao pri rođenju i palimo svetla da bi one druge usamljenike lagali i izazivali da nam dođu. Mamimo jedni druge kao paukovi, no od toga nema neke vajde. Mušice su, izgleda prepametne za nas.

Poludud, sa usamljenošću koja je bolela, izađoh u mrak. Naravno, ni tamo nije bilo ničega.

Milan Đurić 3.11.1992.

Fuck your nationality ili nacionalizam: za i protiv

Na jednom nedavnom skupu (bar je bio nedavni u vreme pisanja ovoga texta) izvesni član "Nove srpske desnice" je izneo zanimljivu teoriju, naime, kako on reče: "Demokratija je zastarela i prevaziđena stvar, postojala je još pre dve i po hiljade godina u Grčkoj, nju je vreme davno pregazilo, međutim, nacionalizam je nastao tek u dvadesetom veku, te je on moderan i savremen ...". Sa podacima iznesenim ovako čovek ne može da se ne složi, međutim zaključci su već nešto drugo. O demo(n)kratiji ne bih mnogo tupio ovom prilikom, jasno je da ima onih društava u kojima je ona stvar sadašnjosti, ali i mnogo više onih u kojima je ona tek nešto što treba očekivati od budućnosti (pri tome ne mislim samo na "Banana republike", većina tzv. zapadnih demokratija su čiste farse), no, bojim se da još ne znam ni jednu državu za koju bi se moglo reći da je otišla tako daleko u razvoju da je za nju demokratija samo istorijski podatak, ali, pošto bi tema ovog teksta trebalo da bude nacionalizam, ako se on shvati isključivo kao politički pokret, izrečena teza bi još i mogla da stoji (strogo uzev nacionalni i nacionalistički pokreti su zaista produkt novije istorije, kao i samo poimanje nacije u nekom dubljem smislu, recimo da njihov nastanak možemo vezati za kraj 19. i ceo 20. vek). Drugi problem je što je ovakvo shvatanje "fenomena" nacionalizma suviše skučeno i usko da bi moglo da obuhvati sve njegove složene aspekte, kao masovnog načina "razmišljanja" (kasnije ćemo videti šta ovde traže navodnici) pre svega, a takav pogled na problem nam navedenu rečenicu dovodi u domen netačnosti, a bogami daje i par informacija o njenom tvorcu: a) On nema pojma o čemu priča. b) Ova izjava je samo pokušaj impresioniranja i šokiranja auditorija jeftinim vatrometom i teoretisanjem koje nema dubinu, u cilju ubeđivanja istog da je tvorac teorije ličnost sa kojom se ne vredi raspravljati.

Sad, u čemu je tu stvar i šta se ja pravim pametan? Rekoh već da je nacionalizam mnogo pre masovni fenomen nego strogo definisan pokret, po mom mišljenju njega pre svega karakteriše osećaj povezanosti među članovima određene grupe (nacije, pretpostavljam-čitalac) i (neka od sledećih stvari ili njihova kombinacija) **osećaj superiornosti/ nadmoći/ mržnje/ prezira nad pripadnicima drugih grupa.** Ovako postavljena stvar nam pokazuje simptome nacionalizma u ljudskoj istoriji daleko, daleko pre dvadesetog veka. Potpuno isti opis može da se primeni na podele u staroj Grčkoj, Inđiji, srednjevekovnoj Evropi... Tada su to bile religiozne podele ali situacija se dramatično malo razlikuje od današnje, šačica teoretičara ideologije koja vodi *politiku* uz oslanjanje na pisana pravila, sa jedne strane i masa koja o ideologiji zna samo malo, tj. ono što su joj oni prvi rekli (najčešće samo najosnovnije, ponekad i potpuno netačno interpretirano, neretko s namerom) i koja izvršava tu istu politiku sa druge strane. Krstaški ratovi i proganjanja Jevreja su samo dva mala primera, ali u ovim "sportovima" poubijano je zastrašujuće mnogo (često nevinih) ljudi i mnogo stvari od vrednosti promenilo je vlasnika uz objašnjenja koja je pružala ideologija. Posegnemo li još dalje u istoriju naići ćemo na sukobe ljudi još u prvobitnoj zajednici, vođene naravno oko čisto materijalnih stvari ali pravdane apstraktnim razlozima. Ideja "mi smo bolji od njih i prosti obrasci pravednosti ne važe i za njih i za nas" je, dakle jako, jako stara. Tužno je da je čovečanstvo tako malo uznapredovalo u svom procesu "civilizovanja", kako u pogledu demokratije, tako i u pogledu podela na naše (ispravne) i njihove (grešne, pokvarene itd.).

Kako je nacionalizam trenutno u svetu jako "IN" (ne samo istočna Evropa: USA, Nemačka, Britanija i još neke razvijene zemlje zaostaju samo po tome što kod njih još nema ratova, onima koji vode politiku ne odgovaraju ratovi na svojoj teritoriji dok mogu da ih izazivaju i eksploatišu na tuđoj). i u našoj je zemlji vrlo prisutan, kako u politici tako i u razmišljanjima prostog plebsa (pučanstva, rekli bi Hrvati), logično je da je zanimljiv za analizu, naročito uz broj ljudi na našoj "sceni" koji se svrstavaju (ili ih drugi svrstavaju) u nacionaliste. Većina "levo" i "liberalno" orijentisanih pripadnika scene je spremna da nacionalizam odbaci bez trenutka razmišljanja, kao i da pomenute "nacionalno svesne" okarakteriše kao "fašistička govna" i slično, e, a ja sam neozbiljan pa ću sebi dopustiti slobodu da o ovoj ideji malo razglabam.

Kao i bilo koja iole razvijenija ideologija (uključujući najekstremnije) i nacionalizam definitivno ima korene u realnosti, dakle nije to samo izmišljotina onih koji bi da dođu do vlasti. Ako kao pandan uzmemo demokratiju (a to mi se izgleda provlači kroz cio tekst), može se videti da zagovornici iste veruju da svi ljudi mogu i sposobni su da u datom trenutku odluče šta je najbolje, ne samo za njih već i za mnogo veću grupu (koju najčešće reprezentuju). Dan proveden u Vojsci Jugoslavije trebalo bi da je dovoljan da razuveri svakoga sa malo mozga u pogledu tačnosti ove ideje. Sa druge strane, nacionalističke ideologije (koje ni slučajno ne isključuju demokratiju, ali je definitivno ograničavaju), ne nasedaju na ovaj trik, niti su svi ljudi jednaki (samo su izjednačeni pred zakonom i *trebalo bi* da budu jednaki u smislu polaznih tačaka za njihovo tretiranje), niti svako može da odlučuje o važnim stvarima. Koliko god da je svet insistirao na tome da srpski nacionalisti krše sopstvene zakone kada nisu pristajali da Stipe Mesić postane predsednik SFRJ, "daleke" 1990., iako mu je to bilo po ključu (i zakonu) dodeljeno, pokazalo se da su na kraju ipak ovi bili u pravu jer je Mesić bio verovatno prvi državnik u istoriji sveta koji je izjavio da je zadatak izvršen pošto je uspeo da uništi svoju državu. Posle je usledio rat.

Često se nacionalizam, bar kod nas ujedinjuje sa monarhizmom i tu odlazi i korak dalje u nepriznavanju svačije sposobnosti da odlučuje sam za sebe (pozdrav Šunjki i Milutinu). Dakle, nije to samo busanje u grudi i pevanje nekad zabranjenih pesama, nacionalizam ima čvrste noge. (Gotovo) sve nacionalističke ideologije grade svoj temelj na ugroženosti nacije, tako je bilo u Nemačkoj pre drugog svetskog rata, a i sad je, tako je u Britaniji sa njihovim BNP, tako je u Hrvatskoj, Sloveniji, Makedoniji i ništa drugačije nije ni u Srbiji. Ovde počinju i prve sumnjive stvari u vezi sa celim problemom. Pitanje je, naime, koliko su ovakve tvrdnje istina, a koliko frizirana interpretacija istine. Uzmimo, recimo Hitlerovu Nemačku: užasno jak nacionalizam bio je pre svega usmeren protiv Jevreja, nacistička propaganda je tvrdila kako Jevreji drže sve pare u Nemačkoj, kako kontrolišu ekonomiju, kako je to razlog socijalnim problemima (srednje i radničke klase) i slično. Naravno, ovo je imalo određenu podlogu u stvarnosti, u smislu da su Jevreji u određenom broju bili zaista sposobni biznismeni (mislim da ova reč tad nije ni egzistirala), te da su imali određenu količinu para, ali ostatak je bio konstrukcija. Pravi cilj je, naravno bio prisvajanje imovine Jevreja, a način na koji je to ostvareno svi znamo. Hrvatska 1990. Moj drug iz vojske, Buco iz Karlovca nikada nije bio veliki nacionalista, niti ljubitelj HDZ-a, kad sam mu ja rekao da je državni teror nad Srbima to što gube posao samo zbog nacionalne pripadnosti, on je odgovorio "Pa, što, bogamu, već ih ionak' previše ima". Poenta je u konstrukciji napravljenoj od strane nacionalista da su loši uslovi u kojima se živi delo *jedne grupacije* i da pogađaju samo *drugu grupaciju.* Teško da je činjenica što je dosta Srba imalo zaposlenje u Hrvatskoj bila razlog ekonomskoj krizi. Teško da se etnička čišćenja u Bosni izvršena od strane Karadžićeve armije nad Muslimanima mogu podvesti pod borbu za samoopredeljenje (ili neku drugu tešku reč), teritorija ili neko drugo materijalno dobro je bio krajnji cilj (kao, uostalom i kod istih postupaka hrvatskih ili muslimanskih snaga). Teško da se Nedićevo isporučivanje Jevreja nacistima može pravdati spasavanjem Srba. Život je život, čovek je čovek. Mnoge nacionalističke i rasističke grupacije u Francuskoj, Nemačkoj ili Britaniji su protiv Muslimana, Turaka, Arapa, Cigana itd. i svoj stav potkrepljuju time što su njihovi kvartovi prljavi, nehigijenski, necivilizovani. U svim prethodnim slučajevima nacionalističke ideologije pokazuju ili kratkovidost ili, što je češće perfidnost. Jer, to je jasno, njihovi načini za rešavanje navedenih problema su klasičan primer lečenja simptoma umesto uzroka bolesti (pogledajte tekst "Povratak Neda Luda" u WP #2). Otpuštanje Srba u Hrvatskoj nije ni za milimetar popravilo ekonomsku situaciju (teško da je svaki Hrvat sposobniji za posao od svakog Srbina, osim, naravno u dečije pojednostavljenim ideologijama o naciji), muslimanske kuće u Bosni naseljene Srbima ne garantuju da će ti Srbi biti poslušni, vredni, sposobni itd. Da li zaista možete da opravdate proterivanje (možda čak i ubijanje) čoveka koji je negde živeo godinama, da bi na njegovo mesto doveli nekog ko je to isto doživeo, samo od suprotne strane? Položaj manjina u zapadnoj Evropi je uzrokovan politikom države koja ih "uvozi" kao jeftinu radnu snagu i ne ide joj u račun da ih školuje i sl. Nacionalizam u ovakvoj praksi se svodi na vrlo jednostavnu formulu: "Bolje bilo kakav Nemac/ Srbin/ Hrvat/ belac od bilo kakvog Jevrejina/ Muslimana/ Srbina/ obojenog", koja nažalost skoro nikad ne daje pozitivan rezultat. Naravno, da su svi Srbi toliko pošteni, pametni, vredni i sposobni kao što kaže teorija, ne bi bilo nikakvih problema, no demanti iz realnosti stižu svakog dana i meni tu ni RTS ne može da pomogne. Ni jedan narod nije dobar ili loš ili zao ili plemenit, pojedinci se mnogo razlikuju. Naravno, nacionalisti tu potežu stari adut kako je sve to tačno, ali i dalje je bolje imati Srbina koji će se boriti za Srbe u Srbiji, jer je to prirodno, nego da umesto njega imamo Mađara ili Albanca, koji će, prirodno gledati samo kako da pomognu svojima i usput zajebu Srbe. Donekle zvuči prihvatljivo, naročito što stvarno postoje grupe recimo Mađara i Albanaca koje imaju svoje nacionalističke ili separatističke programe, ali opet je daleko od mete. Ujedno i objašnjava zašto se ja uvek zalažem za *građansko* umesto nacionalnog društva. **Prvo**, u Srbiji ne žive samo Srbi i nasilje je ne dopustiti drugima da odlučuju o svojim životima, a ako je već neka prirodna prednost što smo mi u "svojoj" državi, a oni u "tuđoj", onda valjda ni izbeglice ne bi trebalo da imaju prava koja imaju, niti bi čovek čiji su se roditelji doselili iz Niša u Beograd smeo tu da dobije posao. Bez obzira na njegovu sposobnost. **Drugo**, zar strahovita zloupotreba vlasti i bukvalno teror nad svojim narodom od strane njegovih predvodnika (koji bi trebalo da su oličenje, simbol nacije, na primer Karadžić ili Milošević) ne baca ovu tezu u vodu? Srbin na vlasti ovde i sada malo radi za narod, mnogo više za sebe. Naravno, mnogi i za ovo imaju objašnjenje iz nacionalno svesnog ugla pa je, tako jedan pripadnik Srpskog rojalističkog bloka izjavio da Milošević sigurno ima u sebi Mađarske krvi kad može sve ovo da radi svojima. Psiholozi mora da se smeju.

Pravi nacionalisti su pre svega kulturni ljudi koji poznaju istoriju, izvornu kulturu i umetnost svog naroda i naciju idealizuju u duhovnom smislu. U politici, nacionalizam je samo sredstvo za dovođenje većeg broja ljudi u svoj tabor. Nacionalizmom se kao i svakom drugom masovnom ideologijom (recimo, komunizam, religija, rasizam) manipuliše na sve moguće načine, najprihvatljivije *najširem* krugu ljudi (a najširi krug je i najmanje obrazovan, to svatko zna). Nema tu Ničeovske uzvišenosti i duhovnih uzleta, nacionalni duh je nešto što se jeftino kupuje i prodaje, kvazikultura (naši novokomponovani narodnjaci su savršen primer), "slobodna" tumačenja istorije, zloupotreba nacionalnih simbola (za prostog čoveka zastava i himna su nešto vredno najdubljeg poštovanja, za njega oni su država, on ne zna da je država u stvari složen sistem za raspodelu svojine i da sa uzvišenošću ima zajedničkog koliko i prosečan grinder sa teorijom čestica), potenciranje *nacionalne* religije (sećate se početka teksta?), jezičke egzibicije (u nastojanju da se prikažu totalno različitim od Srba Hrvati su smislili nov novcat jezik, ali ovi u Republici srpskoj su ih zeznuli, od pre par dana oni, ne bi li bili što različitiji od omraženih Hrvata, govore, zvanično ekavski. Da je suština razlike dvojice ljudi razlika ekavskog i jekavskog sve bi bilo lakše, ali nije, opet oni koji su na vlasti zamazuju oči onima koji to ne znaju, da ne pominjem poništavanje čitave jedne kulture, ne znam da li se sećate, ali i Vuk Karadžić je spikao ijekavski bez kompleksa)... Šačica na vlasti onda ima za sobom "nacionalno svesnu" masu sa kojom može da radi šta hoće (tužna je istina da je u tome potpomažu mnogi intelektualci, neki direktno, a neki, kao recimo Milić od Mačve indirektno i neželjeno), da je šalje u rat (čiji su svi zločini a priori opravdani pravednim ciljem), da kontroliše rađanje (da li stvarno mislite da bi bila katastrofa da se smanji broj Srba u Srbiji, pa on se smanjuje zato što ne postoje dobri uslovi za život, a na kraju krajeva, neko će ovde živeti), da joj uzima sve, a ne daje ništa u apsurdnom žrtvovanju svih socijalnih zarad nacionalnih vrednosti. Šta ja imam od nacije kad ona umire od gladi, a umire, budite sigurni.

Ne mogu da priznam "dobar" nacionalizam kao politiku, kao što ne mogu da priznam "dobar" komunizam kao politiku, i jedan i drugi zahtevaju obrazovane, svesne, civilizovane izvršioce, ali njih nema u masi, masa je samo izmanipulisano telo, ne u korist ideje već u ličnu korist njenog nosioca. Individualizovan nacionalizam (kao i, recimo religija, o tome sam pisao u WP #3) je nešto, ipak prihvatljivije i onaj koji polaže toliko na duhovne vrednosti nacije teško da može imati nešto zajedničko sa jadnom pijanom ruljom koja na poslu peva "Marš u pizdu materinu" Franji Tuđmanu.

Nikada neću prihvatiti da idem u rat ili dam svoj glas nečemu apstraktnom kao što je nacija, lažni ciljevi mi ništa ne znače dok gledam kako se oni koji smatraju da imaju monopol na naciju goje od krvi svoga i tuđih naroda. Ne verujem. Čoveka moraš upoznati da bi ga ocenio. Generalizacije su opasne, bez obzira da li ih daje vlast ili opozicija, one daju osnovu za potenciranje podela i manipulaciju. Hajde da im ne damo da iskoriste **naše** živote za **svoje** ciljeve.

Fanzini (opet)

Šta ću, ne mogu da ostavim na miru ljude koji rade fanzine, uostalom, ko im je kriv, izlaganjem svog rada javnosti, autori moraju da podnesu i rizik kasapljenja po konkurentskim publikacijama. Pravila su i dalje ista: ni jedan zin nije loš, ima samo pravljenih sa mozgom i bez njega, ako sam vas potkačio to je jer mislim da vi to možete bolje, možda grešim, pokažite mi...

Spremni na sve #1
Da je bilo pošteno, ova recenzija bi bila još u prošlom broju, ali Darko se ni do danas nije potrudio da mi fanzin pošalje, te pišem o Jovinom trošku (u stvari, on je dobio free primerak, kao član grupe koja je u zinu, iako mu je autor **tražio pare**, e svašta na ovom svetu). Zin je solidan, omiljenog mi dizajna (mašina + ljepilo) ima zabavnih intervjua (BRAINSTORM sa zaista nadrealističkim odgovorom o razlici njih i CRIST, te EX-CESS, KAZNA ZA UŠI (pohvalno, mada je intervju malo čudan), URGH! sa nezaboravnim Morbidovim odgovorima, a, bogami i Tele iz REBELS zina), horoskop, super stripove (na engleskom (?!)) i recenzije od kojih se nažalost jedan deo ne vidi. Preporučuje se. Želim im sreću sa drugim brojem.
Darko Antić, Revolucije 57 11300 Smederevo

Plač Majke Božje #1
Ne znam da li ovakvo ime treba da obeshrabri potencijalne čitaoce, ali zin uopšte nije loš. Lep i čitak kompjuterski dizajn + dobri intervjui (EX-CESS, DESTILACIJA MOZGA (mada Aca malo preteruje sa izrazima "jebeno" i sl. kada spominje politiku), EKSTREMISTI) i obilje infosa (najbolji BRAINSTORM gde možete čuti kako su svi njihovi bivši gitaristi izdajnici srpske HC scene, kako je BRAINSTORM muzički i tekstualno najbolji bend na Balkanu i sl.), te strip, textovi o CRO-MAGS i SKREWDRIVER (u svom nastojanju da se pokaže kao surovi skin, autor nije izbunario ništa bolje od pisma u nekom skin zinu o tome kako su Ian i ekipa dobili po pički, još kaže, kao, neće ga pogoditi kritikovanje zato što je objavio ovaj bend, kao, on im je najveći živi fan, a svuda piše SCREWDRIVER umesto SKREWDRIVER), te BG report koji je majstorski napisao Dejan Šunjka i brpu odličnih recenzija (najbolje koje sam ja čitao u dužem vremenskom periodu). Autor mi je za no. 2 obećao text o superiornosti Slovenske rase u kojem će se omalovažavati sve što nije slovensko. Svašta ću danas čuti. Ne mogu ni da ga ispljujem zbog toga, još uvek se smejem.
Petrović Ivan, B. Damnjanovića 49/5, 11400 Mladenovac

Oprem Dobro #52
Perverzija! Pedeset drugi broj! Leb te jebo! Vasa i dalje radi sa puno ljubavi, ima tu grupa (ALAN FORD, BOGALJI, POTRES), adresa, te puno proze & poezije, kao i **prava** nagradna igra sa super nagradama (knjige), uz pitanje koje će pokazati koliko ljudi ovde o punku zna malo ili ništa. Malo je koristio kompjuter, a malo mašinu. Nezaobilazno u suvremenoj istoriji YU scene.
Vasa Radovanović, Vase Čarapića 74, 11223 Beli Potok

Oprem Dobro #53
Šta reći nego: ovaj ga je nagario u pičku materinu, novi broj sadrži intervju sa DEMOKRATIZACIJOM PALICE gde se oni pokazuju kao teški kvazidesničari kojima pošten čovek, bez obzira na politička ubeđenja može samo da se smeje, te par infosa, gomilu poezije, recenzije (Ha! Koncert ACROHOLIE u Novom Sadu, hvala Šimi i Vasi.) i verovatno najbolji tekst u poslednjih ? brojeva: Milanov BG report, zbog ovog komada istorije potrudite se da nabavite ovaj zin. Vaso, svaka čast, samo navali.

Shaved Women #2
Konačno dočekasmo i drugi broj, posle 20 meseci. Verovatno i sami znate da je ovo "normalan" broj, sa intervjuima itd. Vrlo dobro, sjajan dizajn za koji ravnopravno odgovaraju Andrea, Šunjka, Hans i Milan, te intervjui sa: TERVEET KADET (Legende!), DISORDER (kakvo razočarenje videti kakav je Taf bolid), IMPERIUM OF JAZZ (vrlo zanimljivo), ACADEMY 23 (koji su britanski nacionalisti što, na sreću ruši tezu da je ovo isključivo anarho fanzin) i CHUMBAWAMBA (koji pokazuje razliku između dobrih anarho grupa kao što su CRASS, THE EX ili CHUMBAWAMBA i onih drugih koje nemaju ni duha ni pojma o čemu to u stvari pričaju). Tu je i info o squatu BLITZ (cool), strip (bez veze) i Durin (Anarhist zine) prevod (samo prvi deo, naravno) knjige o osnovama anarhizma, što je text koji je odavno bio potreban ovoj sceni, ako ste već anarhisti, bar da znate o čemu se tu radi. Nema recenzija ali očekuje se pokretanje informatora koji bi samo njih sadržao. U biti jedan od najboljih fanzina sada i ovde, tek kad ga vidite shvatite da je većina ostalih ipak dosta niže na lestvici kvalitete.
Andrea Tomašević, Nova Skojevska 67/VIII, 11090 Beograd

Tri drugara #1
U, jebote koji format! A4 presavijen uzduž, nikad kraja ljudskoj nastranosti. Stvar je OK ali je tanka: C.O.W. (bre, ima ih na sve strane, a nijedna svirka), TOXIC NARCOTIC intervjui, par infosa, recenzije i to je sve, pročita se za 10 minuta (i to ako sporo čitate), a vrednost mu je uglavnom informativne prirode, ako se ne varam, na to se i išlo. Moram još da pohvalim izuzetno kolegijalan stav autora koji je dao adrese ljudi kojima uskoro izlaze prvi brojevi fanzina. To je pravi odnos.
Miloš Vojnović, N. Fronta 68, 21000 Novi Sad

Hard to the core #1
Šta je bre ovo, nikad gora situacija u zemlji, a prvih brojeva na sve strane! Lučanski majstori su napravili užasno zabavan i neobavezan zin kombinujući megapopularne (ACROHOLIA) i poznatije bendove (KBO!, DEAD IDEAS, P.M.S., URGH!) sa lokalnim podrumskim atrakcijama (BABE, CRUTILO, SKOJ itd.), pogodite tko je zabavniji za čitanje. Gomila grupa, recenzije (super su, naročito gig report, fale samo adrese kod grupa). Nije što im je War Pigs prvi na top listi, ali ovaj fanzin me je zaista prijatno iznenadio. Jedva čekam #2.
Ilić Ivan, Ranka Tajsića 4, 32240 Lučani
Janković Dejan, JNA 14/12, 32240 Lučani

Overdose #1
Još jedan prvi broj??!! Mora da sanjam! Ovoga puta stvar dolazi iz Kikinde i nema nikakve veze sa onom beogradskom grupom koja je uzela ime po pesmi RIGHTEOUS PIGS. Inače, osećam se krivim što sam ovaj fanzin prilično nisko ocenio na radiju, ali... jebi ga i dalje stoji da su mu najveće vrednosti što uopšte postoji i što je iz Kikinde. Intervjui i infosi su banalni do bola, ako već trošiš stranu i po na istorijat KBO!, onda iza toga mora da budu bar 4 strane intervjua. Sa EX-CESS i TRULOM KOALICIJOM je bolje ispalo, ali ne mnogo. Tu su i manje poznati bendovi: JOHANBEEN, DEMOKRATIZACIJA PALICE, ALAN FORD, NO CONTROL, što je od mene plus, dosta sam čitao o prethodnopomenutim bendovima ove godine (uostalom, možda bi moj utisak o ovom fanzinu bio daleko bolji da nisam 85% materijala već overio po ostalim fanzinima tekuće sezone). Od KI scene ima samo jedan gig, napisan tako pristrasno da je neprijatno, svaka treća rečenica je "masa je otkačila", razumem ja da retko imaju koncerte, ali malo obuzdavanja i stilskih zahvata ne bi škodilo. Ostalo... Ostalog i nema, 3 (da, <B>tri<D>) recenzije, te poster SEX PISTOLS na zadnjoj strani, bez ikakvog ironičnog pomaka, kakva nadrealnost, back to '76. Prazno, to je utisak, ovaj fanzin se pravi za dve nedelje a čita za deset minuta. Nadam se da nikog neću uvrediti ovim prikazom, to mi nije cilj, nadam se da će autori ovo shvatiti kao dobronamernu kritiku (što i jeste) pa će im, uz malo razmišljanja drugi broj biti mnogo bolji (potencijala, uključujući lep dizajn, imaju).
Drmanovski Dejan, S. Popovića 194, 23300 Kikinda

Cicifuj #11
Ovi se baš trude, još jedan izuzetno kvalitetan produkat iz bratske nam Slovenije (ne, nema tu ni prizvuka sarkazma), osmi Cicifuj se pojavljuje štampan, sa masnim koricama, kompjuterskim dizajnom (dve primedbe, mada u suštini ne bi postojale da je u pitanju neko manje renomirano izdanje: mnogo neiskorišćenog prostora, a slova su sitna u pičku materinu + zar je moguće da pored sve sjajne opreme nigde nisu uspeli da izbunare laserski štampač, izgubih oči na ovom fontu tijamjkubžju). Sadržaj je raznovrsan: od bendova IN A SPLEEN, 2 BAD, PEYOTL CRUNCH, BAD RELIGION, ALLOY, a bilo bi ih još toliko, no Cicifuj očigledno ne želi da se trka sa Rock Vibe, što je pametno, ovako ima dosta interesantnih tekstova (Sociološke osnove rock glazbe, te Anarhistička istorija koja je jedan od najinteresantnijih tekstova o anarhiji ikad objavljenih na teritoriji YU) + gomila cool recenzija. Intervjui su što zanimljivi, što manje zanimljivi, ali uglavnom zanimljivi... Dobro, odlično, 4+, samo napred majstori.
Aćimovič Dejan, Turjaška 16, 61330 Kočevje, Slovenija

Rock Vibe #1
Nekad bejahu D'iks i The Scream i Mindhook. Onda je nastao RV i ex-YU je dobila najbolju muzičku novinu na Balkanu. Ko je video prethodno navedene fanzine zna šta da očekuje: raznolikost muzike, odlične i vrlo brojne intervjue (gde onaj koji postavlja pitanja zna nešto o onome koga intervjuiše), tone recenzija i gig reporta, bez palamuđenja ala Ritam (koji uživa u ulozi prognanika koji predviđa propast društva, dok RV bez pardona osvaja sebi mesto u njemu). Ovo je baš to, pa još uvećano, štampano, povezano, ah topim se od miline. **Prava** underground publikacija (u stvari, underground teško da još postoji, ali znate šta hoću da kažem), pa iako je u suštini daleko od nezavisnosti (razne, između ostalog i vladine organizacije je podupiru), nema nikakvih primetnih kompromisa... Od bendova spomenuo bih samo: KREATOR, CONSOLIDATED, SCORN, SICK OF IT ALL, ALICE DONUT... i još tone drugih, zatim, milion recenzija... Fantastično, ovo se neizostavno mora nabaviti, skupo je (oko 4 DEM) ali se isplati. Ne zajebavajte se.
PP 10, 65000 Nova Gorica, Slovenija

Papermouth #2
Uh, majku mu, ko je sad ovde lud? Tomaž se ozbiljno bacio na posao i napravio vrlo lepo uređen zin (štampa, kartonske korice u boji, crteži) bez muzike, samo o životu, ali malo mi on suviše daleko odlazi u razvijanju nenasilno-anarhističko-fruitariansko-slobodarskog načina života. Ima li smisla pokušavati odvojiti se od sveta, kad je jasno da se nepravedan sistem ne može ignorisati, on se mora menjati (na čemu Papermouth u stvari i radi, ali mu se potkradaju futurološki izleti)? Čemu onda preklapanja o tome kako banane iz afrike dovoze kompanije, pa ih je grehota jesti, pa još priča kako su one u stvari fiziološki nepogodne za Evropljane. Svi tekstovi su okej sa ideološkog staništa (zajedno sa intervjuom sa Anitom Cvek gde se razmatraju religija, seksualnost i filozofija života, zanimljivo), ali povremeno se stiče utisak o gubljenju smisla za realnost. Na primer članak o nekooperaciji sa policijom, ja mogu da ga čitam kao kuriozitet ali ne kao ozbiljno, primenljivo štivo, ne u zemlji gde se sve rešava silom, Tomaž, daj se malo u razmišljanje, živ ti ja... Engleski je perfektan, pa mi ostaje samo da vam preporučim da ovo malo čudovište nabavite i okusite stvarno slobodoumna gledišta sa kojima se možete i ne morate složiti, ionako je sve u diskusiji.
Tomaž Trplan, Južna 6, 69000 M. Sobota, Slovenija

Anarhist #3
I ovaj je nametnuo paklen tempo, izgleda da bi on i Vasa da se trkaju sa mnom, samo nije pošteno, oni su stariji i obojica rade, a ja sam siromašni student. Elem, treći Anarhist nam donosi jako bledu kopiju, ali, kao i obično dosta interesantnog (i inteligentnog) materijala za čitanje i razmišljanje. Pošto je anarhizam vrlo rastegljiv pojam, ovde ćete naći Dr. Sreletovo pismo o Kosovskom problemu (ako vas zanimaju razlike između Šiptara i Albanaca), otkrivanje nekih stvari o našoj državi koje uglavnom svi znaju ali nije ih zgoreg sabrati i staviti na papir (mada bi dobro došle i sugestije, ako se već insistira na lokalnoj delotvornosti), moj Fuck off svim nacionalno orijentisanim Srbima koji su protiv Slobe, text o anarho-komunističkim teroristima (suviše afirmativno za moj ukus, jebeš ti ljude koji misle da imaju pravo da ubijaju one koji nisu kao oni), program Anarcho Communist Federation, te dobar Durin text o starom pitanju: Evolucija ili revolucija. Nabavite ovo, dajte svom mozgu malo prilike za rekreaciju.
Milan Đurić, M. Velikog 12/10, 11300 Smederevo

Anarhist #4
Idemo dalje za iste pare, puno interesantnog, kao i uvek: prepisano iz štampe, razmišljanja, šteta što rubrika "pisma" ovde sadrži samo Đurino pismo anarhističkom skupu koji je održan u Trstu sa temom rata u bivšoj Jugoslaviji. Tu je i dosta recenzija anarhističkih i uopšte, levičarsko-humanističko-slobodarskih publikacija. Najjači tekst je moj "A look at tomorrow" gde pokušavam ekstrapolirati neke sadašnje činioce stvarnosti ne bih li izgradio nekoliko mogućih i verovatnih budućnosti. Overiti.

Kerosene #2, englesko izdanje
E, da, tako je to kad se ima želje (i para). Gale je osvetlao obraz i prevođenjem, preslagavanjem i delimičnim osvežavanjem materijala iz broja dva (vidi prošli War Pigs) napravio odličan zin koji se trenutno čita po Evropi i USA. Daleko iznad (dosta niskog) domaćeg proseka, ova novina sadrži AGENT 86, PUNISHMENT PARK, OI POLLOI, HOĆU? NEĆU! (koji su se manje proseravali nego ranije, čini mi se da ipak sazrevaju, što pozdravljam, jedino da još prevaziđu provincijalske "mrzim Beograd" komplekse), GREEN ANARCHIST, te text o sexualnosti & politici (prosečno, za anarhiste-tinejdžere), savete za oslobađanje životinja (maznuto iz GA, dugačka bi bila debata o smislenosti objavljivanja ovog materijala, šta vi mislite?) i interesantna Galetova razmišljanja o realnosti anarhističkih ideja. U stvari, ovaj text je vrlo vredan, s obzirom da prilazi temi na način koji retko viđamo na stranicama zapadnih anarho publikacija koje prave simpatični momci & devojke koji o ustrojstvu sveta nemaju blage veze. Tu su još i recenzije (dve-tri maznute iz War Pigs, učiš Gale), a engleski je zabavan do krajnosti ("WP are lose his image"), anyway, sigurno jedan od najbolja dva-tri zina trenutno u Srbiji, svaka čast, majstore.
Marković Dragan, Filipa Višnjića 10, 11420 S. Palanka

Howling #1
Još jedan zin iz Palanke? Još jedan prvi broj? Auh! I to nije loše, ručno farbana naslovna strana, isporuka u plastičnoj kesici, dosta bendova: POGIBIJA (editor tu svira bubnjeve), MORTUUS, DEAD IDEAS, SCAFFOLD, naravno BRAINSTORM (nastrano, po običaju), EX-CESS... Tu su i recenzije, simpa gig report, intervju sa DRI (maznut iz Spasojevog zina), sa vrlo zanimljivim komentarom i pisanije neke devojke koja bi trebalo da dobije više mesta, s obzirom da se po ozbiljnosti izdiže iznad prosečnog angažovanog zine kolumniste u Srbiji (naravno, WP saradnici su etalon, heh). Meni najzanimljiviji deo je BG report, iz pera Dr Sreleta, koji je svakako osoba koja uživa autoritet na ovom polju, pa me tim više čudi što je poslao text koji se dojma kao da ga je pisao isfrustrirani tinejdžer u napadu besa, u poređenju sa ovim, text "Scena" iz WP #1 je nežno ljubavno pismo. U dvadesetak redova se posrati po gomili ljudi je O.K. ako se za to pruže argumenti, ali Srele se gubi u lamentiranju za nekadašnjim pankerima (znam i ja da voli CLASH, al' jebi ga nije sad '78), po EX-CESS pljuje jer sviraju "shitcore" što baš i ne bih nazvao objektivnom kritikom, Shawed Women je popljuvao zbog ponekog komentara (dobro, tu i tamo su smešni, ali kvalitet...), Gvida je urnisao (iako on jedini nabavlja ploče iz inozemstva), Milančeta je pljunuo jer u reportu pominje ELEKTRIČNI ORGAZAM (svašta), za WP kaže da je trendovski, dakle kretenski (bar da je to malo obrazložio, stvarno bih voleo da znam šta misli da treba popraviti), i uopšte iz celog texta šiklja frustriranost nekoga ko bi želeo da su stvari drugačije nego što jesu. Šteta što je prestao da radi 011/93 zine.
Aca Stevanović (nažalost od 22. 12.'93. u VJ), L. Ivanovića 9, 11420 S. Palanka

Mozak u tegli #2
Stari as (neću pasti u iskušenje da ga nazovem R'n'R Warriorom), Ivan Glišić izbacio je (i poslao mi za džabaka, hvala, majstore) drugi broj svog novog zina koji se sastoji od informacija i poezije. Poezija, nekom može da se svidi, nekom ne, a informacije su interesantne, o ljudima, scenama, bendovima, fanzinima, slikarima, pesnicima (Oprem Dobro se može uporediti sa ovim, samo što u njemu imate i intervjue). Vrlo lepo i puno ljubavi, a, bogami i fotografija. Fini, punk as fuck dizajn. Uz to, tako se nekulturno isekao na War Pigs da krv lije sa strane na kojoj je recenzija, zaslužuje doživotnu pretplatu. Pozdravljam ovaj lepi projekt i podržavam njegov dalji život.
Ivan Glišić, Moše Pijade 5/17, 15000 Šabac

Lumberjack #3
Sramota je da sam za ovo čuo tek od trećeg broja (poslao mi autor, inače potražite njegove priče u art rubrici). U pitanju je zine koji se ne bavi muzikom nego prozom i poezijom koja je blago rečeno nastrana, i zato vrlo zanimljiva za čitanje. Gomile priča i nešto manje pesama za one koji vole da eksperimentišu sa svojim mozgom. Uz to tri urnebesna intervjua (npr. sa tajnom organizacijom 4 Tita), text o sankcijama (gde kažu da je američki presednik Jello Biafra u senatu izložio predlog postepenog ukidanja sankcija), istinite priče o inflaciji, strip i, uopšte obilje zdravog humora.

prilično retkog u domaćoj podzemnoj štampi (čast izuzecima, kao što su EKSTREMISTI). Anyway, nabavite ovo, uskoro i novi broj.
Zoran Erić, Smederevska 18, 21000 N. Sad

Tri drugara #2
Bogami, zamijetan napredak u odnosu na prvi broj, bolji intervjui (BRAINSTORM, EX-CESS, CHARLIES WAR), te infosi (POTRES, DEMOKRATIZACIJA). Evidentan je uloženi trud kako u sadržaj, tako i u dizajn, samo napred!

Fast forward #17
Aii, ko je ikada mislio da je pravljenje fanzina umetnost biće surovo razočmaran, jer Milanče dokazuje da je pravljenje (dobrog) fanzina više nego ozbiljan posao. Sve i da nisu vremena kakva jesu, a jesu, ovo bi bio fanzin godine (mada sam u principu protiv takmičenja), jer skucati 44 a4 strane, kompjuterski ih obraditi, odštampati to (zelenom bojom) i bogami nakrcato gomilu dobrog materijala nije baš šala. A unutra : stripovi (sečal), intervjui (da li vam imena FUGAZI, OI POLLOI, URGH! ili KBO! znače nešto?), reporti, koncerti (super), recenzije (skoro k'o u Rock Vibe), i sve pisano zabavno ali inteligentno. Možda će zvučati kao preterani zanos, ali ako je bio potreban naslednik Boljeg Života, dobili smo ga.
Milan Mrđen, Nova Skojevska 15, 11090 Beograd

SQUATTING WITH GALE

Jeste li ikad bili u squatu? Ne? Ništa zato, War Pigs misli na vas i objavljuje ekskluzivan izveštaj svog specijalnog agenta koji se infiltrirao među naivne grčke anarhiste, prateći kako žive, šta jedu i slično. Gale, opiči ga, samo dostojanstveno.

Za VILLA AMALIS squat sam prvi put čuo od Bill-a (distributor Profane Existence za Grčku), u vreme kad su PISSED imali turneju po Evropi, a iz poznatih razloga nisu mogli doći u YU, tako da ko ih je želeo gledati morao je na daleki put. Nažalost, PISSED su se raspali negde u Belgiji/ Holandiji tako da do Grčke nikada nisu stigli.

Negde krajem maja/početkom juna imao sam užasnih personalnih problema i reših se da napustim YU bar za neko vreme. Kuda? Normalno u Grčku! Ponovo sam kontaktirao Billa i pitao ga da li je moguće da budem (sa još jednim ortakom-Serdom) u squatu oko tri meseca (za koliko sam Ja mislio da traje viza). On mi je rekao da ih mora pitati za to, i posle par poziva i mog pisma (sa poslatim KEROSENE-om i ABF kasetom) rekao mi je da je sve OK i da tamo možemo ostati bar tri meseca a posle će videti.

20.7. u 21.30., polazi voz za Atinu. Na stanici puno dragih mi prijatelja da me isprate (dirljivo!). U Atinu stižem oko 12.30 noću (4.5 sata zakašnjenja) i krećem u potragu za squatom. Na svu sreću squat je u samom centru Atine, na 5 minuta od železničke, tako da sam ga vrlo brzo našao. Ispred squata sam video neke face na motorima (Suzuki i sl.) i pitao ih za VILLA AMALIAS squat. Na moje zaprepašćenje tip koji je vozio Suzuki je u stvari bio tip kog sam trebao tražiti pri dolasku u squat-Spiros. Gledajući motor koji vozi odmah mi je kroz glavu protutnjao dobronamerni savet autora ovog zinea: "Pazi se Gale, squat je to. Sve su to anarhisti, nemaju oni love. Mogu te pokrasti."

Strpali su me u jednu sobu i svi nestali. Ja sam očekivao pošto sam gost, pogotovo iz Jugoslavije (sada jedne "egzotične" zemlje), da će neko doći i započeti komunikaciju o našoj političkoj situaciji, sceni... Međutim, niko me nije jeb'o 2%. Sedeo sam u toj sobi oko 2 sata ne znajući ni šta da radim ni šta da očekujem. Tu su bile neke mačke koje su me toliko gušile da sam popizdeo, ali ih nisam smeo dirati, ko zna šta njima te mačke znače. Anarhisti su to... Posle dva sata ultragušenja legao sam da spavam (ali sam prvo morao da izjurim sve mačke iz sobe). Sve, sve, ali tako nisam zamišljao svoju prvu noć u nekom squatu. Ujutru sam ustao prilično rano, opet ne znajući šta da radim. Video sam nekog tipa u kuhinji i s njim započeo komunikaciju o squatu. Rekao mi je da tu živi nekih 16 ljudi, da imaju velikih problema sa fašistima, da su dana kad sam Ja došao, popodne imali napad, da se plaši da možda ovog leta fašisti planiraju najveći napad do sada, jer će vrlo malo ljudi ostati u squatu... Onda je dečko morao na posao (pa oni rade?!), a Ja se uputih do grada (malo uplašen posle onih priča o fašistima) da zamenim lovu i vidim zašto se priča da je Atina tako lepa. Novac sam zamenio u pošti (!?), a Atina baš i nije toliko lepa (ali su im prodavnice pune!). Kupio sam nešto za jelo i zaputio se nazad u squat. Tamo je već bilo žive, pogotovo u kuhinji gde je njih 4-5 spremalo klopu. Ja sam im dao ono što sam kupio da bih mogao da se ogrebem za njihovo (HA! Priznaješ!-Ureš). Tu sam sedeo još oko pola sata očekujući da mi se neko obrati, međutim ništa. Zaputio sam se u "moju" sobu i sreo Spirosa. Pitao sam ga da li je OK da ostanem ovde mesec dana, on je odgovorio da nema problema (mada mu je engleski 30 puta gori od mog). Uveče (KONAČNO!) smo započeli priču o YU. Kostas (tip sa kojim sam se najbolje sprijateljio) je bio vrlo znatiželjan da li je u YU bilo bolje pod komunističkim (tj. Titovim) režimom ili sada. Šta mislite, šta sam mu odgovorio? Kasnije su mi dali sobu gde mogu biti ceo mesec, upoznao sam se sa ostalim ljudima koji tu žive, uveče smo izašli u grad, zezali se, pili pivo (1 pivo 2 DM), tu je došla i neka anarcho/ punk ekipa iz Italije, međutim to veče s njima nisam razgovarao... Sutradan sam stupio u kontakt sa Italijanima (s njima je bila i jedna devojka iz USA), Ja sam im pričao šta se dešava u YU, na šta su oni samo otvorenih usta bledo buljili u mene. Uveče su oni otišli na ostrvo Gavdos (gde je otišlo 100% punxa iz squata i onih koji su prošli kroz squat, dakle PUNK OSTRVO-GAVDOS) a Ja ostadoh sam da razgledam squat.

Squat se sastoji od dve velike zgrade od kojih je jedna bivša škola (YEAH!). Zgrade su squatirane pre 4 godine od strane iste ekipe koja je squatirala pravu VILLU AMALIAS, međutim, napustili su tu zgradu, upali u ovu i dali joj staro ime. Posle 3 meseca življenja tu, upala im je murka, odvela ih na sud, međutim sudija je rekao da zakonom imaju pravo na to i od tada ni jedan drot nije provirio u unutrašnjost Ville. U squatu živi 16 ljudi (s tim da sam Ja upoznao jedva njih 12-ak, a sećam se samo 5 imena), 10 muškaraca i 6 devojaka. Starosna dob ljudi je od 17 (Dolly, devojka koja živi tu oko 1.5 godine) do 27 (Spiros, tip koji je učestvovao u squatiranju kuće). Organizacija u squatu je fenomenalna. Svi daju 3000 drh. (OKO 22 DM) nedeljno za klopu, kuvaju po receptima (mahom vegetarijansku hranu, mada su malo njih vegetarijanci) i u kuvanju učestvuje njih 5-6 (Ja sam se non-stop muvao tu kad se nešto kuvalo). Higijena im je stvarno na nivou i to mi je bilo najprijatnije iznenađenje. Svako opere svoj pribor posle jela, nema određeno ko će prati šta nekog dana, već ako vidiš da je nešto prljavo sam uzmeš i opereš. Dok sam Ja bio tamo oni su 4 puta čistili kuhinju (pod tim smatram ribanje pločica, ormara...). Svaki član zajednice ima svoju sobu tako da nesmetano vodi svoj lični život. Međutim, kad je u pitanju "opšta stvar" onda se snage zdušno udružuju. Tako su na primer imali nezgodu da im se srušio plafon iznad prostorije za koncerte (i to baš na binu) ali oni su to vrlo brzo počistili i namestili novi (u stvari, prostor za koncerte se nalazi u holu škole (bivše!) tako da je pod od jedne učionice popustio i pao, mada su oni to očekivali tako da niko nije živeo u toj sobi). Što se tiče koncerata, prave ih skoro svake nedelje i to po 5-6 banda odjednom. Cena karte je oko 500 drh. što je negde oko 3.5 DEM (FER!). Od većih bendova koji su tu svirali pomenuću: OI POLLOI, ACTIVE MINDS, DISORDER... i sigurno još masa njih. Ko ne želi da gleda koncert može se lepo opustiti u njihovom baru uz najjeftinije pivo u gradu (200 drh. a ta je cena i u prodavnici), ili da pročita nešto u biblioteci (koja se tu odmah nalazi). Nažalost, ni jedna od ovih stvari ne radi leti tako da nisam video kako sve to funkcioniše. Ako neko radi zine na engleskom, još i ako je taj zine 100% politički angažovan, bez problema će mu izdistribuirati oko 50 komada. Većina ljudi koji u squatu živi radi, tako da većina njih ide na odmor (normalno-Gvados!). U squatu ostaje samo određen broj ljudi koji su tu samo da čuvaju kuću. Preko leta je u squatu više gostiju nego ljudi koji tu žive. Inače, kroz squat prođe stvarno veliki broj ljudi za vrlo kratko vreme, tako da je vrlo teško sa svima uspostaviti kontakt. Ljudi sa kojima sam Ja kontaktirao su stvarno divni i zbunjeni kada im kažem da u Beogradu nema rata (informativna blokada? Ma ne...). Svakome ko sebe iole smatra anarcho punkerom bih iz sveg srca preporučio da poseti VILLU AMALIAS da vidi šta pravi anarhizam znači, da vidi šta je to pravi život u comuni (a ne kod Septika gde možeš jedino biti opljačkan i izbačen). Squat se nalazi na 5 minuta hoda od Ž. stanice (glavne, koja je ružnija od ove u Smederevskoj Palanci), ulica je AHANON, a broj 80. Squat možete tako prepoznati što je ograđen kao gradilište, a ispred ulaza je velika gvozdena kapija i jedini način da se uđe unutra je da zvoniš i da te oni puste. Ako želite da odete tamo na par dana (4-5) ne morate im se javiti, ali ako želite da ostanete duže (kao što sam Ja ostao mesec dana), pišite im na adresu: P.O.BOX 31427, 10035 Athens, Greece. Smeštaj, struju i vodu ne morate plaćati jer ih ni oni ne plaćaju (što je veliki kriminal u Grčkoj), ne morate im ni kintu za klopu davati, ali u tom slučaju se morate snalaziti sami. Još da napomenem da u squatu droge **nema** i ne pomišljajte da je donosite (policija bi mogla upasti i zatvoriti squat a 16 ljudi bi ostalo bez doma) i svi oni koji kreću u Grčku s namerom da kradu neka obiđu ovu zgradu jer ih tu niko neće primiti. TOLIKO!!

Gale

Uroševa škola za sodomiste-početnike

U stvari, ja ne znam o čemu ovaj text govori, samo pokušavam da spojim neke nespojive teme u nehomogenu i estetski odbojnu celinu ne bi li time ispunio osnovnu svrhu fanzina: dokazivanje svetu da u sopstvenoj novini svako može da radi šta hoće, uz svest da to verovatno ionako niko i ne čita.

E, da, to je počelo pre par meseci, uhvatio sam sebe u jeresi i nisam mogao da spavam, ležao sam pitajući se: "Zar se to događa meni, zar je moguće?". Da, da, bilo je moguće: FUGAZI i NOMEANSNO su mi se dopali. Nije to bio tek prolazni smešak iz potrebe da se ušlihtam nekom njihovom fanu, nego su mi se baš dopali. Ne valja, rekoh sebi i pustih PRONG. Gotovo odmah ga drhteći izbacih iz deka. Ne valja, bogami, i PRONG mi se sviđa. Da li je blizu trenutak kad ću početi da slušam 4 NON BLONDES i kukam što Ritam ne izlazi, zapitah se. Malo lakše mi je bilo što mi MUDHONEY i dalje nisu bili zanimljivi, ali ozbiljni simptomi koje sam iskusio me bacišc u razmišljanje. Pokušao sam sa gomilom novih HC bendova al' ništa. Nema one magije. Sranje. Shvatio sam. Omatorilo se.

Uz ovu spoznaju i činjenicu da se još uvek ložim na SUICIDAL TENDENCIES, ENT, DISCHARGE, HERESY i slične debilne skupine, malo mi je laknulo, ali došao sam do suštine i shvatio da po prvi put u životu razumem šta je hardcore u svojoj biti. On nije muzika, on nije stav, on nije čak ni način života. Hardcore je manje i više od svega toga: hardcore je samo način odrastanja. Put kojim dete postaje čovek. Nešto kao pubertet ili srednja škola. Uostalom, to su odavno SONIC YOUTH i fIREHOSE rekli u svojim intervjuima, što nam govori da je ovih dana malo teže prvi otkriti rupu na saksiji (ali možete biti prvi da je seksualno zloupotrebite!). Ako je tako, onda: a) oni koji su i dalje hardcore još nisu sazreli (ma šta to značilo) i b) ako je hardcore stvar još nezrelih jedinki, od njega se ni slučajno ne mogu očekivati sudbinski važni odgovori, ali ni pitanja. Uz usvajanje ovakvih stavova odmah mi je postalo lakše da se odnosim blagonaklono k mnogim bendovima/ ljudima koji su me do sada nervirali svojom infantilnošću. Da se razumemo, ne smatram da je nemoguće biti i hardcore i zreo, ali je procenat takvih bendova/ ljudi mali i skoro zanemarljiv, što hardcoreu, kao školi ni slučajno ne umanjuje važnost, te ja i dalje stojim iza toga da je bolje da prosečan srednjoškolac sluša SORE THROAT nego Madonnu (zapadna verzija) ili Džeja (naša verzija). No, nemojmo samo davati preveliku važnost pojavama koje se povlače po MTV i zovu se hardcoreom, one to jesu, ali Mesije sigurno nisu. Ja ću verovatno još mnogo godina slušati HC, ali neću ga videti kao odgovor na probleme koje život postavlja. Tačka.

Monopol

Alternative nema jer nema mainstreama, bar u nas. U zadnje dve godine su se bendovi svih profila i stilova izmešali i po prvi put nije bilo važno ko šta svira nego kako to radi. Svi su svirali svuda, svi su svirali zajedno. Sada, izdvojili su se neki koji su najkvalitetniji, ili najpopularniji u narodu. Oni grade novi mainstream, ostali ponovo bivaju zatvoreni u geto, ponovo nema sviranja u KST-u, ponovo nema emitovanja na radiju, nema emisija koje se bave novim bendovima. Potreban je novi underground da se ponovo izbori za, za šta? Za novo građenje mainstreama? A oni koji su glavni u ovom gradu što se muzike tiče, bar na radiju i na mestima promotera koncerata, njih zabole za sve jer su našli određeni broj bendova koji će im donositi profit i nemaju potrebu da otkrivaju nove i pružaju im šansu (ono, što su, kao radili zadnjih par godina). Pa radio B 92 sebi dopušta apsolutni dilentantizam u radu, bar što se recenzija izdanja i koncerata tiče, to rade ljudi koji se u dotične stvari ni ne razumeju, niti ih to zanima. Najdrastičniji primer je bila recenzija BRAINSTORM split LP-a gde je recenzent sve što je rekao za BRAINSTORM govorio za BATTLE OF DISARM i obrnuto, što me dovodi u sumnju da je on uopšte preslušao ploču (omot je video, samo nije shvatio čiji su čiji textovi). Da li je to profesionalizam ili odnos tipa "boli me kurac, ja imam svoj radio", zaključite sami.

ACROHOLIA i Demovizija.

Pretpostavljam da ne možete da se odlučite koju od ove dve reči više mrzite, hm. Ideja ovog dela texta je da malo obrazložim otkud ACROHOLIA na tako kretenskoj emisiji kao što je Demovizija, koju sam ja uz to pljuvao kad god mi se pružila prilika. Dobro, uznmimo prvo da je naša muzika, pored načina da proputujemo svet i zaradimo puno para (bah) i način komuniciranja. Način da saopštim svakome sa kim ona dođe u kontakt kako osećam i mislim o nekim životnim pitanjima, način da navedem druge da mi govore o svojim refleksijama mojih stavova, o svojim stavovima itd. Ako su snimci, koncerti i fanzini medij za komuniciranje, zašto video spot to ne bi bio. Tačno je da ga mnogi bendovi koriste isključivo za reklamu i ja tu komponentu ne zanemarujem, ali mislim da spot prvenstveno (to se u našem spotu, mislim i vidi) služi za saopštavanje ideje i poziv na odgovor. E, onda, čin snimanja i emitovanja spota sam po sebi nije ništa loše, negativno ili komercijalno, uostalom, ja uvek kažem, da ih je bilo u to vreme, CRASS bi sigurno snimali spotove. No, postavlja se pitanje, zašto je Demovizija loša? Loša je jer muziku ne tretira kao komunikaciju već isključivo kao zabavu za retardirane tinejdžere, jer se ne poklanja nikakva pažnja onome što bendovi imaju da kažu, potenciraju se potpuno pogrešni detalji kod bendova (izgled, mesta gde izlaze...), pa se to reflektuje na publiku i na same bendove, te ni oni više ne smatraju da je bitno šta poručuju textovima, stiču utisak da su deo scene iako ona ni ne postoji, a i kad bi postojala, potrebno je više od keženja sa TV i glasanja za spotove bendova koje se nikad nisi potrudio da vidiš uživo da budeš njen deo. Još tužnije je što voditelji nemaju blagog pojma o muzici ili tekstovima bendova o kojima pričaju, pa se u krajnjoj liniji cela emisija svodi na simuliranje programa: niko ništa ne razume, ali svi se prave da se nešto radi. Da budem iskren, kad me je Mašan sa Demovizije zvao da mu dam spot, dugo sam se nećkao. Na kraju sam pomislio, ko ga jebe, oni ne mogu da izkompromituju moj bend samim puštanjem, ako ja odbijem da glumim u njihovoj predstavi (da se pojavljujem u emisiji, smeškam se, pričam kako je scena divna, kako se svi volimo), dobijam čistu dobit što će određeni ljudi moći da vide spot. Naravno, i dalje sam nezadovoljan činjenicom da se ACROHOLIA vrti u takmičarskom delu, jer sam apsolutno protiv takmičenja u muzici. Ovo nije trka, ovo je komunikacija. Zato sam bio ne malo iznenađen kada smo dvaput zaredom pobedili u mesečnim glasanjima za spot meseca. Bože, ko li su ti koji su glasali za nas i šta li oni misle? Da sam malo pošteniji, stideo bih se, ovako mogu samo da se smejem. No, ovo je izvanredan simbol potpuno preokrenutog stanja u našoj zemlji. Jer hardcore (ili grind, svejedno) je nastao kao protivteža mainstream ili sličnoj glazbi, on je pokušao da kaže:" Mainstream je spolja lep i dobar i poručuje da je i život takav ali je ispod ružan i pokvaren, a HC/grind je ružan na površini, on je pošten, on pokazuje kako život zaista izgleda, ne želeći da laže slušaoce." Po tome, HC/grind bi trebalo da bude provokacija establišmentu, nešto čega će se institucije sistema plašiti i, u najmanju ruku pokušati da ga drže podalje od sebe. Kod nas, grindcore bend drži prvo mesto liste u emisiji koju gledaju deca koja verovatno kod kuće podjednako rado slušaju MC Hammera i Džeja, znači niko ne odlazi ni milimetar dublje od površine, niko se ne obazire na poruke, nikoga nije briga za komunikaciju... Uostalom, pre neki dan sam pokušavao da prodam CD grupe SLAUGHTER, koja spada u jaku drugu ligu USA sweet metala (uz recimo WHITE LION, POISON, WARRANT, CINDERELLA itd.). Naravno, ni jedan od prodavaca muzike ispred i iznad SKC-a nije čuo za njih, a oni u USA prodaju milione ploča. A da sam prodavao PIXIES ili MANO NEGRA, otišlo bi za sekund. Jebem ti zemlju u kojoj je sve naopačke, mislim, ono što održava neki nazovi underground snažnim je upravo postojanje mainstreama i borba protiv njega, nepostojanje mainstreama dovodi do toga da nam je underground zaseo na lovorike, nema potrebu da se razvija i bori i postaje mlitav i neenergičan.

Odjeci

Zašto sam se ja prihvatio rađenja fanzina? Suštinsko pitanje, nema šta. Jebi ga, provaljeno je, ali rad na fanzinu je vrlo napredan oblik komunikacije, a komunikacija je unapređen oblik življenja, budeš li više u životu komunicirao, veći broj života ćeš proživeti. Uz to, nije loše ako radom na fanzinu zaradiš puno para i učiniš da ti se mnogobrojne šiparice bacaju pod noge. Što se para tiče, to se, bogme izjalovilo, a za šiparice... tu je bio pun pogodak, ono malo stvorenje sa kojim sam sada je živi dokaz. Znači raditi fanzin je kao da imate hiljadu usta i dve hiljade ušiju, kao da možete da vidite kroz zemlju, svet izgleda manji a ljudi su otvoreniji. Ako uz to imate i bend(ove), eto sreće. Desetine pisama koja pročitam i ljudi koje upoznam zaista me čine boljim i zanimljivijim. Možda je još važniji u svemu fenomen odjeka. Dobro, dobro, objasniću. Srećom, ova ispljuvana stvar koja se zove alternativni svet, koliko god bila simulirana (a, verujte simulirana je, ja to znam bolje nego iko), neke svoje elemente simulira tako dobro da oni funkcionišu gotovo kao da su stvarni. U to spada i glad ljudi za komunikacijom. Pa tako, od samo jednog mog pisma objavljenog u Profane Existence (Minneapolis), dobio sam lavinu odgovora iz celog sveta, što podrške, što kritike, ali bitno je da ljudi stalno pišu i žele da komuniciraju. Onda mi je objavljena adresa u Wind Chill Factor (Chicago), pitaj boga otkud im, ljudi su počeli da mi pišu. Očekujem da se neki moji prilozi pojave u još par novih USA fanzina, pa će verovatno odgovor na to biti još više komunikacije. To je, naravno i cilj. Objavljivanje adrese ACROHOLIE u Book your own fuckin' life (hvala Gvidu i Šunjki) rezultira mnogobrojnim pismima od ljudi koji mi traže demose, ili žele da nas uključe na svoje kompilacije. Pojavljivanje na tim kompilacijama izaziva još više poziva za kompilacije, pisanja za intervjue itd. Ljudi pišu, hoće da se menjaju, da razgovaraju, traže mesto za spavanje ako se nađu na proputovanju kroz YU, šalju gomile zanimljivog materijala za čitanje... Svaki moj potez u ovom svetu izaziva gomilu odjeka koji se kao koncentrični krugovi šire i donose nove, potpuno neočekivane rezultate. Do pre par meseci nisam znao nikog iz USA, Britanije, Kanade, Turske, Finske, Portugala, Švajcarske, Aranđelovca, Kragujevca, Lučana, Kraljeva, sada ih znam puno. Svet je ceo naš, zašto da koristimo samo njegov mali deo?

Zabava za omladinu

Da, da, ponovo sam podlegao niskim strastima, te pišem još jedan tekst o anarhiji, podstaknut razgovorom sa Sićkom, legendom Kraljevačkih anarhista. Šta ću, poludim kad vidim da se relativno dobra ideja pervertira i od nje pravi surogat, strašno, strašno, no pročitajte pa prosudite, svi komentari su dobrodošli & poželjni.

Kao prvo, jedna stvar koju 90% pripadnika raznih pokreta ne shvata je da bi pripadnost pokretu trebalo u najmanju ruku da znači poznavanje i razumevanje teorije/ filozofije/ istorije/ ideologije istog. To važi i ako ste fašista i ako ste socijal-demokrata i vegeterijanac i anarhista. Naravno, to podrazumeva određeno vreme provedeno u učenju, studiranju, iščitavanju različite, dakle ne usko specijalizovane literature i sličnim odbojnim radnjama. Skinhead sa kukastim krstom na jakni nije nacista, on pojma nema o Šopenhaueru, Ničeu i sličnim nevažnim misliocima, on je u to uleteo iz fazona, jer se oseća jačim kad je u gomili koja se po nečemu izdvaja od okoline. Analogno, nošenje CONFLICT majce i redovno iščitavanje GREEN ANARCHIST ne čini vas anarhistom. Anarhisti su postojali još u staroj Grčkoj, pa u 19. veku, pa u 20., poznavanje istorije i razvoja ove misli je ključno u razumevanju (i primeni, ako hoćete) anarhije. Ali šta mi dobijamo? Kako reče Sićko "Ma ne mora on da bude obrazovan, važno je da oseća". Pa, u tome i jeste problem, ako samo oseća, po čemu se onda mladi anarhista razlikuje od mladog verskog zaluđenika koji ima veru i ne traži nikakva objašnjenja, ili od vojnika Wehrmachta koji o arijevskoj ideologiji zna samo ono što mu je izrikao major jutro pre nego što su ih šutnuli u rovove? Ali, onaj prvi sebe zove anarhistom, drugi vernikom, a treći nacistom. I svi oni osećaju da rade ispravno, ali ko je u pravu, da li postoji nešto apsolutno dobro ili apsolutno loše čemu se može pristupiti (ili ga odbaciti) bez razmišljanja, samo po osećaju? Ne, bogami, ne postoji, svaka ideja ima svoje za i protiv, a ti moraš znati zašto je slediš. Obrazovanje i to što šire, ključno je u postajanju pravog pripadnika pravog pokreta, ovako, imamo samo masu klinaca koja misli da je subverzivna, a u stvari se samo dobro zabavlja. Pa ta masa onda o svojim podvizima piše u svojim fanzinima, pa to čitaju drugi klinci, pa misle kako je to strašno cool, pa i oni rade isto, i tako ad infinitum. Moja izjava da anarhizam propada jer se institucionalizuje (ovo ja ne mogu da izgovorim ako Milan nije tu da mi pomogne), dakle znači da propada jer 5-6% ljudi tu ima neke jasnije ideje o svemu, a ostali su uleteli jer im to izgleda super. U isti kontekst spada i kad kažem da su organizacije kao Animal Liberation Front, Earth Liberation Front, Animal Rights Militia, Earth First, Riot Grrrl, Class War, Red Army Fraction toliko odmogle anarhizmu da će proći decenije pre nego što se pojavi nešto vredno razmatranja. Kako to? Lepo, sve ove organizacije pate od istog poremećaja a to je da umesto da leče uzrok bolesti, leče simptome. To jest, oni su protiv kapitalizma, izrabljivanja životinja, ljudi, rata itd. i to je stvarno plemenito, te je jasno njihovo zalaganje za anarhističko društvo, ali umesto da rade na njegovoj izgradnji, oni pokušavaju njegove elemente ugrade u postojeće društvo. I onda, kao oni su pravi ljudi, a sve njihove akcije su samo zabava frustrirane omladine i ne pomažu ni malo promeni svesti prosečnog čoveka koja bi doprinela rađanju pravednije zajednice. Šta više, sva njihova miniranja McDonnald's-a, zatvora, rasturanje laboratorija gde se eksperimentiše na životinjama, žvrljanje po zidovima fabrika multinacionalnih korporacija, razbijanje prozora policijskim stanicama i slične "direktne akcije", kao izlivi besa i frustracije zbog nemogućnosti da se uradi nešto stvarno kreativno i važno, ne samo da nimalo ne doprinese zaustavljanju imperijalizma nego ih u svesti običnih ljudi predstavljaju kao teroriste sa kojima niko ne želi da ima ništa. I, umesto da anarhizam bude ideologija ljubavi kojom bi se privuklo što više ljudi (sećate se Rusije od pre 80-90 godina?), on postaje nasilje koje udaljuje i odbija. Naravno, to još više učvršćuje mlade anarhiste u ideji kako su ljudi budale jer ne prihvataju njihove tako jasne i pravedne ideje i pothranjuje ih u njihovoj viziji šačice odabranih koji se bore protiv nepravednog sistema i pokušavaju da spasu nezahvalnu masu, pa hvale jedni druge po fanzinima i novi naraštaji anarhista misle da tu stvarno nečega ima. Istovremeno, industrija mesa nije nimalo pogođena time što im je neko na hladnjači sprejem ispisao ALF, i dalje će Etiopljani gladovati pod njihovim stegama, i dalje će treći svet biti njihova baštica koju će da muzu dok je ne ubiju, a klinac koji je pretrpeo pet minuta straha i bacio dolar i po na sprej, pojaviće se u Earth First magazinu i osećaće se velikim i jakim borcem protiv kapitalizma. A sad zamislite sebe, imate 12-35 godina, sedite u Meku i, potpuno nesvesni njihove stvarne krvave uloge u izgladnjivanju trećeg sveta i uništavanju svetskog ekosistema ispijate svoj milkšejk. Onda dolazi neka budala i ubacuje dimnu bombu. Da li ćete, po Sićkovoj verziji sedeti i razmišljati: "Čekaj, zašto je on to uradio, da nije zbog gladne dece u Angoli?" ili ćete zvati miliciju da uhapsi đubre? Jer, anarhisti su frustrirani, oni će vam reći "Koliko god glasno da vičem, ljudi ne čuju jer su im mozgovi mrtvi". Ma, viči, bre koliko hoćeš, ako to što kažeš nema dubinu neće ti pomoći ni megafon. Njihov problem je što je pravi cilj njihovog vikanja samo to vikanje, a ne prenošenje poruke, čime padaju u vodu priče o borbi za opštu stvar a dobijamo strahovit primer ego-tripa i to tamo gde bi najmanje trebalo da ga bude. ALF sami kažu da radije upadaju u Mek i rasturaju inventar nego da stoje ispred i dele ljudima materijal o tome zašto je potrebno zaustaviti McDonnald's i kapitalističku ekonomiju uopšte. A to je jedini ispravan način, jedini kreativan način, jedini koji ljudima otvara oči, tera ih na razmišljanje i donosi promenu. Slepo nasilje nikad ne daje takve rezultate, samo odbija obične građane s jedne strane, a privlači napaljene klince koji onda u pokret uleću zbog razbijanja i uništavanja (za koje imaju i alibi da je u pitanju "pravedna stvar"), sa druge. Ma šta Berkman pričao o "Kreativnom uništavanju", izgradnja i razvijanje su najbitniji, ljude moramo podići na nivo samostalnih jedinki, a ne spuštati na razinu plašljivih ovaca koje neće jesti meso ne zbog svesti nego iz straha da ih neki militantni vegani ne spale žive. Anarhija je ideologija ljubavi i nenasilja po svojoj definiciji, nametanje i zastrašivanje nikako ne mogu da spadaju u sve to.

Sledeća izluđujuća stvar je uverenost dobrog broja anarhista u sopstvenu revolucionarnu ulogu, te subverzivnost, a to sve

spada u tinejdžersku igru koja se stalno igra. Ej, sad smo mi povezani, a sistem nas juri, a mi ga zavrćemo, ma dajte, ljudi. Jedina direktna akcija koja je imala prizvuk efikasnosti u zadnjih 15 godina je CRASS falsifikovanje razgovora Reagana i Thatcherke, za mene glupo, ali skoro efikasno. Tek onda su CRASS shvatili koliko je sistem znao o njima, koliko su ih lako provalili, koliko su im bili poznati svi njihovi raniji potezi. Tako je i danas, sve veće anarho organizacije su veoma dobro poznate vlastima, pa sad mogu CONFLICT da pričaju: "And they still can't fucking catch us!", niko vas, bre i ne juri. U svojoj aroganciji anarhisti ne shvataju da njihove patetične direktne akcije ne uspevaju da pomere ni kamenčić iz temelja sistema koji bi da promene. Sistemu je lakše da ih pusti na miru (i da im daje socijalnu pomoć!) nego da ih 'apsi, prvo, ne bi bilo mesta u zatvorima, drugo, bolje da imaju gomilu bezopasne omladine na ulicama koja povremeno naprave neku manju pizdariju, nego da ih hapšenjem i represijama pretvore u teroriste koji će da ubijaju političare (setite se Crvenih Brigada). Ovako, poneki razbijen izlog tu i tamo dobro dođe i za predstavljanje svih levih snaga kao vandalskih itd. A da žele, pohapsili bi ih za dve sekunde, pa, ionako svako ko malo više zasere (npr. dimna bomba u Meku itd.) odmah je hapšen. ALF, Class War misle da su subverzivni, a tako se dobro kriju da bi maloletni majmun sa pola mozga i baterijskom lampom mogao da im pronađe sedište i identifikuje 98% članova za cirka dan i po.
I tako, anarhizam je dobrim svojim delom samo još jedna moda nezrele omladine koja pokušava da nađe svoj identitet, a samo ga gubi u moru sličnih. Svaka prava promena zahteva mnogo više znanja, truda i učenja i ne dolazi preko noći. Kraljevo, Beograd, Smederevo, Leeds, Chicago, sve je isto dok ne oslobodimo mozgove iz još jednog klišea koji tvrdi da to nije (zar i svi ostali to ne tvrde?). Još kad bih mogao da prestanem da govorim u parolama, postao bih čovek.

• • • • • • • • • • • • • • • • • !

DEMENCIJA PREKOKS-

Godine koje su pojeli dinosaurusi iz parka jure

Praksa neobjavljivanja infosa u ovom fanzinu je rezultat krajnje nezanimljivosti istih, no kako se pojave ljudi koji info znaju da napišu, a da on nije smrtno dosadan, ja to i objavim. Ultranihilistički bend iz Požarevca, DEMENCIJA PREKOKS vam se predstavlja:

"Glasovi koji se dozivaju
na razdaljine mnogih stoljeća.

Vraćam se iz sve veće
daljine u sve manje
spoznatljiv svet."

"Buđenje", Čedomir Veljačić

The golden age of meaning
Osamdesete su bile doba nevinosti. Muzika se snimala kod Damira Tiljka, pravili smo sopstvenu muziku, fanzine, dopisivali se i družili. Uvek je bilo ludo i dobro, i tako će zauvek ostati u sećanju. 1983. e.v. King Nothing, koji danas vodi projekat DEMENCIJA PREKOKS, imao je svoj prvi nastup sa grupom NOVI HANC (tokom koga su prostoriju polako napustili svi gledaoci osim jednog i svi članovi grupe osim K.N.-a) i snimio svoj prvi album sa grupom LARYNX- "The best of LARYNX again". Odlično je funkcionisao fanzin Glez, na relaciji Požarevac-Novi Sad-Kakanj-Kragujevac-Zagreb-Banja Luka etc. Pored nikad publikovanih snimaka grupe LARYNX (u privatnoj kolekciji K.N. ima oko 60 audio traka, kao i nekoliko mnogosatnih magnetofonskih), ona je neprekidno radila sve do 1990. e.v.: ne računajući razne fanzine, prvu recenziju dobila je u zagrebačkom MOL-u, 1985. e.v. za kasetu "Dusk Clew", gde između ostalog piše da taj "izuzetno zanimljiv rad... korespondira sa istraživanjima u okviru AUTOPSIE i LAIBACHA... zanimljivo je da se utjecaj ljubljanskog kruga osjeti na toj razdaljini. Kompozicije (?) koje nam nudi LARYNX gotovo da izravno izlaze iz Cageove radionice." Svoje prvo zvanično izdanje LARYNX dočekuju 1986. e.v. zahvaljujući legendarnom Mario Marzidovšeku i njegovoj MML. To je kaseta "Sound Ambients/ High Fast Dance" (MML 034) i sledeće godine "The golden age of meaning" (MML 066), te dve pesme na kompilaciji "Last and first music" (MML 064). Treći i poslednji album objavljen je 1988. e.v., "Get out" u 10 numerisanih primeraka za LX Music ltd. u distribuciji Nikad Robom iz Beograda, a kompilacija iz 1990. e.v. "The best of LARYNX music" (CK 006, Beograd) obuhvata radove iz svih perioda.
LARYNX su se bavili cut-up-om, ambijentima, industrijskom i sličnom bukom, atonalnošću, improvizacijom, trakama, proizvodnjom sopstvenih instrumenata i tehnologija snimanja, nađenim materijalima etc. etc.
Daleko najznačajniji album osamdesetih je "Divyam Janma" (MML 051), grupe AVYAKTA SABD koju su činili K.N. i Jmaa. Sniman je tokom 1986-87. e.v. i objavljen u julu 1987. e.v.; na njemu se čuju zvuci gradilišta, oluje, ptice, dečiji klaviri-igračke, mikrofonije, bacanje predmeta po sobi, udaranje u limove i metal, ljudski glasovi i ko zna šta sve ne (čak i gitara nekoliko sekundi) pored konvencionalne blok flaute i glockenspiela. Katalog MML: "Excelent synthese for concrete sounds and drums": iz korespodencije: (Marzidovšek piše K.N. u vezi albuma) "Ludi industro-urbani-ambient; prava specialteta za ljude eksperimentalnog okusa u muziki." Ostaje samo videti da li će "Divyan Janma" dočekati pojavljivanje na CD-u.
Još par napomena: u katalogu Crvenih Kaseta (BG) LARYNX su okarakterisani kao "hindu guru of YU alternative"; King Nothing je snimio dva albuma sa Step Dancer-om iz Banja Luke (nešto od toga se može čuti na internacionalnoj kompilaciji "Emotions in machine world", CK 003), po jedan session sa Fast Deadboy-om (Kragujevac) i Čovek Zecom, i do kraja osamdesetih radio i nastupao sa desetak bendova različitih usmerenja.
The Sulphureous Age of Entanglement
Devedesete su počele kao Nigredo, "tamna noć duše". Ono što je bilo alhemija nevinosti, konačno je izašlo na svetlo dana iz svojih "dubina" (gde se, poput embriona kuvalo i raslo, možda još od vremena kad su "mora potekla iz svojih izvora"-da se nikada u njih ne vrate). U leto 1990. e.v. King Nothing potpuno ovladava gitarom i sa Marom snima EP "White music", koji konačno inkarnira njegov san o bendu koji čine samo bubanj, gitara i glas; u isto vreme upoznaje se sa AL RA 418, osobom koja ga sledeće godine inicira u svet nazvan "Zmijina jazbina".
Tako sazrevaju uslovi za formiranje pravog rock banda i on nastaje 25.3.1991. e.v ; tokom te godine: prvi nastupi, demo snimci i studijski snimak. Sledeća godina počinje snimanjem živog albuma i prvim nastupom u "velikom svetu". DEMENCIJA PREKOKS nastupa 2.5.1992. e.v. u Dadovu (BG), u polufinalu Palilulske Olimpijade Kulture, tačno godinu dana posle raskida K.N. i A. koji korespondira sa izvesnim istorijskim događajima, od manje važnosti.
Zahvaljujući Drago Beriću, DEMENCIJA ubrzo objavljuje svoj prvi album "Demencija Prekoks" za izdavača Take It Or Leave It, pod brojem 003, a u avgustu 1992. e.v. i postaje dostupna na uvid koliko-toliko široj javnosti. Ovaj album objavljen na kasetnom nosaču zvuka je pravi primer Do It Yourself škole koju su tako dugo izučavali bendovi LARYNX i AVYAKTA SABD. Snimljen je uživo u improvizovanom studiju za par sati. Produciran je na način koji je izazvao-kako kod koga-zbunjenost, zgražavanje, nerazumevanje i oduševljenje. Svaka pesma na albumu je svojevrsni manifest "bele svesti" i "muzike".
Nastavljajući po alhemijskom "mračno mračnijim, nepoznato nepoznatijim" King nothing potpuno sam snima drugi album "Plava grobnica neba" koji takođe objavljuju TIOLI, p.b. 020, u aprilu 1993. e.v.
"Plava grobnica neba" predstavlja DEMENCIJU PREKOKS u nešto drugačijem svetlu (ili mraku?!), fascinantnom uglavnom samo za najekstremnije fanove. Posle objavljivanja albuma, grupa prestaje sa javnim nastupima.

DEMENTIA PRAECOX MANIFESTO
DO WHAT THOU WILT SHALL BE THE WHOLE OF THE LAW.
Mi smo Svetli Vilajet. Drevne tuge i IO PAN! Progutaćemo ovo malo ničega što je ostalo od XX veka e.v. Izdržaćemo do kraja svega.
Prolazimo kroz ne-paralelne svetove. Čujemo glasove i vidimo stvari.

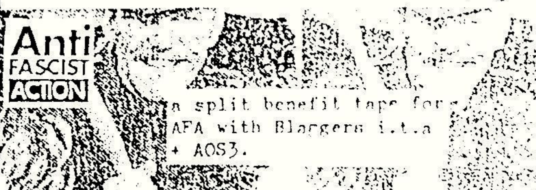
Kao i Frater P., i mi nismo Anarhisti "u vašem smislu reči: vaš um je neprobojan za bilo koji eksploziv koji bi ga dotakao."
Mi sprovodimo u delo svojevrsni eskapizam i od arhaičnog i od savremenog sveta, analizom i sintezom istih. Postmoderno preispitivanje ove strane dobra i zla. Bez misli i bez emocija.
Iz nas progovara naša Istinita Volja-nikada ne znamo šta možemo sami od sebe da očekujemo. Svaki naš čin je ritual. Svako iskustvo svetinja.
Nama nije hladno i nas ne boli. Rastvaramo se i ponovo stvaramo. Nismo apsurdni. Gledamo kroz vas.
Besni smo kao morski talasi, bezosećajni kao led najviših vrhova. Ne sanjamo o budućnosti koja je prošla, ne plaši nas prošlost koja će doći.
Mi smo mahniti pustinjaci bezvremenog trenutka koji u noir filmu proteklne od jednog do drugog ubistva ili otkucaja srca. Sijamo bezdušni. U košmaru raskalašnosti. U kraljevstvu slatkog Ništa, koje "nas je oslobodilo gmizanja karavana paganskih mrava, koji izgrizu svoj put kroz džunglu života, poput mlaza sumporne kiseline, bačene u ženski obraz"! (Alister Crowley)
Tako svetli svet potpunog mraka, najcrnja tmina svetla. Tako orgazam smrti svojim mrakom upija u sebe iskra onih koji u životu nisu umrli.
Ovo su reči naše pesme "Svetlim i nestajem":

Ja svetlim i nestajem
Ja mislim i prestajem
Ja svetlim i svetlo je
I svetlo je svetlije.

LOVE IS THE LAW, LOVE UNDER WILL.
Napisao King Nothing, Merkurov dan, 5.1.1994. e.v.

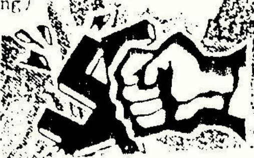
KONTAKT: P...
012/224 573 ĐORĐE

ΔOS3

BLAGGERS I.T.A

AVAILABLE AT THE FOLLOWING
POSTPAID RATES: £2.00(uk);
£2.35(eur);£2.75/$5.50(row)
send cash(well concealed)
or p.o.'s/cheques(sterling)
made out to: A.KITCHEN.

AARON c/o 127 LEACROFT
ROAD, NORMANTON, DERBY,
DE23 8HY.UK.

WHO IS THE BEST?

Šta će rap bend u hardcore fanzinu, rekoste vi razgnevljeno. Pa, mogao bih da odgovorim da ovo nije HC fanzin, već se bavi svim oblicima alternativnog izražavanja (mada, opet, ne bih se usudio da definišem alternativnost), mogao bih da kažem da su ovi momci svojim vrlo angažovanim tekstovima i nastupanjem pokrenuli više reakcija nego mnogi punk as fuck bendovi koje vi volite, mogao bih da kažem da pokušavam da okupim ljude koji slično misle i bore se na istoj strani, čime bi se muzičke podele svele čisto na kozmetiku, ali naravno, prava istina je da su dvojica od članova grupe išla sa mnom u razred u osnovnoj školi, pa ih u zin ubacujem na osnovu poznanstava i veza. Pitanja postavljao Ja (U), odgovarali Downtown man (M)i Andrej (I), smetao (Đ)ole. Muzika: BRAINSTORM, PRIMUS, URGH!

U:Evo sa'ću da vas pitam nešto o samom početku grupe: kad je nastala, zašto je nastala i ko je trenutno u grupi?
M:Evo, to ću ja, pošto sam upućen (smeje se) evo ovako, pa sad bend je nastao '89. godine i sačinjavao ga je MC Best-Džana, to je, znači treća godina srednje smo bili, sa svojim ortakom Radetom, oni su tad napravili onu stvar Sledž Hamer iz Beograda, koja je kol'ko se sećam bila osam nedelja prva na demo listi B 92 i ta stvar je nastala čisto iz zajebancije jer su oni imali rok bend, pa su kao neki termin gde nisu bili spremni napravili rap i tako je u stvari formiran WHO IS THE BEST?, dali su oni ime grupi i s tom pesmom nastaje početak benda, onda Džana ostaje sam, ja se priključujem '91. godine u martu, posle dolazi Andrej, jel' tako, onda Ivana i Kamra.
U:A jel' ste sarađivali sa nekim ljudima na snimcima?
I:Sarađivali smo sa Doletom iz URGH!-a...
Đ:(iskašljava se, kao, neprijatno mu, a ovamo blista)
I:...sa Tokom (studio Focus), kod Svete iz Classic studia smo snimali i njemu smo doživotno zahvalni, jer da nije bilo njega verovatno ne bi ništa ni snimili.
U:Pa, da nije bilo Svete, ne bi bilo ništa od celokupne beogradske underground scene.
M:Osećam da u Izraelu Sveta sad underground...
U:E, sad: ime WHO IS THE BEST? je, osećam, nastalo onako po starom dobrom reperskom običaju, kao, mi smo najbolji, al' zar vam ne zvuči sad u ovom trenutku malo prepotentno?
M:Ne, ovaj, nije tačno, ime je nastalo tako što je u odeljenju IV-5 Devete Beogradske Gimnazije legendarna faca Đorđe Keković zvani Keki stalno pisao po sveskama WITB? i odgovor: ĐITB, odnosno "Đorđe is the best.", tako da je MC Best odatle uzeo ideju za...
U:Znači srednjoškolska pošalica.
I:A ne zvuči prepotentno zato što je samo pitanje.
U:Aaa, a ne sugeriše se odgovor?
I:Ne sugeriše se odgovor. Nema veze što smo mi prvi bend koji nastupa posle tog naslova (smehhh)
U:Pa, dobro, kao, vi kao svesne jedinke i samosvojne, u bendu, ovaj, zašto vi to radite...
I:Prevedi...
U:Da li vi to radite da biste šiparice privukli, da biste zaradili pare ili imate neke, ono, druge razloge, dublje?
I:Pa, kao što vidiš po nama, radimo da bi zaradili pare (smeh)
M:Ne, u početku smo se stvarno primili, bar ja, priznajem, ja sam se ložio da će tu biti, kao ono, i ploča, slava...
U:Lova, ćepi, gudro...
M:Da, ludilo, ribe na zadnjem sedištu, ali onda, ovaj, kako je vreme prolazilo to je prešlo u neki hobi i ništa više.
U:Znači, samo hobi? Ali zašto onda pišete tako angažovane tekstove?
I:Pa, nije to baš ono hobi, jebi ga, mislim, svi mi slušamo rap i... najviše slušamo rap, recimo i... mada ovde svi žive sad neki reperski život u ovoj Srbiji, tako da... pa imamo dobru socijalnu podlogu za rap, razumeš, pravi rap ne može da nastane ni iz čega.
U:To je tačno, ali mislim, čisto, evo gledam ove repere na MTV, ne znam, ovaj Šk bum i te ostale gluposti i, mislim to definitivno nisu socijalno angažovani bendovi i izvođači...
M:Zato i jeste na MTV.
I:Imaš više podela rapa, jebi ga.
U:Apsolutno, ali zašto ste vi odabrali tu neku angažovanu varijantu, jel' smatrate da treba da poručite nešto nekome ili samo izbacujete iz sebe?
I:Pazi, naša celokupna scena je angažovana s nekim... provlače se neki tekstovi, koji su, ono, tol'ko otrcani bili do sada, to ne mislim samo na underground scenu nego na celokupni milje pop muzike, narodne muzike, koja se ne bavi ni sa čim, pored koje ladno možeš da pereš suđe, razumeš i da slušaš i da ti uđe na jedno uvo i izađe na drugo, a ipak treba nešto poručiti ljudima...
M:Ja se čak često svađam s njima, ja mislim da smo mi blagi...
U:Ti si za radikalnije, ovaj...
M:Pa, ne, zato što ja mislim, meni je više otrcano ono gde ti tekstovi u nekom prenosnom smislu nešto poručuju, meni dođe konkretno da teram u materinu, da ih prozivam imenom i prezimenom.
U:A, jel' misliš da to ima nekog značaja uopšte?
M:Pa, meni je bar lakše.
I:Ma, ništa nema značaja, muzika nikad nema nikakvog značaja... ima značaja toliko koliko slušalac želi da ima značaja za njega, razumeš. To je ono što ja imam da kažem, sad, ako to neko hoće da čuje, to je odlično.

M:Meni je drago, ima reakcija na naše tekstove, žešćih, ja sam baš prisustvovao na Studiu B kad je bila puštana ova So far, so good, so what (njihova najnovija stvar-Uroš) i sad ono, kao "Beogradska nacija" i dva telefona su čak zazvonila, sa ženama koje su ono... ništa ih nisam razumeo, tol'ko su vrištale:" Kak'i su ovo tekstovi, šta vi to puštate..." i bilo mi je drago do bola, nekog sam iznervirao.
U:Pa, dobro, al' jel' misliš da je to konstruktivno što si nekog uspeo samo da iznerviraš? Da će to doneti neku promenu pozitivnu?
M:Pa, neće, brate, al' eto...
U:Pa, čemu onda raditi to?
M:Iz inata, brate.
U:Znači samo ono-srpski inat.
M:Inat srpski.
U:E, zanima me sad još, pošto ste vi pozvani da pričate o tome, čini mi se da crnci u Americi koji stvaraju, kao, angažovani rap, da u suštini ne znaju šta rade, da i oni tako rade da se inate, a da ne poznaju pravu problematiku cele podeljenosti te rasne u Americi, da ne znaju da su koreni svega u dubljim, ovaj, nivoima sistema, nego i oni eto tako na površini pljuju neke stvari, a ne upuštaju se u to.
I:Pa, sve ti zavisi od moći, jebi ga. Mislim, pravi rap u Americi kritikuje konstruktivno američku vladu.
U:Ne, al' hoću da kažem, ja od repera ono što sam čuo, onih najangažovanijih... PUBLIC ENEMY ili Ice T, uglavnom je negativno, znači negativna muzika, izbacuje negativnu energiju, posebno Ice T ili Ice Cube koji su totalno seksistički orijentisani, naravno, ne može čovek da zahteva oslobođenje, ne znam, crne rase, a da istovremeno ne oseća ništa prema ženama.
I:Pazi, mislim da tu grešiš, kol'ko sam shvatio tvoje pitanje, ti misliš da su oni odlučivali kako će... ja mislim da je to u njima, uglavnom je to neki Gangster rap, a to je ono što su oni.
U:E, pa o tome ti i pričam, oni ne mogu da zaista sagledaju prave probleme u društvu i da ih na pravi način objasne.
I:Onda ne znam dal' bi to bila muzika, razumeš.
M:Znači da je to iskreno, da je u njima, znači da je on stvarno živeo život kakav kaže u svojim pesmama i da je revoltiran svim tim stvarima koje se dešavaju crncima i ne vidim šta je tu negativno...
U:Ne, al' to ne dovodim u pitanje uopšte...
I:Pa, šta, ti pitaš kol'ko to sve ima značaja?
U:E, kol'ko pozitivni i konstruktivni efekat ima?
I:Na šta?
U:Na bilo kakvu socijalnu promenu, ne računam spaljivanje polovine ovog, South Central-a u L.A., pošto to nije konstruktivno definitivno bilo.
I:Pa, pazi, mislim, mora promena da se začne.
U:Znači smatrate da se nasiljem može nešto promeniti?
I:Ne nasiljem, ali, mislim... pazi, verovatno i nasiljem, ja ne znam o tome ništa više od tebe, ali jednostavno, crnci su toliko bili ugnjetavani...
M:Ja mislim da su oni svesni da ne mogu da postignu više od ovoga, nego jednostavno da skrenu pažnju na neka dešavanja i stvari, evo PUBLIC ENEMY sa onom pesmom, koja je bila?
I:By the time I get to Arisona
M:...su smenili guvernera.
U:Znači moguć je pravi pozitivni efekat.

I:Da.
U:A, što se tiče domaće političke scene, da li smatrate da ovakav omladinski pokret ima nekog značaja?
M:Valjda to nekom dopire do mozga, jebi ga.
I:Imao bi značaja da ovde ima nekoga ko bi hteo da uloži malo više, čak ne ni para nego nekog medijskog angažovanja grupe i malo šire medijske propagande, razumeš, zato što, ako gledaš šta bismo mi hteli da kažemo svim svojim tekstovima, možeš da kažeš da bi hteli da kažemo sve, a možeš da kažeš da ne bi hteli da kažemo ništa, zato što, sve ti zavisi koliko imaš slušalaca koji su spremni da prihvate.
M:Zvuči otrcano ona fraza, al' stvarno, nek je jedan ukapir'o, mislim, kakvo se sranje ovde odigrava, ja sam presrećan.
U:Ja se sećam, vi ste na BBS-u nosili bele bedževe i kad sam vas pitao zbog čega, šta ste mi vi odgovorili?
I:Ispran mozak. Znači, ništa ne stoji iza toga i nikakvu poruku nema.
U:Sećam se da ste svirali na Vidovdanskom Saboru, koji je bio, ako se ne varam u organizaciji DEPOS-a, da li vi podržavate neku stranku i da li uopšte podržavate sistem parlamentarne demokratije u Srbiji?
I:Ne, pazi, mene to uopšte ne interesuje, politika kao politika me ne interesuje, ja sam samo spreman na kritiku i odbranu nekih građanskih sloboda.
M:Mi smo svi svrstani u jednu partiju, kolko ja znam niko nije ni glasao, niko nije član nikak'e, ložač, ono tipa...
U:Pa, ne, al' kažeš građanski, dobro, normalno, ali da li to podrazumeva recimo parlamentarizam u Srbiji?
I:Da.
U:Da? E, sad, da li je onda, prema tome Slobodanovo raspuštanje parlamenta bio pravi potez?
I:Njegov pravi potez?
U:Da.
I:Bio je zato što nije mogao više da sprovodi svoje odluke.
U:A, sa vaše strane, pošto se zalažete za parlamentarnu demokratiju?
M:Pa, to je bilo izrugivanje parlamentarnoj demokratiji, ali sa njegove strane to je super uradio.
U:Da, ali sa strane onih koji brane građansku opciju i parlamentarnu demokratiju u Srbiji?
I:To je tol'ko slabo da mi nemamo našu stranu... Stanje u Srbiji je totalno ispod očaja, razumeš, imaš neke gradacije, pa imaš očaj, pa imaš depresiju, a ovo je sad ono totalno... mrtvilo, ja ne znam šta bi trebalo da se desi. zbog toga je malo nesređen ceo intervju, šta bi trebalo da se desi da bi imalo neku reakciju, tako da mislim da muzika sad trenutno ne može nikakvu reakciju da stvori, jer mnogo veće stvari nikakav odjek ne ostavljaju na ljude, tako da, mislim, muzika, jebi ga sve je tralala.

U:Da, ali, u principu, opet možeš sebe da računaš kao točkić u mehanizmu promene, jel' tako?
I:Pa ne samo to, nego, kao "još se nisam predao", dok pravim to što pravim i dok radim to što radim nisam njihov, svoj sam.
U:Šta očekujete od izbora koji nam se smeše?
I:Ništa, očekujemo da će Sloba ponovo da pobedi...
M:Sve ove budale izlaze na izbore...

U:Aha, ali, čekaj, ako zastupate parlamentarnu demokratiju, onda zastupate, valjda i izbore?
I:Pa, zastupamo izbore, ali zavisi kakve izbore.
U:A, kakvi bi po tebi bili pravi izbori u ovom trenutku, sa ovom političkom garniturom u Srbiji, i opozicije i pozicije, da li uopšte mogu da se sprovedu pravi izbori?
M:Mogli bi sa nekih šes' meseci priprema, jebi ga.
I:Mogli bi, da se uvede totalna blokada medija...
U:A kako ćeš da vršiš propagandu onda?
I:Samo mitinzima, jer, očigledno ne može da se uspostavi ravnopravno predstavljanje stranaka na bilo kom mediju, pošto ima i opozicionih i pozicionih medija koji su prilično jednostrani.
U:E, kad si pomenuo medije, ja se sećam da ste vi imali neke probleme na državnim, hm, radijima i televizijama zbog tekstova, jel' to zato što ste vi opasni po sistem na neki način ili zato što je to neki ostatak komunističkog i socijalističkog sistema, pa, eto po inerciji tako...
I:Znaš kako, mi uopšte nismo opasni za njih, nego, ja tripujem da im nije lepo da nas čuju, boli ih...
M:Ja nisam verov'o da je to tako.
U:E, pa i ja sam se iznenadio, gde je to bilo? Dvestadvojka...
M:Znaš ti u kojoj su oni frci, ja nisam verov'o da je to tako, mislim, to je neverovatno, čovek je preslušavao pesmu, ovako na uvo (pokazuje), pa je gledao kol'ko je sati, pa se konsultuje sa tom urednicom, kao, pola jedan je noću, valjda urednik neće čuti.
I:I to 'ajde da je neko mlad, nego Ljuba Ninković, čovek je mator, jebi ga.
M:A RTS, u Košutnjaku kad smo snimali spot za novogodišnji program, Monday (jedna od pesama-Uroš), stojimo na stejdžu, rade kamere, ide pesma, i na pola, odjedamput-bup, ugasi se i dotrčava Bane Antović, kao doš'o urednik, vi se povucite, kao sa strane, ono, znaš, sačekajte malo, nemoj da čuje on šta se ovde snima...
I:Osećaš se, jebote, k'o da kradeš, ja rek'o, jebote šta se sad dešava, k'o pred kataklizmu, svi ćute nešto, pušta se neka druga muzika, totalno ludnica.
U:Znači-duhovi prošlosti. Ajd' sad, kao malo, šta radite osim svirke u životu?
I:Ništa, saću ti kažem... od pet tri, kol'ki je to procenat? Recimo, oko šezdeset posto članova benda studira, jebi ga.
U:A ostatak se bavi unosnim poslovima? (smeh)
I:Dvadeset posto članova benda radi na radiju kao isključivo i jedino zanimanje, a dvadeset posto poslednjih, ne zna se šta radi...
D:Kelneriše.
I:Da, ovaj, čuli smo da peva kao kafanska pevačica.
U:Vi to o Ivani nešto, jel'? Kako je bilo na Ice t-u i BODY COUNT u Madarskoj?
I:Bilo je fenomenalno, iznad očekivanja...
U:Jel' ste tužni što to neće da se dogodi ovde?
M:Da samo to neće ovde da se događa bilo bi jako lepo.
U:E, da, Mjehur je na radiju rekao da je to po koncepciji bio čisto HC koncert, e sad, ja u to ne ulazim, naravno, ali kakvo je vaše mišljenje o tom nekom pretapanju stilova početkom devedesetih, pretapanju nekih underground, kao kretanja u svetskoj i domaćoj muzici?
I:Ne znam stvarno, ja nisam verziran, samo mogu da ti kažem za BODY COUNT da su malo promenili svoj zvuk. Pošto ne znam te podele, ne bi mog'o ni da ti kažem gde su otišli, ali recimo da sada, u odnosu na prethodni album, Cop Killer, da su sada, na ovom Mass Murder, da su sada bliži nekom rage-u, nekom grindu, nešto tako.
U:Znači još su žešći, a? Pa, ne, mislim vi ste koristili mog brata na demo snimku sa, ovako, metalskim delovima, pa ćete sad svirati ovaj festival sa živim muzičarima, mislim, čemu to i zašto?
I:Zato što... Rap kod nas još niko nije pokušao živo da odsvira. A u svetu isto nigde rap ne ide uživo skroz, mislim, ide, recimo UDS i RATM, s tim što to nije čist rap.
M:ARRESTED DEVELOPMENT su svirali uživo.
I:Da, i AD koji su neki...
U:Pa, dobro, al' vi ste znači čist rap bend, a sviraće vam Đole koji svira u grindcore bendu, pa, ne znam, Vlajko svira u BAAL-u, koji je, ono, alternativa neka i tako(naravno, Vlajko je prodao stvar, pa sam im ja svirao-Uroš), jel' to neko približavanje ljudi koji slično misle, iako različito sviraju?
I:To, ti je isto to samo malo drugačije...
M:Ajmo nešto novo, mislim, na beogradskoj, srpskoj muzičkoj sceni, mislim to oću da ti kažem, ja nisam video, ajde ovi BUDWEISERI, što su se pojavili '89. godine, ono je bilo gotivno, od tada imaš ti masu bendova od kojih se nije niko izdvojio da kažeš, ovo nešto čudno, gotivno... Mislim da bi ovo trebalo... aj' da još jednom kucnem (kuca u drvo)
I:Sem URGH!-a i ACROHOLIE (kez od uveta do uveta)
M:Da bude nešto gotivno, što još niko nije svirao do sada, da bude neki rap za živim instrumentima, da ne bude matrica klasično i da bude ono žešće, nešto između BODY COUNT i...

U:Znači, opasno ste se primili na Ice T-a?
M:Pa, ono, napalili se.
I:Ne, ne, nije to uopšte primitak na ajs tija, pazi, on sad ne radi rap uopšte, ovo što radi, to znam da rap nije sigurno, pošto rap dovoljno poznajem da mogu da kažem šta je rap, a šta nije, ali, recimo nešto između RATM i CRISS CROSS, pa nađi sredinu, e tu negde bi mi trebalo da plutamo.
U:E, kad reče CRISS CROSS, podseti me, jel' istina da ste potpisali ugovor sa nezavisnom diskografskom kompanijom Take it or leave it?
I:Nismo još potpisali, ugovor se šeta, jebi ga, danas smo se sreli s Saletom Gočaninom koji je rekao da ćemo sad da poguramo.
M:Obećao je CD i stan (smeh)
U:I šta podrazumeva ugovor?
I:Pa, ne znam, obećao nam je CD za sada, jebi ga.
U:A, jel' ste upoznati sa izvesnim pričama o toj firmi o nepoštenom poslovanju?
I:Znaš šta, mi ne bi hteli ništa da pričamo o tome, dok nam se to ne desi, ako nam se desi, super, ako nam se ne desi, onda možemo drugi intervju da napravimo, jebi ga.
M:Ja sam njemu rekao, mislim, naš prvi album će biti Greatest Hits Vol 1, pošto će sve pesme koje će se naći na tome, ako ikad bude objavljen, sve pesme su se godinama vrtele na nekim listama, ljudima su već dosadile, razumeš.
U:Šta mislite o ovome što su TAPIRI izbacili album sad, za PGP RTS?
M:Unakazili su ih, brate.
U:Jel' ste vi sa njima u fazonu, ja se sećam, ono, neke mržnje i trvenja među vama?
M:Nee, meni se Milan sviđa, on je gotivan dečko, ovako...
I:Pazi, oni su svi gotivni momci, meni se ne sviđa to što oni rade, razumeš, al' ako se njima sviđa, ja nemam ništa protiv.
U:A jel' povezana, kad smo već kod toga, na neki način beogradska bar, rap scena, jel' postoji neka bar saradnja?
M:Svi misle da su najbolji, jebi ga.
I:Pa, jako je tanka...
U:Al' možda je to zbog toga što ima jako malo koncerata, ja znam, BGHC scena je neverovatno, ono, kao homogena, naravno, scena kao scena ne postoji, ali ljudi se svi znaju...
I:Pazi, scena, koja je, kao sad nastala u BG ima potpuno različita miljea, neki su nastali zato što su videli MC Hammera, zato što im se to svidelo i onda su počeli...
U:Šabanski rap neki.
I:Da, e, onda su počeli to da rade, a imaš i stvarno ljude koji su godinama to radili i nekako su sad isplivali na površinu, što je, recimo slučaj sa nama...
U:Znači, zbog toga nije toliko povezano?
M:Ne, znaš šta je problem, znaš zbog čega nije povezano, na primer, do pre dve godine, znači do pre samo godinu dana (šta li mu ovo znači?-Uroš), postojali su samo TAPIRI i WITB?, znači TAPIRI, koji su neka komercijalna varijanta, ovaj, dance rap muzike, i mi i masa ljudi je znala samo za nas, a tokom '92. počeli su da niču bendovi, ko pečurke posle kiše što se kaže, more njih, i svi su, ono s nama bili gotivni na tim nekim retkim koncertima što ti kažeš, što je organizovao, ne znam Studio B, DOB, i oni su s nama do jaja, vi ste, kao, najjači, ovo-ono, međutim, oni naprave tri demo snimka i onda prolaze pored tebe tako što ti ne kažu ni zdravo, ne znam šta... nama je to smešno, ne znam... klinci pa se napale...
U:Okej, dobro, da ga ja privodim malo kraju, kakav je, ovako jedan plan za budućnost bliži i dalji ovog benda? (svi se cepaju od smeha)
I:Plan je da se izda nešto iole normalno, kasetno izdanje samo me ne zanima, pošto to mogu sam da objavim, da se izda nešto i da se keep grooving, jebi ga.
M:Valjda će biti bolje, valjda neće stalno ovako, u pičku materinu.
I:Moraš stalno da se nadaš, jebi ga. Kad prestaneš da se nadaš onda te više nema.
M: Ja sam ti rekao na početku da smo se mi nešto ložili, a da nam je to sad, kao hobi, al' u stvari serem, potajno, ono...
U:Fino, ajde neku poruku za kraj.
I:Fuck the police, jebi ga.
U:Dobro, da čujemo tebe.
M:Poruka za kraj? Sve one koji vam se ne sviđaju i koje ne volite, recite im to otvoreno i terajte ih u pičku materinu, zna se na koga mislim.

Lukić Predrag,
Balkanska 14 (stan Dimitrijević),
11000 Beograd,
011/ 688882

WAR IS REALITY WE LIVE IN

international anti-war compilation tape

Price: 6 USD ppd. Europe, 7 USD ppd. rest of the world! CASH ONLY!

INFEZIONE, ANARCRUST, LUPUS IN FABULA, BLIND JUSTICE, NUCLEAR DEATH, and more on international compilation tape against the war in Bosnia and Herzegovina, Croatia and elsewhere on this bloodthirsty world! Though this compilation unfortunatelly can't stop the war, let it be, at least, the small step towards breaking of silence and ignorance which made all these possible... PEACE!!!

PLEASE SUPPORT ANTI-WAR STRUGGLE!! COPY THIS FLYER AND SPREAD ALL AROUND

c/o: F-Forces Prod., Kukatz-Boris Milaković, Kapavac 30, 55300 Požega, Croatia, Planet Earth

(by S

FIGHTING TILL WE'RE ALL FINISHED OFF?

Gig report

DIREKTORI, KST, 11.9.'93.
E, sad, ja nisam imao pojma da ću pisati izveštaj sa ove svirke, te sam prečuo tačno ime predgrupe, ali pominju se neki Kedrovi Libana. Bend je, inače grupa koja neodoljivo podseća na "ajde da se zezamo" fazon kakav inače ponajbolje provlači ZNOJAVI KVORUM (vidi recenziju u WP #2-Uroš), pa ako kažemo da ovi kedrovi bolje sviraju, a kvorum ima više (jedno sto puta) stila time smo završili sve što je vredno napomenuti o uvodnom bendu.
DIREKTORI su se u dve nedelje dva puta pojavili u KST-u, prošli put kao iznenađenje, ovoga puta kao najavljena atrakcija i ta reč ih i dalje najbolje opisuje.
Dakle, bend je i dalje dovoljno daleko od one opasnosti koja se zove zasićenost iznenađenjem. Pod time želim da kažem da posle prve grupe hitova, pred DIREKTORIMA stoji opasnost da više nikog ne šokiraju, a da se od njih istovremeno očekuje da prave samo šokantne pesme i nastupe. Vodeći računa i o jednom delu publike koji to očekuje i o drugom delu koji bi voleo da vidi i razvoj benda, Drka i ekipa su kao novitete upetljali stvari pod nazivom "Štrajk" i "Otac nacije" za prve i dosta SKA muzike za druge. I to funkcioniše i možda se i taj SKA, sad veoma naglašen (čak i dotle da se koncert završava BAD MANNERS obradom "Lip up Fatty") javlja kao put kojim će direktori uspeti da zbrišu iz okruženja verne, ali uvek iste publike.
O toj publici nema ništa novo da se kaže, sem da su skinsi srušili još verovatno i poslednji tabu pa slobodno vitlaju **Sleg Hell!** parolama, ali potrebno je i naglasiti da sem Trte nijedan od članova benda ne deluje ushićeno što im publika takav imidž izgrađuje.
No, pošto zaista nije verovatno da publika koja sledi DIREKTORE zaista i može tako da misli, možda je to oslobađanje od tabua ipak još jedan pomak unapred i pošto se u ovoj zemlji još jedino niko ne usuđuje da kliče Ivanu Stamboliću i gubitnicima osme sednice, možda će to biti novi poklič skinsa u ovom gradu. Bar nekih. (Hmm, zanimljiva teza-Uroš)
Tako je otprilike protekla jedna od retkih svirki ovog poznog leta u Beogradu, no lepo je saznati da KST još uvek povremeno dovede u goste neki od bendova koji su do pre godinu-dve činili sredu uveče u ovom klubu glavnim rokenrol događajem Beograda.
A pošto su loša vremena uvek bila najbolja za umetnost, ova jesen obećava i pojavu novih bendova koji će ponovo zauzeti i srede i sve druge večeri ovog grada.

(Sava Kontejner)

Pošto mi je Uroš dao ponudu koju nisam mogao da odbijem, evo par recenzija... Malo su okraćale, ali koga još to zanima...

ATHEIST RAP DOB, 25. 9. 1993.
Televizija se pokazala kao superirioran medij za pravljenje lokalnih zvezdi. ATHEIST RAP su dočekani kao iste, a tako su i svirali. Zvuk vrlo dobar, frenetična atmosfera hiljadu mlađanih beograđana, svirane sve pesme sa kasete + Grill 13, Gusti sok...

NOVEMBAR, CRNI LILIHIP, DŽO I JARBOLI Bunker, 25. 9. 1993.
Jako sam očekivao (mnogo) manje publike (isto veče koncerti ATHEIST RAP i DEL ARNO) ispalo je i r'n'r ima svoju relativno brojnu, ali vernu publiku. DŽO I JARBOLI gaje veoma nekonvencionalan i svoj pristup rock'nrollu, što im uz sjajno muziciranje, vrlo malo godina i otkačeni nastup garantuje lepu budućnost. CRNI LILIHIP je trebalo da budu gosti, ali ih publika vraća na bis 2-3 puta (ko se još seća?) tako da ispadaju zvezde. DECEMBAR se utemeljuju kao jedni od najvećih baksuza lokalne scene, posle treće pesme im otkzuje bas pojačalo tj. kabl, a koncert biva nastavljen tek u 2.00. Bez mene.

TRI DEBELA PRASETA, KEROZIN, MARSHALS KIDS, FIGHTBACK, HANDS IN ASHES Bunker, 2. 10. 1993.
Stvar koja je trebala da bude pravi subkulturni događaj jer sviraluu neprežaljeni, a slavom ovenčani, sada pokojni bendovi (osim HiA) ispala je kao veliko smaranje. Zašto? Jer se većina bendova nije pretrgla od vežbanja,
da ne spominjem katastrofalan zvuk. Iz proseka su se izdvojili MARSHALSKIDS, a mislim da većina drugih jedva čeka da se zaboravi ovaj koncert. Nastup KEROZINA (na vokalu Predozirani Vanja) sada (kada Đura i Aca rade sa Svarog) ima potpuno drugu dimenziju. Sliči kao da OVERDOSEDISK neće izaći (uskoro ili uopšte?) pa ljudi prave (oživljavaju) sporedne projekte. Koji više nisu toliko sporedni jer im se posvećuje puno pažnje.

STOP THE MADNESS - DEAD IDEAS, DARKWOOD DUB, CRNI LILIHIP KST, 8. 10. 1993.
Moki je u trenutku nastupa ludila zamislio da se u celoj Evropi skoro isto vreme održe Anti ex YU war koncerti... Njegovu zamisao pomogli su majstori svog zanata: CRNI LILIHIP (5+), DEAD IDEAS (odlični kao po običaju, a možda i malo više) i noise rock prvenci DARKWOOD DUB koji predstavljaju možda jedan od trenutno najpotentnijih bendova.

ALAN FORD, DENOMINATION Bunker, 24. 10. 1993.
Svi koji niste gledali najbolji punk koncert u drugoj polovini godine (ALAN FORD) prospite svoja creva. DENOMINATION imaju u proseku 12. godina, sviraju METALLICA heavy metal. Prisutno 30 ljudi + Bunker osoblje, zvuk sjajan.

GROOVY CHICKADEE, WILD PIGS & HORSES, HEADACHE Bunker, 27. 11. 1993.
Bilo je dobro.

S.M.F. Bunker, 4. 12. 1993.
S.M.F. su odtezgarili svoje, pod uslovima (cijena karte) pod kojim ni jedan drugi bend. U publici ne bi mnogo više ljudi od osoblja iz Bunkera, a nikako 250 ljudi. Eto jednostavnog odgovora zašto su najveći. Koncert je inače bio veoma loš po svim elementima (zvuk, atmosfera, čak i svirka...), niko nije puno šta bitno propustio.

MOTORHEAD PARTY: E.H.E., BLOODBATH, RAPID FORCE, HOLLYWOOD RABOTNIK Bunker, 24. 12. 1993.
Kad ne mogu da gledam matoru mešinu uživo odlično dođu domaćineri. Sjajno, ludo, zezanje... BG je verovatno jedini grad na svetu gde se koncertom i na radiju obeležava Lemmyjev rođendan.

Milan

URGH!, KST, 19.10.1993.
(Za one koji ne znaju, utorkom u KST-u u okviru zanimljivog Urban Xtravaganza programa viđeniji alter bendovi sviraju obrade tuđih stvari.)
Ako je granica između undergrounda i mainstreama ikad i postojala, devedesete su definitivno doživele njeno brisanje. ANAL CUNT i PATARENI na CD-u, DRI i NAPALM DEATH na stadionima, dajving na MTV Video Awards, Neil Young sa PEARL JAM, sve nam to govori da su razlike ova dva, naizgled suprotstavljena sistema u najboljem slučaju fiktivne. Večerašnji koncert odlično može da posluži kao metafora za ovu celu priču. Tako su '91. URGH! počeli pred desetak ljudi u Bunkeru parodirajući u grind prangiji Paradise town mega zvezdane GUNS'N ROSES, praćeni podsmehom malobrojne publike. Dve i po godine kasnije, u ugodno popunjenom KST-u, sada renomiran under bend svira 100% ozbiljnu obradu Paradise city uz odobravanje svih prisutnih. Krug je zatvoren.
Koncert je, inače bio dobar: odličan zvuk, solidna uvežbanost (verovali ili ne, bend je u ovom sastavu, tj. uz bubnjare ŠAHTA i BAALA koji su menjali operisanog Stannu, imao samo dve probe) i lep izbor pesama uz već legendarno Ružino vladanje scenom pružili su nam nekih 45 minuta sjajne zabave. Bili su tu Lenny Kravitz, AEROSMITH/ RUN DMC, ANTHRAX/ PUBLIC ENEMY, MOTORHEAD, MANO NEGRA, GUNS'N ROSES, NOMEANSNO, BEASTIE BOYS, a bogami i bastardizovana pesma o Branki Katić, bezočno pokradena od DLM. Trendovski orijentisan koncert, naravno, publika je bila srećna, naravno. Meni se najviše svidela obrada Big Dick (NMN) te pomenuta B. Katić (URGH! izgleda pokušavaju da izazovu veštačku tenziju između sebe i FMU) koja je zvučala ubistveno moćno uz sjajnu improvizaciju u kojoj je Đole spojio uticaje Vlatka Stefanovskog, Johna Mc Laughlina i Al Di Meole. URGH! su cirkus i to shvatite pozitivno ili negativno, kako vam drago. Bilo je i malo smešno gledati Ružu kako kopira neke strane uzore: rep deo "Mi se zovemo URGH!" u Walk this way i pozivanje publike na horski odziv, a čovek je sutradan položio dva ispita na Mašincu, svaka čast.
Zaključak? Nekad davno punk je nastao kao reakcija na Jerrya Garciu koji je polusatnim solažama na stadionima ubijao u smrt publiku koja ga je i dalje gledala kao boga, ne shvatajući uopšte šta im on ili bilo ko drugi sa bine poručuje. Večeras to isto samo u manjoj proporciji: moj brat je solirao minutima izmišljajući na licu mesta savršeno nebulozne zvuke, ozarenog lica, potpuno opušten kao da kod kuće vežba, sve uz greške i zastajanja, uz odobravanje publike koja Garciu nikad i nije gledala. Krug je zatvoren. Nešto je umrlo. Možda nikad nije ni postojalo, možda smo se samo probudili.

MUSHROOM/P.M.S., Bunker, 23.10.'93.
Čudno mesto ovaj Bunker: stalno posluju sa gubitkom, a ne trude se da tu bilo šta promene, bendovi im uništavaju opremu-oni nabave novu, publika im lomi inventar, a oni podržavaju stagediving (a u KST-u je diving zabranjen, majke im ga kapitalističke), da nisam ubeđen da su samo paravan za neku od zakona zabranjenu aktivnost mislio bih da su pravi underground entuzijasti. Večerašnjoj svirci prisustvovalo je nekih 150-200 ljudi, lepa atmosfera, lepa oprema (Yamaha bubnjevi kakve sviraju razni poznati bubnjari bogatog zapada, moćna pojačala...) i čovek koji pušta muziku na ozbiljnom death metal tripu (ruka mu se pozlatila). Prvi bend, MUSHROOM je sastavljen od članova COCKROACHES i SUNRISE, te sledstveno tome svira neki grunge fazon suvremenog Seattle podneblja. Kome ovo nije dovoljno kao opis, recimo da se za referencu može uzeti nabasovan MUDHONEY (ritmičnost i disharmoničnost) i bešnji ALICE IN CHAINS (vokal). Prilično dobar zvuk im je omogućio da se predstave kao bend koji apsolutno zna šta hoće-bogatstvo aranžmana na ritmičkom i melodijskom planu me je zaista prijatno iznenadilo i jedino je glas pomalo kvario celu sliku zbog preterane pojačanosti svoje. Inače je Goran pokazao da se može falširati i da to bude elegantno. Fuck off Koprivici & Šabanima koji su se potrudili da prekinu koncert.
Zvezde večeri P.M.S. su nam pružile zaista paklenih 45 minuta valjajući sve vreme sa bine najteže grind/ death zvuke koje sam ja u ovoj sali čuo. Mešavina starih i novijih (dosta složenijih i kvalitetnijih) stvari ih je još jednom potvrdila kao bend koji se oslobodio "all-girl atrakcija" balasta koji je pretio da ih zakopa po početnom impulsu kojim ih je izbacio-nastup ih je prikazao kao uvežban, u sebe siguran bend koji meša sve pozitivne elemente trenutno popularnih pravaca (grind, death, industrial, post HC, čak je jedna stvar u psihodeličnom funky fazonu) gradeći čvrstu zvučnu, ali i vizuelnu sliku. To je razveselilo i publiku, pa je njih 20-ak sve vreme pičilo stagediving, onako, sa strane da nikom ne smetaju. Pevačica me je oduševila, onako rikati ceo koncert! Zvuči kao nilski konj koga su šutnuli u muda. Tim čudnije što su im dve nove pesme s normalnim vokalom. Falš u pičku materinu. Šta će im to, kad su ionako počele da sviraju grind jer ne znaju ništa drugo?

RED EYE EXPRESS, KST, 12.11.'93.
U ovakvom vremenu pojava stranog benda u YU je događaj koji u WAR PIGS taboru izaziva grozničavo uzbuđenje. Ko zna kakvim su sredstvima naši u Engleskoj ubedili londonsku trojku da dođu i sviraju u ovom slepom crevu, ja im na tome skidam kapu. Zlatko (KST-ov organizator) je obećao da karte neće biti preko jedne kerma. "Kako li će to da izvedu?" upitah se ja i dođoh lično sa ekipom najbližih mi saradnika (Vlada, Milan, Suba, Milutin, Jova, te, naravno Moca) da proverim dal'nas to još uvek nebeske sile čuvaju. Naravno, nije nas obeshrabrilo to što je bend prethodnog dana propustio svirku u Subotici i što do 18 h tekućeg dana nisu bili stigli u BG. Pred KST-om Zlatko u laganoj panici: "Krenuli su u pola sedam iz Subotice, treba da stignu svakog momenta". Dobro, utaborili smo se u ulazu, vreme provodeći u komentarisanju cene karte od stvarno 1 DEM, tračarenju i deljenju PITCHSHIFTER nalepnica kojih sam ja tog dana dobio u većoj količini. U deset do 12, eto frke, bend stiže i počinje da unosi opremu, svi ulazimo ne plativši kartu, a ja i Milanče se žderemo što smo, uvereni da svirke neće biti došli, kao poslednji amateri bez vokmena (Milanče ih je kasnije uhvatio i ipak uradio intervju). No, nakon tonske probe (pred par stotina ljudi koji rade dajving, mora da im je izgledalo k'o da sviraju na Papui Novoj Gvineji), manirom iskusnih zinemakera provaljujemo u backstage i hapsimo Dragana Ambrozića (vođu puta) koji nam objašnjava da je glavni čovek benda "ubeđeni komunista i squatter" te da shvata u kakvoj smo situaciji, pa sviraju samo za klopu i spavanje. što nas još jednom učvršćuje u teoriji da su anarhisti stvarno blesavi, ali svaka im čast, za mene je to pravi stav, makar i neshvatljiv nekom ko živi na rubu egzistencije. Zakašnjenje je prouzrokovano crkavanjem kombija u Nemačkoj, čekanjem zamene iz Češke i voženjem po ledu do Beograda. Shvatamo da nećemo moći da uradimo intervju jer bend sutra svira u Skopju, pa u Palanci, pa Nišu, Novom Sadu i Subotici, a zatim pali za Tuluz (ko li ih zajeba za takav raspored?), šteta, ali sami smo krivi.
Gig počinje u petnaest do dva i potvrđuje obe priče o tome kako zvuči bend: mešavina RLYL (jebite se ako ne znate šta znači skraćenica, nisam lud da kucam celo) i JANE'S ADDICTION. Noise rock, sa dosta melodije i puno prostora na gitari koja zvuči kao mlazni avion u preletu + wah-wah. Ritam sekcija (bubnjar dvojnik Lenny Kravitza sa mesarskim izrazom lica kad svira i dread locksima od pola metra, te basista sa konstantnim facijalnim grčem) svira kao sat, pesme su dugačke i sa puno ponavljanja manje ili više složenih struktura, a gitarista još i peva, tj. proizvodi razne zvuke (i ima super majcu na kojoj za Plave šlemove piše Peace killing force) i sve vreme je u transu. Solidan rock (mada i mi imamo pun kurac ovakvih grupa) i atmosfera koja je onako, jer je većina publike punk/skin orijentisana (alternativci su bili u Sava-centru na EKATERINI), ali bilo je bogami i par divljakih šutki. Ipak, bend je umoran, te se i kratko svira, dele se i neke njihove kasete (tu dolazi do tuče u publici, ko prije njemu dvije, sramota, grabili su se da bi imali na šta da snimaju) i gig se završava pesmom koja ima tuš od bar tri minuta tokom kog gitarista drlja instrumentom o pojačalo, daje ga publici, buka, buka, buka, strobo lajt, zaista moćno, ovo je noise iskustvo koje još nisam doživeo, i tek to dovodi gledalište u pravu atmosferu, uz izjavu: "Fuck the UN, fuck the war, PEACE!" (OVACIJE), tim žalosnije što započeti bis propada zbog pucanja žice. Zanimljivo i nadam se da će ovoga još biti. Sanctions GO HOME!

KKB/BRAINSTORM-Bunker 13.11.1993.
Kriza je. I pored odlične Gvidove reklame jedva stotinak ljudi se pojavilo, što je sramota s obzirom da je svirao jedan od tri najbolja BG, a time i YU hardcore benda (kome je ovo previše lokalpatriotski neka mi da kontraargument koji bi išao dalje od KBO!). Gosti KENJATORS KREACIJA BUKE, iz Novog Sada su bend koji svira bez basa, sa dve gitare i dva bas bubnja, a uskoro bi trebalo da im neki nosač izađe za Voju Žugića, videćemo. Prikazali su se kao interesantan grind sastav na razmeđi recimo CARBONIZED i BRUTAL TRUTH, ali pogrešno nameštem zvuk je uzrokovao da publika čuje samo bubnjeve i glas (koji nije grind, samo se dere), dok su se gitare jedva nazirale. Duže pesme i solidna uvežbanost (sem što se jedan od gitarista 30% vremena držao za svoju gitaru) su nažalost zvučale jako neinspirativno s obzirom na ovakav balans zvuka, ipak KKB su dobili podršku, što od mnogobrojne ekipe iz NS, koja je s njima došla, što od nas, naročito tokom obrade United. Bubnjar im je strahovito brz, najbrži kog sam gledao uživo (skoro kao Scott Lewis), a tekstovi su im, kao i većini NS bendova infantilno humoristički glupi.
Svi znamo priču o promenama postave BRAINSTORM, pa iako je to Gvido krio, ceo grad je znao da mu je novi basista Sale (pevač S.M.F.), i iščuđavao se jer je dotični ipak poznat po neozbiljnosti i neodgovornosti. Kad je počelo, bilo je vrlo dopadljivo-nešto sporije odsvirano nego na snimcima, Sale posmatra prste gitaristi ne bi li se prisetio pesama, ali vrlo čvrsta svirka, odličan sound i sjajno Gvidovo pevanje dokazuju da BRAINSTORM uživo potvrđuje svoje visoke kvalitete. Ovo je prva HC svirka posle dužeg vremena na kojoj sam stvarno uživao. U publici punkeri slamuju, a bilo je i nešto stejdža, dok su Gvidove najave bile pune besa i

gorčine, kao nikad pre, možda zbog polupraznc sale. Nažalost, čini mi se da on ne shvata da su odobravanja koja su mu stizala iz publike služila isključivo kao zabava istoj, a ne kao iskrena podrška njegovim rečima. Tužno je kad neko bar pokušava da bude angažovan a susreće samo zid neznanja. Negde na pola, Sale odlučuje da mu je dosadno u ulozi basiste, prestaje da svira, krevelji se & majmuniše po bini, pali cigarete, pljuje u publiku, isprva to je zabavno, a zatim odvratno. Ima svako pravo da radi šta hoće, ali sjajan rad novog gitariste, izvrsno Borisovo sviranje bubnjeva i Gvidov bes, sve to biva ismejano i poniženo Saletovim zajebancijama. Gvida je to dovelo do ludila, pa je dao i neke izjave koje mu nisu bile potrebne, naročito što su bile usmerene na pogrešnu adresu. Ipak, zvuk je i bez basa bio moćan, svirka brza (Boris je ubrzao, videvši da Sale i nema nameru da svira) i, ako će im to nešto značiti, meni je ovo bio najbolji BRAINSTORM gig sa te strane. Posle Gvidovog odlaska sa bine (i izjave "Ovo slušajte!", pokazujući prvi DISCHARGE, Đura (OVERDOSE) i Šole (S.M.F.) su mrtvi drogirani svirali stare stvari BRAINSTORM, dovodeći poniženje do kraja, jer je za to vreme Gvido sedeo u backstageu. Ovaj koncert mi je ostavio gorčinu u ustima, a svim ljudima sa naše scene pitanje: kakva je ovo "scena" gde vladaju prezir, podsmeh i podmetanje, gde ljudi ne rade ništa a kritikuju sve, gde "prijatelji" zabadaju noževe u leđa jedni drugima kad god se okrenu... Neću da kažem da Gvido nije i sam kriv za neke odnose s nekim ljudima, ali... ako već ne pomažemo jedni drugima, hajde bar da ne smetamo.

16.10 1993. Lučani-Fešta nad feštama

Pošto je svakom dobronamernom građaninu postalo jasno da je centar svetske underground scene u Lučanima, poslali smo našeg terenskog izveštača da vam odatle prenese makar delić atmosfere sa jedne od bezbrojnih masovnih svirki u ovoj Meki rock'n'rolla

16. oktobar. Dan kada su se u Beogradu trebale održati anti Mc Donnalds demonstracije. Međutim, još jednom smo dokazali da nikad ništa nećemo uraditi i da su nam džabe sve ploče, kasete, majice i fanzini kada 90% ljudi sa PUNK-om nema veze. Žalosna nam je 'scena' (pogotovu u Beogradu).

Dakle, pošto nisam imao pametnija posla odlučih se na daleki put da bih odgledao koncert. I nisam se prevario. Mala (ali odabrana!) grupa lučanskih PUNKera je odlučila da napravi koncert na kome su DEAD IDEAS trebali biti glavne "zvezde" (uostalom, koncert je pravljen najviše zbog njih). Međutim naše "zvezde" zajebale organizatore (he, Darko, pokuša li ti nekad da napraviš koncert nekome?) tako da su svoje učestvovanje otkazali dan pre koncerta, što je u Lučanima dočekano kao veliko razočarenje, a DI nikad neće znati šta su propustili (dok sam Darku naglas čitao ovu recenziju prilično mu je neprijatno bilo, objašnjavao je da im je bubnjar tog dana polagao diplomski-Uroš).

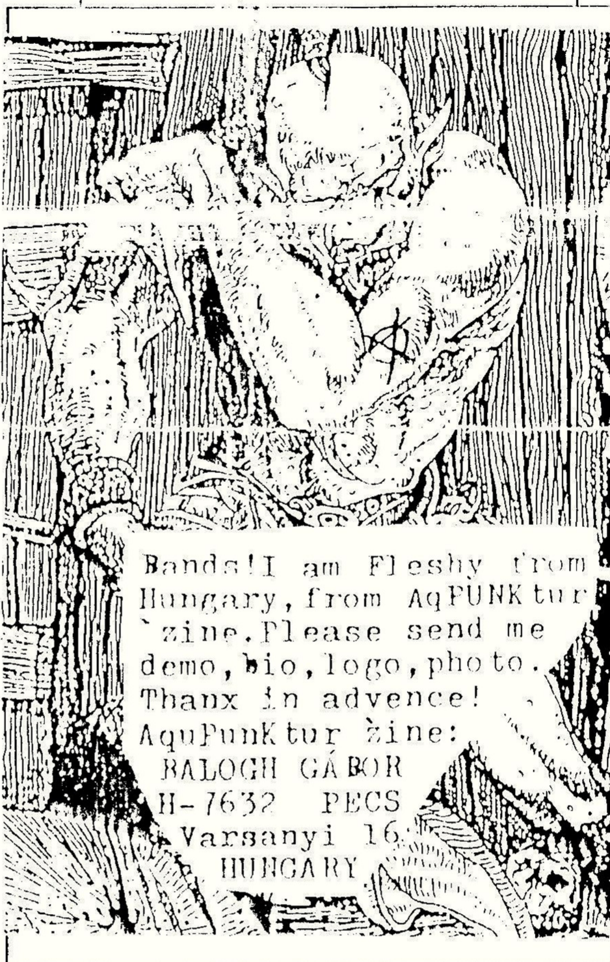
Cena karte je bila oko 0.3 DEM (fer), u "hotelu" stotinak ljudi ornih za dobar provod. Prvi se na binu (koje uopšte nije bilo!!!) "penju" TWILIGHT SYMPHONY iz Arilja. S prvim tonovima publika je krenula sa ubitačnim slamom (au, koja fraza, Gale, otpušten si-Uroš). TS su prvu pesmu zaista dobro otprašili, ali su nastavili u sweet-metal-što me, bre ostavi-SKID ROW fazonu što je na trenutak ublažilo atmosferu. Međutim, tu su SYMPOSIUM OF SICKNESS koji su zaista fenomenalni. Pesme u CARCASS fazonu, a vokal razbija. Vrlo teški rifovi i prilično spore pesme. Međutim to ništa ne smeta, jednostavno, njihova muzika izlazi ravno iz stomaka i udara pravo u pleksus. Ono što bih im zamerio je predugačak nastup za jedan koncert na kome nastupa 7-8 banda. Zbog njih (a i zbog svoje uobraženosti) nisu nastupali RESTONE i SPIRITUAL iz Čačka. Posle SOS (ha, koja skraćenica) nastupaju TOXED. Oni su svirali dve pesme (slično kao SOS) i taman su počeli Psycho terapy od RAMONES-a kada se bubnjar naljutio i otišao?! Posle njih sviraju DESOLATION iz Užica. Njihovog nastupa se baš i ne sećam. Ne znam tačno šta sam radio... Posle njih sviraju LAST CARESS. Uh... Ala se ovi pale na METALLICA-u. Dve njihove (mislim od METALLICA-e) pesme + Last caress za koju verovatno misle da je od METALLICA-e. Meni se ovo ništa ne sviđa. MORTUUS, kao i LC dolaze iz Kraljeva. Prvi plus kod njih je što nisu straighteri (što je sad moda u KV), a drugi što sviraju grindthrash a nemaju pesme o satani već vrlo angažovane (kakav ti je to plus?-Uroš). Vrlo sigurna i dobra svirka. Nažalost puno su statični (izuzev pevača koji je polomio stalak za mikrofon). Posle njih UBUDALI KLITORIS (YEAH!). Tu su se sakupili Peđa, Dejan (urednik HTTC zinea), Milan (moj domaćin, pijandura) i terali su mene da sviram gitaru. JA gitaru? Šala... Zaista me je bilo blam da sviram, tako da sam ih morao odbiti. Umesto mene upala je Alma i...
ULTRADERBERTHRASHMOTHERFUCKINDEATHSHIT FALSHSHIFFINBUKANOISECORE (Uh...). Bilo je ludo. Posle njih "sviraju" CRUTILO čiji sam nastup, nažalost propustio.

I šta reći na kraju? Zaista je lepo da se ovakve stvari događaju po ovako malim gradovima. Svakom bandu bih preporučio da svira u Lučanima, čisto da oseti kako to izgleda da mu masa skače na koncertu. Lučani not Beograd!!!! (za ovo će krvi da ti se napijemo-Uroš)

(Gale)

Prvi festival underground bendova sa područja bivše YU, Dom Omladine Beograd, 10/11 12. 1993.

Pre svega, zaista lepa ideja, volim što čak i u ovakvoj situaciji još možemo da se bavimo rock'n'rollom. Naravno, kad manifestaciju sponzoriše Soros fondacija, krajnje sumnjivog morala (njen gazda prvo potpiše peticiju kojom se traži bombardovanje srpskih položaja, a onda nam pravi narodno veselje, stari dobri zapadni fazon: prvo ih masakriraj, a onda im pruži duhovnu nadgradnju) čovek se po inerciji pita koje su zadnje namere, ali ono što je nesumnjivo je kvalitet bendova koji su učestvovali. No, kako iole veći događaj u nas ne može preći bez organizacionih kolapsa, najavljeni slovenački bend RES NULLIUS se nije pojavio na moju veliku žalost. Jebi ga, šta je-tu je, prvo veče započeo sam gledajući tonsku probu NOVEMBRA, da bi koncert počeo sa nekih sat i po zakašnjenja. Pomenuti bend je i svirao prvi, otvorivši svirku pred nekih 400-500 ljudi vrlo energičnim sviranjem i dobrim zvukom. Bilo je žestoko, ali melodično, i konačno je pogođeno trajanje tako da nisu dosadili, najbolji nastup NOVEMBRA koji sam gledao. FAKE MADONNA'S UNDERWEAR su delovali kao da ih je neko digao iz kreveta

i gurnuo na binu, pa ih ni solidan zvuk (mada previše suv, Anina poginu od vrištanja, a u publici se to jedva čulo) ni dobre amerikanizovane melodije nisu mogle izvaditi. Kad neko svira preko kurca, onda se to pred 500 ljudi vidi bolje nego obično. "Branka Katić", kojom su završili zvučala je najefektnije.

O MUSHROOM sve najbolje, iako su, iz meni nepoznatih razloga nastupili bez basiste, uspeli su da se izvuku iz statičnosti skačući po bini i da odličnom, čvrstom svirkom na mene ponovo ostave povoljan utisak. Možda bi Goran i mogao malo manje da falšira, ali sve u svemu, ovako dobar grunge i Seattle bi poželeo. Malo melanholije nikad nije na odmet, a MUSHROOM znaju da je serviraju. A DEAD IDEAS su bili fenomenalni, zvuk-da te zakuca za zid, nastup... DI su vrlo smišljeno poskidali sve scenske pokrete stranih grupa, do u najsitniji detalj, poziraju bez greške, pa je to možda nekom smešno, nekom ružno, ali da je profesionalno i da dobro izgleda-istina je. Svirali su materijal sa kasete + jedna stara + jedna nova stvar, izuvanje. Publika se, razumljivo pomamila, bilo je i dajvinga i slema, ali sve to efektnije izgleda u manjim prostorima. DEAD IDEAS su po meni trenutno najkvalitetniji domaći produkt, možete ih voleti ili mrzeti (mada nema razloga) ali trud im se mora poštovati. Usput su i pocepali kožu na bas bubnju... Skopski SUNS su za KEROSENE rekli da zvuče kao HUSKER DU. Ko li ih zajeba? HD nikad nisu imali ovako dugačke pesme i komplikovane aranžmane, SUNS po svemu tome najviše podsećaju na FUGAZI (variranje u nivou, žestina, ali sa kontrolom, puno emocija...). Ovaj nastup je trebalo izdržati, ali isplatilo se, uz DEAD IDEAS, najbolja predstava na festivalu.

Drugi dan je počeo za mene pakleno: jurnjava na faks zbog kolokvijuma (pao sam, naravno), lažna tonska proba ujutro na kojoj smo se zabavljali svirajući narodnjake... Uveče se u sali skupilo zabrinjavajuće malo publike, tako da je početak svirke opet kasnio, ali do kraja se skupilo nekih 300 ljudi, što je, s obzirom na prilike, sasvim zadovoljavajuća cifra. Nastup grupe ROBIN HUD je ispao cool. Ovo je bend koji svira HC-RAP i osim što im je pola članova bilo ili je još uvek u zatvoru, totalno skidaju gang rap zapadne obale. To, pored fine muzike, nastupa i angažovanih textova rezultira i neželjenim humorom. Angažovanost tipa "Ja sam gangster jer tako mora da bude" i "Ubij pandura kad ga vidiš" pomešana sa još nekim, manje smešnim banalnostima se apsolutno pretvara u svoju parodiju, što kulminira ubacivanjem reči moherfuckin' gde god se može i to u tekstove na srpskom! Ej, ljudi, šta se ložite, dajte nešto autentično, a ne USA kopiju. Iza njih bili su/smo WHO IS THE BEST? i HC RAP je stvarno zaživeo zahvaljujući činjenici da RAP grupama pomažu live muzičari iz BGHC grupa (u ROBIN HUD iz ŠAHT i SMART EGGS, a u WITB? iz URGH! i ACROHOLIA). Meni je iz pozicije bubnjara nastup izgledao dobro i divljački, publika je bila cool, a posle su mi rekli da je izgledalo dobro, ali da je zvuk bio slab, jebem ti tonce. Svirali smo tri stvari koje zvuče drugačije nego na snimcima i bliže su RATM/ PRIMUS zvuku, a četvrta je bila noise obrada Bring the noise, gde smo ja i Dole provukli čak i grind parče, he, he. HANDS IN ASHES nastupaju sledeći i još jednom se potvrđuju (i pored miniranja sa mix pulta). Super cepačina & vožnja, super nastup, super HC, ali mesto se prazni. Sledeći su SVAROG, sa Đurom (OVERDOSE), Šolom (SMF), Boletom (SUNRISE) i Baretom (PUSSYCAT), u ulozi muzičara. U press materijalu kao uzori se spominju BLACK SABBATH i DISCHARGE i to tako i izgleda, u stvari, većinu vremena, to je komplikovaniji doom, nalik na novi CATHEDRAL, uz bolno kvalitetan zvuk, a vrlo mi je godilo i spojeno izvođenje Electric Funeral i Final Bloodbath pomenuta dva benda, biće nešto od ovih, uostalom, renome koji su dosad pojedinačno stekli ih na to i obavezuje. Festival zatvaraju, umesto najavljenih ARHANGEL, neki Makedonci kojima nisam zapamtio ime i daju nam bledunjavi gitarski pop, koji, uz očajan zvuk (nisu oni krivi) ne uspeva da mi zadrži pažnju. Čak ni pojava čovjeka sa jaknom na bini (tip koji je prethodno veče ceo nastup SUNS proveo stojeći pored basiste sa jaknom u rukama) nije me oraspoložila.

Elem, zaključak je zanimljiv: organizator, Vlada Berberina je, kako sam čuo, od fondacije dobio 700 dem da plati vize Slovencima, što nije učinio, znači, pare je zadržao. Karte za obe večeri su bile bezobrazno skupe (1.25 dem), a kako bendovi nisu ništa dobili i kako je oprema pozajmljena, a ne iznajmljena, postaje jasno da se neko dobro opario na tuđem znoju. Iako je publika mogla biti relativno zadovoljna, ostaje gorak ukus lopovluka iza celog događaja (kao razlozi nedolaska RES NULLIUS i ARHANGEL su servirane tako tanke pričice da u njih ne bi poverovalo ni malo dete, a jonako su demantovane posle par dana na radiju od krugova bliskih grupama). Ako neko želi da me demantuje ili da se pravda, samo napred. Dotle: FUCK OFF, RIP OFF!

BODY COUNT-the Slammfest tour, 19.11.'93. Rockland, Budimpešta

Niste bili na BC? Tužno, ali znajući da će tako biti, redakcija WP je potegla svoje crne fondove i poslala specijalnog izveštača čak u Austrougarsku ne bi li vam bar malo ublažila bol

BODY COUNT na mega velikoj svetskoj turneji! Ipak, od kontinenata zaobiđeni su Antarktik i Srbija, na ovom drugom razlog odsustvovanja su nepravedne i ničim izazvane sankcije takozvane međunarodne zajednice, koje čak ni superheroj kakav je Ice-T ne može da probije. Inače, u Engleskoj BC sviraju zajedno sa MINISTRY. Iz rečenih razloga diehard i ostali fanovi uputili su se u Budimpeštu da bi prisustvovali koncertu najvećeg Srbina među takozvanim crncima. Putovali su sa UNIS-toursom koji je obezbedio neki očajan autobus bez grejanja i vozača poštovaoca lika & dela D. Mirković (sa ogromnim njenim tattoom preko celih leđa, čemu je prilagodio i svu garderobu, tako da su mu i jakna i košulja bili bez leđa). Koncert je održan u prostoru zvanom Rockland (2 SKC-a) koji se nalazi u egzotičnom delu grada (proleterske nastambe i skladišta u socrealističkom i neoklasicističkom stilu, sa primesama Kafkijanskih fantazmagorija). Predgrupa su bili neki lokalni očajnici koji su u sopstvenoj dosadi istrajali nekih pola sata. Nakon toga na binu izlazi bubnjar izvodeći pritom prigodnu akrobatsku tačku, za njim slede Moose Man, D-Roc, Ernie C i najveći filozof i humanista našeg doba, Ice motherfuckin' T. Koncert je otpočeo sa BC's in the house, potom su se ređali ultrahitovi, Body Count, KKK bitch, Evil Dick (uz šlihtanje Mađarima, tako da se refren pevao "Đavo Dick")... Nove stvari koje su svirali zvuče jače nego stare i na trenutke vuku na takozvani grind (koji je inače ubijen u Moskvi, vidi WP #3), ime jedne od njih je Born Dead, što je izgleda i naziv nove ploče. Odsvirana su i dva bisa, a koncert je završen legendarnom srpskom ritualnom pesmom Copkiller. Između pesama Ice-T je održao i par govora u kojima se vidno ulagivao prisutnim Srbima (Bill Clinton fuckin' neighbourhood, Fuck the Germans...). Što se tiče Mađara, svi su nosili Riders i Sox kačkete i skikape, a primećeno je i par crnaca.

Ovde se mora pomenuti i glavna zvezda puta, g. Jare, junkie iz Pančeva, koji je trgovao opijatima svuda, pa i u Turskoj, a sa ocem-sadistom se mačevao lusterom (Jare se na koncertu obreo neverovatnom lingvističkom egzibicijom: SUGARCUBES> Ice-Cube> Ice-T> BC). Lik g. Jareta zasenio je i medijske miljenike poput Katarine motherfuckin' Žutić i g. Andreja (WHO IS THE BEST?).

P.S. Ice-T je obećao da će sledeće godine posetiti Budimpeštu (Budapest is no joke!) skupa sa Ice-Cubeom i Chuck D-em.
P.P.S. Odličan koncert šampiona političke post HC hb rap simulacije.

(Stefan motherfuckin' Grubač)

SEPULTURA/PARADISE LOST, 13.11.'93. Budimpešta

Visokotiražni heavy metal magazini kakav je War Pigs uvek imaju svoje ljude na pravim mestima, metalac sa najkraćom kosom u gradu, Jova the cacodaemon izveštava sa metal svetkovine u prestonici drage nam susedne zemlje

Još davno je naš napaćeni narod formulisao kletvu "Dabogda ti 'Izgubljeni Paradajz' svirali na salrani". Tokom istorije ova sintagma je postepeno dobijala internacionalni karakter i prevođena je na sve svetske jezike, pamti se da je i Hitler u trenucima vojne nemoći istim rečima proklinjao Tita (nikad više). U slobodnom prevodu na engleski ova rečenica glasi "Dabogda ti PARADISE LOST svirali na SEPULTURI". Dakle, umesto da kao predgrupa SEPULTURI na turneji 1993. nastupaju RATOS DE PORAO kao što je bilo planirano, u kombinaciju uleću odvratni PARADISE LOST. Od kada sam procenio da u Bunker staje 4000 ljudi prestao sam da se bavim procenama broja okupljenih na kulturno-zabavnim manifestacijama. U svakom slučaju, da je svirka bila u Bunkeru tražila bi se karta više (što reče Milojko Pantić), no ipak je bilo manje ljudi nego kad je BIJELO DUGME sviralo kod Hajdučke Česme. Da bi ceo događaj poprimio razmere spektakla na licu mesta se pojavio i Konstantin Polzović, svirka je mogla da počne. PARADISE LOST su sve gori i gori, a što je najgore svirali su dosta dugo tako da mi je na momente bilo žao što sam puko lovu za kartu.

Što se tiče zvezda večeri, tih dana im se u ovim delovima sveta pojavio novi dugo očekivani album Chaos A.D., istoimenog naziva. Dakle, moglo se očekivati da će bar polovinu nastupa straćiti na nove stvari koje, ruku na levu stranu grudnog koša, i nisu tako loše, a zapazio sam par komada: Refuse/resist, Biotech is Godzilla, kao i Territory koju sam par dana pre toga video na TV. Sve u svemu, novi stil je dosta blizak onim bljuvotinama za koje današnji klinci misle da su hardcore (BIOHAZARD i sl.). Na svu sreću, bilo je i dosta stvari sa Arise i Beneath the remains pa smo svi bili zadovoljni. Između pesama Max je pozdravljao mađarsku nacionalnu manjinu koja je ovde igrom slučaja bila u većini, ali smo se i mi Srbi dobro držali i nismo dali Vojvodinu. I ko što reče Jadranka Janković: "Max, zvuk je bio dobar, malo ste mi škripali u Inner self, al' ste do jaja. Žurim sad, idem Axl Rosеu na rođendan, ćućemo se."

U Budimpešti je sve skupo, al' nije na bonove, ima i benzina, a ko što rekoh, i dosta Mađara. Dakle, ne isplati se ići zbog koncerta, al' ako su u pitanju TMAG ili MAIDEN...

(Jova 666)

Predizborni miting Stranke Srpskog Jedinstva-Hala Pionir, 16.12.'93.

U nedostatku spektakularnih rock događaja u BG dobar je i Arkan. Naš agent dobro se maskirao, naučio jezik neprijatelja (samo izbaciš padeže i palatalizacije) i obreo se među stotinama sledbenika čoveka čije se potemice nalaze po celom Beogradu, prerušene u izborne plakate. Plašio sam se da će Arkan na izborima pobediti, pa da će preći u mainstream, ali, srećom, pošto je popušio kurac, i dalje je underground i zaslužuje da se pojavljuje u WP.

Neću da se hvalim, ali ponovo pravi underground u beogradu. Sudbina mi je odredila da prisustvujem ovom spektaklu. Poseta za ovakvu vrstu izražavanja odlična, oko 800 ljudi, dosta omladine. Po 16 godina oko 600, ostali su došli velikim džipovima. Naravno, imaju vozačke dozvole što znači da su punoletni. I šetaju lienute koke. Samo dve-tri prirodno lepe. Početak nastupa se odugovlači oko pola sata, tek da niko ne zakasni. Svi slušaju prethodne nastupe, na čijim ozvučenjima bi im pozavideo i MOTORHEAD. A oni nikad nisu imali toliko kamera da ih snima (15-ak samo u prvom redu). Atmosfera se zagreva. Samo niko nema muda da zazviždi. A onda počinje. Izlazi Džej, Ceca (njen izlazak prati uzvik: KURVO!), Oliver Mandić. Ništa na plej bek. Tu je pola simfonijskog orkestra, a možda i ceo, a zatim i prateći hor (omladinski). Ogromni trodelni ekran im je preko puta pa sami sebe mogu da vide na šta liče. Klinci se oduševljavaju i pevuše po tu jednu pesmicu.

A zatim izlazi zvezda večeri uz zvuke Ode radosti (ove godine je baš popularna). Sledi himna (naravno srpska), a zatim URGHAGHUGHRGH. Kao na koncertu ACROHOLIE ili URGH!-a. Nema muzičke pratnje, ali ne nedostaje. Svi klimaju glavama (ne mašu, nije ovo koncert). Niko ništa ne razume, ali osećaju URGHAGHUGHRGH. I vide znoj, a skoro i penu. Niko ne skače sa bine, niko se ne penje na nju, samo par dimnih bombi. Nema baklji. I to je kraj. Prva ličnost našeg undergrounda je završila nastup na javnoj sceni. Aplauz i skandiranje, ali ne toliko uporno da bi bilo bisa. I svi se razilaze za manje od pet minuta. Hala je prazna. Prodavac semenki je prodao 8 čaša belih semenki, 2 crnih, 3 čaše kikirikija, 2 kesice kokica. Svi nose po neki suvenir.

(James)

SHACKLE ME NOT/STONEWALL 30.10.1993. Bunker

"Pa, dobro, Guru Gagi, vi ne pripadate ovom strejt edžu, ovim momcima što gutaju vitamine i bilduju, ali svirate vrlo bučno?". Zatim Ruža potvrdi ovu konstataciju, pa se sve to emituje nekoliko puta na mnogobrojne zahteve gledalaca, a sve sa ciljem da se današnja zabludela omladina okrene žvakanju selotejpa i odluči od, nama metalcima mrskog, a nadasve dekadentnog i štetnog strejt edža. I kroz dva meseca se opet pojave na bini tamo neki strejteri, i to ne jedan nego dva benda. Lepo je još davno Hegel rekao:" Osnovni problem omladine uopšte je u tome što ne prati TV program."

Dakle, skupilo se tu nekih trista ljudi, a iz puke radoznalosti pojavismo se i nas 6(66) metalaca-Nenad, Dole, Vlada, Milanče, Stanna i ja. "Alternativac" je ostao kod kuće (zlonamerna aluzija na moje tvrdnje da sam postao alternativac. Pa šta, jesam, jesam i ne stidim se, živeo FUGAZI!!-Uroš). Fala bogu, svi smo upali za džabe.

SMN su imali osrednji zvuk i dosta zanimljiv nastup. Muzika je neki NYHC, ali su dosta žešći od onog benda gde neko dete svira bubanj (YOT ili GORILLA BISCUITS). Ne slušam ovakvu muziku, ali svirka je bila lepa. STONEWALL su novi beogradski SE bend. Deluju prilično maloletno, ali i uvežbano. Prvi redovi su uglavnom znali sve pesme (kao i za vreme nastupa SMN). Narod se naročito popalio na zadnjih par pesama (valjda neke obrade). Sve u svemu, prilično pozitivan utisak o oba benda, mada ni jedni ni drugi garantovano ne prave razliku između Brucea Dickinsona i Roba Halforda.

Par prijateljskih saveta za oba benda: 1) Počnite da se drogirate jer to rade svi slavni bendovi. 2) Slušajte PURGATORY jer izuvaju.

(Jova)

Intermusic festival 2, Prostor, 23.12.1993.

Prostor je klub otvoren ove sezone i tek treba da izgradi svoj profil muzike i publike, ali uz sponzore (Muzička kuća Paunović) i nekoliko dobrih i raznovrsnih svirki koje su do sada organizovali, to bi moglo da im pođe za rukom, naravno, ukoliko se Srbija pre toga ne pretvori u ovsenu kašu. Gvido je možda malo i preterao nazvavši koncert tri grupe festivalom, ali nema veze, idemo dalje. Zahvaljujući poslednjim danima škole, četvrtku i divljanju marke, kao i nedovoljnoj popularnosti Prostora, u istom, koji je veoma lepo uređen sa velikom binom i razglasom, se skupilo jedva nekih 150 ljudi. Veliki minus po meni je maltretiranje publike u fazonu: garderoba je obavezna, a i plaća se, ipak zahvaljujući Stašinom šarmu izbegli smo taj dekadentni običaj. Pank festivali su najbolji kad na njima sviraju metalci, to svako zna, pa su koncert otvorili PURGATORY. Vrlo dobar zvuk (na kršu od opreme, Paunović baš i nije ostavio dobar utisak na mene, mada, koji sam ja kurac?), odlična uvežbanost (sem falševa u prvoj i pretposlednjoj pesmi, Nenade, Nenade, ko li te drži u grupi?), vrlo dugačke, ali slušljive, čak pevljive pesme koje više nisu prosto kloniranje IRON MAIDEN, već razvoj stila istih uz ubacivanje autentičnih detlja, fenomenalno pevanje brata mi moga, te scenski nastup koji ih dovodi na granicu art rocka, predstavili su PURGATORY kao bend koji ladno može da domečkuje 95% bendova sa takozvane alternativne scene i da ni ne podrigne. Dodajte tome i odlične tekstove koji govore o psihologiji, ratu i politici i shvatićete zašto sam uvek srećan kad gledam kako se nazovi-pankeri u publici muče jer su prinuđeni da ovo slušaju. Mi (Jova, Vanja, Staša, Mihajlo i ja) smo uživali. Za kraj Be quick or be dead brže nego što će MAIDEN ikad svirati i ko vas jebe, ovo je punk kakav bi trebalo da bude, po žestini i iskrenosti. SCAFFOLD bi trebalo da dobiju titulu "najveći entuzijasti BG scene" jer se toliko lome po Srbiji, po BG, dovlače drugi bas bubanj, lomataju se tokom nastupa, liju znoj, a ipak im se većina ljudi, sem vernih fanova/ ortaka, smeje. Šteta, jer, možda je tačno da nisu uvek najbolje uvežbani (večeras su bili, sem malih ljuljanja) i da nisu neki muzičari, ali trud uložen u sve to je evidentan. SCAFFOLD zvuče američki što pozdravljam i imaju vrlo brabro zakomplikovane pesme iz kojih se dosta srećno izvlače, oni shvataju suštinu death metala i trude se da je interpretiraju na svoj način, definitivno se izdižući, bar po kompozicijama iznad šumadijskog proseka. Čak i očigledne pozajmice od npr. DEATH su dobrodošle. Zvuk im nije bio najbolji, ali funkcionisao je. Mnogo znoja bi proliveno, ali publika stoji ("Pa, nismo se tako dogovorili"-citat Dujke, pjevač & gitarista), mada je dalja svirka videla i po koju šutku i stagediving. Upale su tu i obrade: People of the lie od KREATOR i Desperate cry od SEPULTURE (odlično odsvirano). Tvrdim da SCAFFOLD imaju potencijala i da bi uz odgovarajuću podršku vrlo brzo stali rame uz rame sa BLOODBATH, držim im fige.

Ako ste čitali recenzije po redu, znate da je Sale izminirao poslednji gig BRAINSTORMA, pa je, logično i izbačen (i ubrojan među izdajnike), a dok se Nosonja uvežbava, za ovu priliku se Gvido sam prihvatio basa. Nažalost, ostalo je vrlo malo publike, te se isti, pretpostavljam, prisetio svirki po mesnim zajednicama od pre desetak godina, jer je na to ličilo. Uglavnom, dobra svirka i pravo uživanje za gledanje Borisa i Gvida koji su bili totalno u elementu (dok gitarista svira kao sat, al' izgleda kao da snima muziku za džinglove za Poselo 202, by the way, i on je već izbačen), a prvi je pevao i pozadinske vokale. Gvido se vrlo dobro snašao u dvostrukoj ulozi (mada je bilo i propuštanja stihova, npr. u Citizens choice), al' opalio je tu i tamo po neki falš, no to je hardcore, to je koncert, pa se dvadesetak ljudi ispred bine tako i ponašalo, pičeći slam i stagediving od početka do kraja.

Sve u svemu, zanimljiv koncert, nažalost finansijski neuspešan, ali ja se nadam da će Gvido bolje proći na svirkama van BG, svojim trudom je to zaslužio.

KKB/SHACKLE ME NOT, Bunker 25.12.1993.

Počnimo od broja prisutnih metalaca, koji se ovog puta srozao na 4 (Milanče, Krle, Ilija i Ja), tako da nismo zadovoljili kvotu od 6 komada. Alister Crowley se prevrće u grobu. Doduše, na par minuta se pojavio i Tony Montano, al' njega ne računam u našu satanističku ekipu otkad se skinuo sa DEICIDE-a. Izbegao sam plaćanje karte zahvaljujući koleginici Mariji. Ukupan broj posetilaca bio je oko 50-60, što znači da se dobar deo BG satanista prodao, slave, valjda božić, i to katolički.

KKB su grindcore bend iz Novog Sada. Sviraju sa dve gitare, a bez basa. Najave pesama se ništa nisu čule jer je pevač mnogo stidljiv dečko. Ponovo su doveli ekipu od desetak entuzijasta koji su skakutali ispred bine. Pojavio se tu i Joca Popadić koji se krajnje negativno izrazio po pitanju novog CARCASS-a. Dete nema pojma. ("Jesi ga išamarao?" pitam ja, a Jova kaže: "Nisam mogao da ga stignem."-Uroš) Sve u svemu, bili su dosta dobri, možda čak i bolji nego pre mesec dana na istom mestu.

Otkad mi se Bojan Motherfuckin Mayer (kolega sa fakulteta i pevač SHACKLE ME NOT) šlihta, ne mogu da se ne izrazim pohvalno o njegovom bendu. Flem, oni su strejteri kao individue, ali po njihovim rečima nisu strejt edž bend, tek da se zna. Zvuk je bio mnogo bolji nego prošli put, a najbolja stvar je bila posvećena metalcu sa mašinca (Mašinskog fakulteta a ne onog mesta gde se skupljaju metalci), a taj sam ja. Ovo je verovatno bilo sračunato jer ljudi znaju da pišem recenzije za eminentni i svima nam omiljeni teškometalni magazin War Pigs, a pošto ja lako padam na šlihtanje mogu da dodam i to da je šteta što na koncert najboljeg beogradskog HC benda dolazi ovako malo ljudi. Slušajte PURGATORY.

(Jova 666)

BBS, novogodišnja svirka, 27.12.1993., Bitef teatar

Odavno sam ukapirao da je najelegantniji način da izbegneš plaćanje karte na manifestacijama sa gomilom dobrih grupa, da i sam sviraš na njima. Pa tako i ove godine overismo BBS. Pored činjenice da je koncert držan gotovo u tajnosti (najave su bile više nego retke, plakata nije ni bilo), izbor sale (ovde niko nije svirao bar tri godine, znači duže nego što 90% sadašnje publike uopšte pohađa koncerte) me je naveo da pomislim da će poseta biti simbolična. Al' bilo je bogami 300-400 ljudi, čak i uz cenu karte od čitave dve marke (ripoff, a žvaka da će te pare otići za neku nezbrinutu decu u Zvečanskoj ulici mi baš i ne zvuči uverljivo). Inače, dogodilo se ono što sam i očekivao, po smrti domaćeg mainstreama iz mora underground bendova izdvojili su se oni koji će postati novi mainstream, pa se isti i pojavljuju na svim većim manifestacijama. Nema tu bendova koji bi imali nešto da kažu, sve je opet samo muzika... Dobro, tonska je prošla u znaku nesposobnosti tonca da zvuk basa izdigne iznad potmulog mrljavljenja, a na koncertu gde 6 od 7 basista sviraju funky slap i čupanje to je zaista svinjarija. Pojavio se tu i menadžer KZU koji izgleda kao da je bio u nekom autobusu koji se slupao, pa su ga skrpili od delova različitih putnika, a uz to i puno se drao. I ne znam šta je koji kurac hteo, kad njegov bend nije ni radio tonsku. No, pod budnim okom braće Jelić iz YU GRUPE sve se nekako završilo.

Ne znam ko ih je slagao da nova godina pada dvadesetsedmog ali nema veze. Svirku su zapečeli DARKWOOD DUB i prezentirali se u najboljem svetlu. Super noise rock (FMU i oni su meni među najoriginalnijim domaćim bendovima, ali DD su bolji i mnogo, mnogo ludi), ludačko pevanje, pomereni tekstovi, stvarno su bili dobri. WHO IS THE BEST? nastup je bio čisti hardcore, mi, muzičari smo odsvirali korektno, al' pevači su grešili (to i nije tako strašno), psovali publiku, provocirali na stranačkoj osnovi, demonstrativno napuštali binu, a bilo je i nemilih scena u vidu teranja tonca u pičku materinu... Nije bilo baš lepo, ali to je bar dalo zaboravljeni prizvuk gneva takozvanom undergroundu u ovom gradu. KRISTALI su simpatični momci i jako dobri muzičari, imaju dobar scenski nastup, lepog trubača i sve tako, ali, brate, malo pridavljuju. Može to malo kraće, a slađe. Sledeće su BABE i prvo što im kod War Pigs ekipe spušta ocenu je činjenica da su maznuli ime istoimenom lučanskom totalnoise thrash-folk bendu. Inače, sastoje se od članova ORGAZMA, ČORBE, Bajaginog benda itd. i uopšte mi nije jasno šta će oni na ovom, bar uslovno underground festivalu. Dobro, oni su OK muzičari (sem Žike od koga je čak i Bajaga bolji gitarista), ali muzika... Sebe smatram tolerantnim, ali ovo je odvratno, a

tek textovi, prema ovome SCAFFOLD su poezija a SHACKLE ME NOT čista filozofija. Uz sve to, Žika je između pesama valjao neverovatno glupave priče, koje pretpostavljam mogu da prođu kod Bajagine publike (11-12 godina), al' ovde... No, ne zavaravajmo se, publika ih je oduševljeno pozdravila. Srećom, sledeći su NOSOROG, da malo pročistimo uši. Super svirka, ritmično, solirajuće, ne zna se ko je bolji muzičar, saksofon im je super. Nažalost, tonac čini da se sa bine čuje samo nerazaznatljivo muljanje, ko ga slavi tamo? DECA LOŠIH MUZIČARA su dobri muzičari i još jednom se potvrđuju. Fenomenalno, oduvavanje, naročito u bržim stvarima kad gomila ljudi skače po bini, duva u trube i saks i dere se. Stvarno su majstori. Nažalost zvučni haos dostiže katastrofične razmere u obradi Let there be rock gde se gitara do pola pesme ne čuje, ccc. Za kraj ide Vlade Divac i pojavljuje se Srđan iz DIREKTORA, tek da se ne kaže da nisu došli, iako su najavljeni. Konac delo krasi i u narodu popularno prozvani KAZNA ZA PIČKU, KZU se penju na binu i kreću sa svirkom. Postava je potpuno nova, basista i gitarista su neki tezgaroši, ne mrdaju ničim osim prstima, ali tu je čovek koji sve nadoknađuje: Ivek jede za dvojicu, pije za četvoricu, duva za šestoricu, a kad mu daju gitaru i wah-wah pravi buke za desetoricu a znoji se za dvadesetoricu. Puno drndanja, prljavih solaža i sličnog veselja. Pomalo su me i udavili, al' na kraju su se izvukli cepačinama, čak i jednom obradom ROBNE KUĆE. Srećom, najavljeni kao specijalno iznenađenje, VAN GOG se nisu pojavili, pa je koncert završen tačno u ponoć. Puno lepe svirke, ali sada je jasno ono što sam ja odavno tvrdio, underground je samo fikcija.

PURGATORY/MINDSNARE, Bunker 14.1.1994.

Prvog januara takozvane srpske nove godine, koju mi satanisti (ćao, Jovo) ne priznajemo, održan je još jedan u nizu antikoncerata postmoderne simulacije masovnih događanja. Kraće rečeno, muzičari se prave da sviraju, a publika se pravi da čuje... Bunker je propala firma, kako u moralnom smislu (direktno su krivi za širenje svima nam mrske pošasti pod nazivom njujorški hardcore među povodljivim beogradskim adolescentima), tako i u materijalnom, naime, više se ni jedan instrument ne ozvučuje, pa kvalitet zvuka zavisi isključivo od mogućnosti bendova da donesu opremu (pošteno, što bi rek'o Đinđić). PURGATORY su bili isfrustrirani ovom činjenicom i ludačkom, nadrealnom organizacijom prevoza opreme koju im je priredio basista im Igor, te su bljali više nego inače, ali, ipak, vrlo, vrlo solidno, mislim da su izvukli maksimum iz opreme i napravili ako ništa, a ono razaznatljiv zvuk. Sviralo se dugo, ali ne i dosadno, jer bend koji ovako barata idejama i instrumentima ne može da dosadi, tužno je što nikad neće biti veliki jer sviraju prokazani HM (mada im ni imidž ni tekstovi, ni koncepcija nije klasično metalska, po svemu tome više podsećaju na NOMEANSNO i sl. Uostalom, pošto su u Ritmu u post-HC trpali sve bendove u kojima svira neko ko je ranije bio punk, onda su PURGATORY čist post-HC, s obzirom da im članovi ili sviraju ili su svirali u EHE, GROOVY CHICKADEE, DEFINITE CHOICE, URGH!). Muzički to je spajanje klasičnih MAIDEN obrazaca sa jazz, fusion i neoklasicističkim stremljenjima uz gomile neparnosti, čudnih intervala itd. Naravno, u scenskom nastupu se parodira (neki svesno, a neki, bogami i nesvesno) sve vezano za rock i HM klišea, a najalternativniji je bio Nenad (lead guitar) koji je preštimavao usred pesme. Od obrada svirali su se Aces high i Be quick or be dead. Za raspoloženje u publici (stotinak ljudi, mahom hc/metal) postarao se Mihajlo (GROOVY CHICKADEE, ex-URGH!) putem satanističkih rituala, a doprineli smo i Jova, Milanče, Ilija i Ja ravnomernim prozivanjem svih članova grupe.

MINDSNARE spadaju u, uslovno, treću generaciju BG grinda, na mestu pevača im je Ilija (ACROHOLIA, ma vidi vraga, ovde zna da pogodi kad se peva a kad ne-znači nas svesno minira), a na mestu basiste basistkinja Maja, te ih to čini medijski interesantnim. Nažalost neoriginalni su do jaja, potpuno u skladu sa današnjim grind prosekom u svetu, znači bezlično, malo više srednji tempo uz brže ispade, te neke melodične delove, koji su neka vrsta osveženja. O uvežbanosti ne bih mogao ovom prilikom, jer su imali tako loš zvuk da se nije dalo utvrditi ko šta svira, al' posmatrajući prste reklo bi se da su se uglavnom pogađali. Hm, deco, vi koji čitate ovu recenziju, znajte, grind ni slučajno nije odvrtanje pojačala do daske, u grindu je artikulisanost preduslov za simuliranje neartikulisanosti. MINDSNARE to ne znaju, te nek ostane zabeleženo da su napravili najjaču mikrofoniju koju sam ja ikad čuo u Bunkeru. Scenski nastup, pa, mislim da su oni mnogo opušteniji na probama i da tamo sve bolje ispadne, ovde je to izgledalo ovako: gitarista mrda samo prstima a u sebi se preslišava Gorski Vijenac; bubnjar hedonista se sve vreme osmehuje, kao, mi sviramo, podsetio me na mene; Maja kulira, ali ipak se sasvim lepo kreće po bini te jedina zaslužuje prelaznu ocenu; Iliju je očigledno sustigla spoznaja o besmislenosti sviranja pred 20 ljudi te ga je blam, a najjači detalj je da oko pola pesama peva čitajući text sa papira dok, naravno, iz zvučnika dopire samo udaljena grmljavina u kojoj ni Šerlok Holms ne bi prepoznao vokal. Obrade: My America (podnošljivo) i Scum (prearanžirano, zbog čega?). U suštini, kad bi doterali zvuk i nastup, bili bi OK (o smislenosti ove muzike drugi put), ali mislim da će se pre toga raspasti. Sve u svemu, grind je propao kad su počele da se pišu duže i sporije pesme, jer je element iznenađenja nestao, a došla je dosada.

HANDS IN ASHES

Ovo je jedan od najkvalitetnijih i ujedno najiskrenijih hardcore bendova koji trenutno rade u Beogradu. Čvrstinom muzike svoje, sviračkom i kompozitorskom kompaktnošću, uverljivim nastupom, te textovima definitivno zaslužuju više pažnje nego što im je pruženo (i pored priličnog angažovanja od strane članova grupe), pa ja sad i radim na tome. Svi vi koji volite ATTITUDE ili CRO-MAGS, obratite pažnju. Na pitanja odgovarao Nino-gitarista i pomalo i textopisac, a pored njega u grupi su i: Kuzman najmlađi (bub), Miljuš (bas) i Bakić (vox).

Q:Kratka istorija benda, ali KRATKA!

A:Pa, osnovani smo u novembru '92. godine, prvi koncert je bio 9. januara sa URGH!-om u Bunkeru, od tad smo održali 5-6 koncerata po Beogradu i jedan u Kovinu, učestvovali na Underground festivalu sad u decembru, to je zadnje što smo radili, snimili jedan demo u maju...

Q:A, zašto je bend nastao, pošto vi svi svirate i u drugim grupama?

A:Pa, sad smo manje više, ovaj, ja i bubnjar sviramo po drugim grupama, inače pevač i basista su totalno za HANDS IN ASHES... Ne znam, to je bio basistin neki stari bend, pa je on nas okupio kao, hteo je ponovo da radi a stara ekipa se raspala.

Q:A meni je Ruža (URGH!) pričao da je on nešto sa Bakićem, kao pravio neki bend pa da je od toga nastao IHA...

A:IHA je postojao i pre dve godine, sa Limom, Vlajom, Miljušem, tu je Aca iz OVERDOSE isto radio ritam mašinu, ne znam ko je lupao bubnjeve... ali postoji i demo, sa tri pesme... to je bila krljačina čista, e, sad Miljušu je palo napamet da radi bend, pozvao je Bakića, pozvao je Srđana i pozvao je mene.

Q:A, zašto se to zove baš HANDS IN ASHES, pomalo alegoričan naziv?

A:E, pa, ne znam, to je ono što basista uvek odbija da odgovori.

Q:Malo tajne.

A:Pa, ne znam dal' je tajna, ne znam, ne odgovara nam na pitanja, ja ne bih znao. Imam neku svoju verziju.

Q:Aj' da je čujemo.

A:Pa, ne bih (stidljivo se smeška, sunce malo).

Q:Dobro, a reci mi koje su otprilike, ono, kao vode u kojima se vi krećete, mislim ja znam, ali, kao za čitaoce, koji fazon zvuka je to?

A:Pa recimo da je to hardcore metal, heh.

Q:Pa, recimo da je to malo više američki, malo manje evropski.

A:Pa, da, mada u principu ne bismo voleli da je tako, pogotovo što ima ljudi u bendu koji više cene evropski HC, Engleze, ali da bi zvučalo dobro, moraš se okrenuti Americi.

Q:Znači, ipak je trend tu u pitanju?

A:Pa, nije samo trend nego da bi sebi zvučali dobro, to je ono, većina muzike koju svi slušamo je američkog porekla.

Q:A, recimo, ja baš gotivim engleski HC, kad pričamo o HC-u, čini mi se da malo ljudi u BG i Srbiji uopšte svira tako, zbog čega misliš da je tako, moda ili šta?

A:Pa, ne znam, mislim da nam više leži ovako, američki fazon je popaljiviji, znaš, tu su drukčije melodije, HC u Evropi, pogotovo u Engleskoj je baš HC, ne može bilo ko da sluša, mnogo je teži, ali ima ljudi koji to cene, sad, što ga niko ne svira ili ga ne svira više... pre je bilo bendova koji su to svirali.

Q:Pa, ja mislim da je čak i počelo tim, ARHIVA, pa ne znam, Gvidovi bend'ovi, Durini bendovi...

A:Pa THRASHAGAIN, on je baš bio blizak tom fazonu.

Q:Da, prve te generacije su baš bile evropski orijentisane. Dobro, znači vi ste ono, rock četvorka, a kako gledate na sve ove kombinacije koje se događaju u beogradskom i srpskom, recimo underground pokretu, ovaj, povezivanje sa nekim Hendrixovim nasleđem, sa funkyem itd.

A:Pa, znaš, ceo kraj '80.-ih i početak '90.-ih okarakterisani su fusionom, znači, sjedinjavanjem više pravaca, sad što se većina ljudi orijentisala na funky i na Hendrixovo nasleđe, kao što je scena i Seattlea cela bazirana na Hendrixu, to je isto, opet trend, nešto što će uvek biti prijemčivo za slušanje, imaće mnogo veću publiku...

Q:Da, a vi ste jedan od retkih bendova koji sviraju baš čisti, bazični HC, ne znam, vi, DEAD IDEAS, još par SE bendova i recimo DEFINITE CHOICE, i nema ih više, maltene svi ostali eksperimentišu nešto, dal' misliš uopšte, ne znam, dal' je HC izgubio neku potrebu za nekim strejt izražavanjem...

A:Pa, da, više nije toliko ličan i samosvojan HC, izgubio se, povezao se sa ostalim pravcima isto kao i Heavy Metal, isto kao i bilo koja druga vrsta muzike, sem, recimo nekog klasičnog mainstreama, mada i tu ima upada rapa u zadnjih 5-6 godina, znači sve se meša, a, sad, tvoje je da odlučiš šta ćeš da sviraš.

Q:A, jel' to po tebi dobro ili loše?

A:Pa, ne znam, videćemo za deset godina.Q:Pa, ne, meni je, recimo, uopšte, mešanje muzike super, to je preduslov za neki napredak.

A:Pa, da, to je traženje novog izraza.

Q:Ali, konkretno za HC, ako se, ne znam, gubi se baza u smislu da se gubi potreba za izražavanjem sadržaja nego se traži forma mnogo više, to me zanima...

A:Da, pa dobro, znaš, komplikovaniji aranžmani, komplikovanija svirka, sve je to u redu, ako ništa drugo, bar ta poruka, jer većina HC bendova i ovde i u svetu dosta se i dalje drži poruke, bez obzira sa kojom muzikom su mešali klasični HC, bitno je da do što većeg broja ljudi dođe, ako je uslov za to da se promeni malo muzika, da se učini slušljivijom, a da ta poruka ipak dođe do većeg broja ljudi...

Q:Koji je po tebi najbolji HC bend u Srbiji? Kvarno pitanje.

A:(osmeh) ...teško pitanje... Pa, ne znam...

Q:Ajd' sad malo, onako da te pitam, dosta, uslovno rečeno provincijskih ljudi, fanzinaša itd. smatra da je BG, kao centralizovan, da ih prezire, da se kurčimo mi iz BG itd., međutim, moj lični utisak je, te na stranu, da je BG scena nesumnjivo najkvalitetnija u Srbiji, ne samo što se HC-a tiče, ali i HC-a, da smo jednostavno nekako kvalitetniji, da ima više bendova, što je i normalno, ali da su i oni koji postoje nekako...

A:...za klasu iznad.

Q:E! Otprilike to.

A:Pa, ovaj, fakat je, objektivno, ako se pomeriš, pa sa strane pogledaš, da je BG scena zapostavljena, mislim, pogotovo underground deo, ne onaj koji je već isplivao na površinu; DŽA ILI BU, KZU... tim bendovima je poklonjeno već dovoljno pažnje svuda i oni se, zajedno sa INSTANT KARMOM i ATHEIST RAP-om svrstavaju u vodeći srpski mainstream, međutim, nazovi underground u BG je zapostavljen u odnosu na druge delove Srbije. Mislim, meni dođe bend kao INSTANT KARMA iz Zrenjanina, koja po meni ne bi zaslužila da ih pustiš u Bunker četvrtkom, ona dođe pa organizuje koncert u KST, što meni još uvek nije moguće, ja ne mogu da odem u KST da sviram. Zlatko će mi tražiti ploču, onda će pitati šta sviram, ja ću reći hardcore. Zlatko će reći da je, ne znam, uprava rekla da ne sme HC da se svira u KST-u.

Q:Dobro, ajde da pređemo na prijatnije stvari, demo vaš, snimili ste ga u maju, ima 12 pesama, i kakvi su utisci, ja sam čuo da nešto niste bili zadovoljni produkcijom.

A:Pa, ne, ceo proces snimanja dema trajao je jako kratko, mnogo kraće nego što bi trebalo, nekih 22-23 sata je potrošeno na 12 pesama, s tim što su jedino bas i bubanj išli zajedno, sve ostalo je nasnimavano, tu smo imali problema sa traženjem zvuka gitare, pa smo morali da menjamo pojačalo, pa znaš ono, znaš kako to već ide, u zadnjem trenutku se menjaju razne stvari, tako da na kraju uopšte nije ispalo kako smo mi zamišljali, što zbog nekih tehničkih grešaka, što zbog produkcije studija Do-re-mi, to je isto sve na brzinu urađeno, mada su nam bili od velike pomoći, ali nisu shvatili da mi želimo jedan nivo više. Oni su mislili da nama ne treba... kao, stavimo tri mikrofona...

Q:Da, kao, to je demo.

A:Da, ono, momci...

Q:Biće to dobro...

A:Srediće se to u remiksu... To je uzrečica jednog beogradskog producenta.

Q:Da, al', dobro, meni je demo baš izgledao, onako, ambiciozno zamišljen, čak se pričalo o izdavanju kasete, jedno vreme.

A:Da, al' sad kad je prošlo ovoliko vremena, kad mi već imamo, recimo tri nove pesme, koje smo svirali na ovim koncertima, imamo u planu da radimo nov materijal, tek kad budemo završili taj materijal, ulazimo negde u maju ili junu u studio i to što tada budemo snimili, to će biti to. Bilo bi glupo izdavati ono što mi više ne sviramo, niti više tako zvučimo.

Q:To je otprilike priča kao sa DEAD IDEAS, koji su, ono krenuli tim tokom, ali zar nije šteta da propadne dobar materijal?

A:Ne, ne, neće propasti, u svakom slučaju, ako se bude radila kaseta, s jedne strane biće nov materijal, sa druge biće neki uživo snimci i delovi tog starog, da se vidi šta smo nekad svirali.

Q:A, koncerti? Vi ste uživo baš jak bend, šta ti misliš o tome?

A:Baš ti hvala.

Q:Ja mislim da ste vi prvenstveno živi bend, ne znam, baš ono, kad god sam vas gledao, osim, recimo u velikoj sali Doma Omladine, uvek je bilo lomatanje u publici, ono, dvajes ljudi na bini...

A:Pa, dobro, da se vratimo na tu veliku salu, velika sala... ne, pusti veliku salu...

Q:Nećemo o tome.

A:Pa, ne znam, uživo jesmo jak bend, ali nam i dlje u BG nije dozvoljeno da sviramo na svim mestima na kojima bi hteli, a u unutrašnjosti ljudi nas uglavnom ispaljuju.

Q:A ja mislim da je posle jedno dve godine koje su protekle od raspada neke Jugoslavije i totalnog zamiranja mainstreama da je posle određenog perioda koji je bio potreban da se iz mase underground, uslovno, bendova izdvoje neki bendovi koji će biti prihvatljiviji i da ti bendovi sad grade novi mainstream i da se ponovo sad zatvaraju vrata pravim, relativno, underground bendovima, da je zbog toga ta činjenica, da ti ne možeš sa svojim bendom da sviraš u, recimo KST-u, a recimo, Darko sa DEAD IDEAS može, ili Ruža sa URGH!-om.

A:Ma, dobro, ali oni su postojali i pre nego što sam ja hteo da sviram u KST-u. Oni su, znaš već ranije punili KST, oni, recimo da imaju tamo povlasticu, dobro, nije to povlastica, ali recimo da se znaju od ranije i da Zlatko, koji je ipak ekonomista, čovek koji radi za pare, on je ubeđen da će sa URGH! i DEAD IDEAS, k'o što i jeste, napuniti KST.

Q:Da, ali sećaš se sigurno da je pre dve godine postojalo u KST-u Off Line veče, sredom, gde su svirali i nepoznati bendovi i svako je imao najmanje po 150 ljudi na koncertu i odatle je moglo fino da se ispliva i da ti sviraš sledeći put u subotu i da imaš 300 ili 400 ljudi i sve je super, e sad to nije moguće, to hoću da kažem: pronađeno je desetak ili petnaest ili, možda dvadeset bendova koji će da pune, ovaj, sale, je li, i za ostale bendove više niko ne mora da se brine.

A:Pa, dobro, recimo da je tu ostao Bunker, ali on kao mesto za isplivavanje nije... A zašto je Off Line ukinut... ako je nekom krivo zbog toga onda sam to ja, svake srede sam tamo visio, gledao nove bendove... Nisam doživeo da sviram tu, što mi je krivo... Krivo mi je, ima gomila novih bendova koji su posle toga nastali i koji nisu imali priliku da sviraju na dobrom ozvučenju, na dobroj opremi, sa dobrom tonskom probom, da se u organizaciji zna koliko ćeš para dobiti, šta je tvoje, šta nije tvoje, šta smeš da radiš, šta ne smeš.

Q:A, u principu, koncerti, šta su oni za tebe?
A:Pa, ne znam, pražnjenje energije.
Q:A, jel' ti znači nešto kad vidiš da publika divlja, da skaču?
A:Pa, mnogo ti je draže, kad vidiš da neko kapira tvoju muziku na način na koji bi ti hteo.
Q:Al', ne znam, ja sam stekao na nekim koncertima utisak da klinci skaču sa bine, eto zato što je to neki običaj, ne zato što su poneseni atmosferom, nego, eto, kao, bina je tu, mi smo tu, pa, 'ajde, kao da skačemo.
A:Oko klinaca bi moglo da se priča puno, ima puno stvari koje im ja zameram, ali to je njihova stvar. Ja se nadam da će za koju godinu od te cele generacije da se izdvoji, recimo, nek bude pola ljudi da ostane u tom fazonu, onda će to biti ljudi u pravom fazonu.
Q:Znači, ono, nek skaču ako hoće, al' neka i misle glavom?
A:Pa, da.
Q:Ali, problem cele naše scene je... naš najjači HC, uslovno, bend je SMF, koji, eto, mislim, ne može ništa da im se prigovori, ljudi se zezaju, to im je fazon i na njihovim koncertima je uvek HAOS, ljudi skaču...
A:To je tradicija.
Q:E, pa to hoće da kažem, radi se o nekom običaju, a ne da sad, neko je doš'o, pa on sad sluša bend, pa će čuti text, pa će shvatiti poruku, pa će malo i da igra i da skače, nego je on doš'o samo da se zeza... Kako to ispadne sve na kraju?
A:Prisustvovao si koncertima, znaš i sam.
Q:A, evo, recimo, u inozemstvu, imaš klubove gde je zabranjen stagediving, šta misliš o tome?
A:Pa, ne vidim razlog zašto bi se branio stagediving sem ako ne postoji opasnost da se nešto od opreme polomi, kao što je u KST-u zabranjen od kako je na Off Line-u jednom otišao lajt, ako je zbog takvih problema, onda, znaš, trebalo bi ga zabraniti, pogotovo što je na koncertima kakve je SMF držao bilo mnogo toga, što nikom nije odgovaralo, bilo je ljudi koji su lomili ruke i noge, koji nisu učestvovali u stagedivingu, ali su izlazili povređeni iz sale, to nije u redu. Ako se organizuje u nekom klubu gde je to moguće izvesti, ako je većina rulje za stagediving, onda zašto da ne.
Q:Da, a bar je tako bilo kad sam ja počinjao da idem na te koncerte pre nekoliko godina, znalo se, napred se skače, nazad se stoji itd. Misliš da je to moguće da ljudi sami organizuju, da nije potrebno da im neko zabranjuje?
A:Znam da je dok sam ja bio u tom fazonu bilo moguće to organizovati. Sad mi ne deluje kao da je moguće organizovati bilo šta. Rulja je mlitava, uspavana i ne možeš ih ubediti u neke stvari.
Q:E, kad smo kod ubeđivanja, o čemu govore vaši textovi? Mislim da imate angažovane textove, za razliku od 80% BG bendova.
A:Hm, treb'o sam da ti dovedem pevača. On ih zna sve napamet ako ništa drugo, ja mogu da ti govorim o par mojih textova, za ove ostale ne mora da znači da ću reći tačno šta znače.
Q:Dobro, a šta pokušavaš da kažeš textom, prvenstveno, da li pokušavaš da samo izraziš iz sebe, kao, eto, rek'o sam, ili očekuješ da će to neko prihvatiti, shvatiti, učiniti nešto...
A:Textovi koje ja pišem uglavnom su potpuno lični. Odnose se na neke situacije u kojima sam ja bio u životu ili su upućene nekim ljudima, prijateljima ili, hm, neprijateljima s kojima sam ja imao kontakta u životu i potpuno su lični, ovi ostali textovi, koje su pisali pevač i basista, skapirao sam da su u sličnom fazonu ali da ima tu i recimo, nekog, nije to političko angažovanje, to je bes i očaj zbog ove situacije u kojoj se nalazimo. Ne mislim time na ovo naše scene, nego u globalu.
Q:Znači, ne zastupate neke čvršće političke stavove?
A:Pa, oko političkih stavova ni sami se među sobom nismo nešto dogovarali, nije nam to tema razgovora, ali znamo otprilike protiv čega smo, to nema toliko veze sa politikom koliko ima veze sa nekim stavovima o životu.
Q:A, misliš da je dovoljno znati protiv čega si, ili treba znati i zašta si?
A:Pa, svako od nas za sebe zna protiv čega je i zašta je.
Q:A, ne znam, na zapadu ima dosta baš politizovanih bendova.
A:Pa, da koji koriste bend kao poligon za izražavanje političkih stavova...
Q:Da li misliš da je to nešto potrebno?
A:Pa, to je, neću reći nužno zlo, ali u nekim sistemima ima svoju funkciju.
Q:Znači, misliš da kod nas to...
A:Kod nas da bi obrazovao publiku na politički način ne možeš dobro bend da iskoristiš, to kod nas još nije razvijeno, bez obzira koliko se neko trudio, nismo još došli dotle, na primer, evo BRAINSTORM je totalno politički angažovan bend, međutim njega niko ne kapira kao takav. Mislim, niko ne uzima za ozbiljno ono što Gvido radi...
Q:Da, čak, štaviše ispadne apsurdno ono političko zalaganje na koncertima.
A:Pogotovo što u rulji ima deset ljudi koji ga razumeju i koji su došli tu zbog njega, a većina su klinci kojima je stalo do neke zabave, zezanja.
Q:E, da, zapazio sam na prvih par vaših koncerata da Bakić viče između pesama "Živeo straight edge!", jel' ste vi SE bend ili...A:Ne, ovaj, pogotovo na prvim koncertima smo se više zajebavali nego sad, ako ništa drugo bar zato što su sad komplikovanije pesme, ali, ne znam... Ja znam da Bakić nije bio strejt na prvom koncertu...
Q:A nije bio ni na drugom kol'ko se ja sećam.
A:Nije bio ni na jednom.
Q:Znači, to je čisto bila parola za loženje rulje, međutim, Meda je strejter kol'ko se sećam.
A:Misliš na Srđana? Da, on je jedan od najzagriženijih, potpuno ispravan dečko.
Q:Jel' on ispravan il' je samo ispravan na površini?
A:Ne, on je potpuno ispravan.
Q:Mislim, šta je SE, to hoću da te pitam, da li je SE samo ne piti i ne pušiti i ne drogirati se ili je SE nešto dublje?
A:Pa, znaš, ovo oko pušenja i to, toliko je priče oko toga, ja mislim da to treba ostaviti svakome... Po meni SE bi uopšte trebalo da se bori protiv prljavštine u društvu...
Q:Praktično, ono što su punk i HC i zastupali od početka.
A:Možda za stepenicu više i čišće, znaš, pankeri su, ako ništa drugo, slika u tvojoj glavi je pijana stoka koja viče "Don't pay the poll tax!"
Q:A, kad smo već kod toga, koketiranje SE pokreta i Hare Krišna ideologije, Shelter i tako to?
A:Ne znam, protiv toga imam dosta argumenata, znaš. Prvo što bilo koja religija ili neka ideologija koja zahteva od tebe odricanje i potpuno posvećenje tome je po meni lišavanje, sužavanje izbora i samim tim nije dobra. To bi isto trebalo da ostane potpuno lična stvar, van muzike, van benda, samim tim što postoje ti militantni strejteri, ti Hare Krišna strejteri koji neće ni da pričaju ni da prave kontakt sa bilo kim ko nije u njihovom fazonu, e, pa, takav rezon uopšte...
Q:A, po pitanju religije, slažem se da je ona nepotrebna svesnom pojedincu, ali, u principu za masu, kao metod nekog...
A:...kontrolisanja
Q:Kontrolisanja, al' ne u smislu manipulacije, više u smislu sprovođenja nekih moralnih nazora koji drugačije ne mogu da se sprovedu.
A:Da, nešto što će se putem religije uneti u narod i što će mu postati običaj, kao što je u Islamu: higijena je uvedena putem religije. Pa, kao takva, pogotovo u nekim stupnjevima razvoja ljudskog društva, kakvi su ranije bili, koje smo sada, ja mislim prošli, mada ceo svet još nije došao na taj nivo, religija je dobra, kao, recimo, ne manipulisanje masom, nego znači ubeđivanje mase šta treba da čini, šta ne treba da čini, ali u korist celog društva, ne u korist nekoga ko je viši u hijerarhiji.
Q:Dobro, znači, ti kao jedinka ne bi prihvatio religiju?
A:Pa, znaš, opet je moja lična stvar šta bih ja radio, ali, ovaj, znaš, da ja sad prihvatim religiju, pa da posle toga neću da pričam sa tobom, da, ne znam, treba da plaćam mesečno, ne znam koliko, evo uzmimo hrišćanstvo, dobro, kod nas u pravoslavlju to je svedeno na minimum, ali ima nekih drugih religija kod kojih si obavezan da daješ i pare i imaš obaveze kojih, ako se odrekneš nisi više dobar vernik, to, na to ne bih pristao. Upražnjavanje kod kuće, kao jedinka, ili u okviru porodice, to je...
Q:Znači nisi za institucio... instic(izjebem se, Milane gde si?)
A:Institucionalizaciju.
Q:E, to! Teška reč. A, dobro, sad da povučemo neku paralelu sa nacijom, patriotizmom i nacionalnim osećanjima. Kako stojiš po tom pitanju?
A:Pa, dobro, znaš, protiv baš ekstremnih nacionalnih osećanja, kao, mi imamo kod nas organizacije tog tipa, Beli Orlovi i šta ja znam, imamo neku ekipu naci pankera, koja baš... (obojica se smejemo), o tome mogu da pričam dosta, ali protiv toga, recimo da imam... da sam puno protiv takvih stvari, ali za zaboravljanje nacionalnog identiteta ili tako nekih stvari koje, koje, uh, dobro , hm Skučenost (smeje se), znaš, da sad zaboravim odakle sam i ko sam, to sebi neću dopustiti nikako. Istorija i te neke stvari, tradicija, to treba da ostane u nekom određenom stepenu u svakome, ali da bude upereno protiv nekog drugog po bilo kojoj osnovi, to nikako.
Q:Pa, da, ali sa jedne strane nacionalizam neki služi očuvanju kulturnih i istorijskih vrednosti...
A:U biti, to je širok pojam, nacionalizam, u biti je samo nezaboravljanje. A političko manipulisanje je sasvim nešto drugo.
Q:Znači ti si verovatno i protiv ovog rata koji se vodi?
A:Pa, da. I protiv toga, recimo da jednog dana doživimo da mlate crnce na našim ulicama, a već sam prisustvovao nekim događajima, znaš, to je već viši jedan, globalni nivo nacionalizma, rasizam, to mi nikako u životu ne treba, niti ću podržati.
Q:Da, think pozitiv (smeh), čekaj da razmislim šta još da te pitam... jel' voliš SLAYER?
A:(ozaren do krajnosti)
Q:Svaki normalan čovek voli SLAYER, a šta slušate vi u grupi, osim HC-a, jel' slušate nešto progresivno, PRIMUS...
A:Misliš na KST progresivno? (smeh)
Q:Pa, ne, uopšte, zanima me čisto zato što je dosta ljudi koje ja znam u fazonu, eto slušam PEARL JAM, ne znam, slušam uglavnom MTV muziku, interesuje me da li je jednostavno nestala neka prava alternativa u smislu da ću ja sad da slušam litvanski bend koji mi je čovek snimio ili ću samo sedim pred MTV-jem i skidam: "Aha, evo su ovi, evo su oni."
A:Pa, ovaj, u Beogradu u zadnje dve godine ogroman je uticaj MTV-ja, a pogotovo što je i MTV proširio svoje vidike, pa su i oni kao i već pomenuti Zlatko našli u alternativi izvor profita. Shvatili su da se veliki deo te alternative, kao RAGE AGAINST THE MACHINE, a takvih zaista ima puno, može iskoristiti i da se na tome dobro može profitirati i zato ih i forsiraju, sad, ovaj, čim se nešto reklamira više nego što treba, to će doći do jednog broja ljudi kojima pre tri godine ne bi palo na pamet da slušaju bend poput PEARL JAM, ali kad je to na MTV-u stavljeno rame uz rame uz, ne znam CRO-MAGS ili BIO-HAZARD, što su bendovi, recimo bliži onome što su ti ljudi nekad slušali, oni će prihvatiti PEARL JAM. Pogledaj na šta liči Headbanger's ball, tu nema trunke thrasha ili heavy metala, to je neka grunge rock scena.
Q:Ali ima death metala i hardcorea.
A:Dobro, death metala i HC-a ima, ali...
Q:Al' pazi, ljudi se samo za MTV stvari interesuju, a najbolje stvari koje sam ja slušao u zadnje vreme su poljski bendovi, portugalski, litvanski itd. a ljudi to propuštaju orijentišući se samo na MTV.
A:Pa, ovaj, loše jeste sve u svemu, znaš, ako, ništa drugo, bar zbog MTV-a strada naša domaća scena jer ljudi očekuju od nas da sledimo svet, oni očekuju od nas da zvučimo kao nešto što se sada sluša u svetu, ne dopuštaju nam da tražimo naš izraz, da budemo svoji, i jedino u slučaju da se pridružiš rulji i nekom, nije to trend, ali nekom modernom zvuku, jedino tada imaš šansu da nešto više uradiš, da te ljudi prihvate, kao "oni znaju da sviraju." A u slučaju da pokušavaš da nađeš nešto svoje, što nije u skladu sa onim što fura MTV, velike su šanse da će te 99% ljudi odbaciti.
Q:Aaa, ja sam te pitao pre par nedelja da li ćete svirati na Brzim Bendovima Srbije i ti si rekao da to organizuje RTS i da ne želiš da imaš veze sa tim.
A:Pa, ne bih baš, ne bih voleo.
Q:Da, ali, čisto me zanima da li ti misliš da bi pojavljivanje na takvoj manifestaciji i eventualno na televiziji državnoj kompromitovalo tebe i poruku koju imaš da daš, ili bi, suprotno, mogao da se iskoristi taj sistem protiv koga si u suštini da se široj publici prenese poruka?
A:Pa, to je isto pitanje kao i ono sa komercijalizacijom muzike.
Q:Pa, da, staro je pitanje.
A:Znaš, da li ćeš pristati na kompromis da bi te veći broj ljudi čuo, ili ćeš ostati u svom krugu, s tim što ćeš uvek imati 150 ljudi na koncertu, ali koji, znaš, znaće šta ti govoriš i dolaziće redovno...
Q:Znači, ti biraš taj drugi put u stvari?
A:Pa, znaš, ja sam neodlučan, nije samo do mene, voleo bih i ne bih. Isto pretpostavljam da se osećaju i ostali ljudi u bendu, tako da na kraju, nikad se ne zna koji ćemo korak učiniti, uvek sebi ostavljamo mogućnost da ipak napravimo kompromis, znači, nećemo da budemo strogo zatvoreni i da sve odbijamo jer od toga nemamo ništa ni mi ni ljudi koji... Možda ima puno ljudi u gradu koje interesuje ova muzika, a koji ne znaju. Ima puno ljudi koje nije briga šta se događa u gradu, ali ako on to vidi na prvom programu, doduše, jeste u dva ujutru, kad ide obično izveštaj sa BBS-a, ali možda će videti, možda će se zainteresovati, možda će sledeći put kad bude čuo za naš koncert doći.
Q:U tom smisli emisije Demovizija i Paket Aranžman na Studiu B i TV Politici, dal' pomažu sceni, kao sceni?
A:Pa, one pomažu, ali, opet ono što vidimo na njima, pogotovo na Demoviziji nije realna slika onoga što se događa u gradu. Zato što tu ima bendova na čije koncerte ja nisam uspeo da odem.
Q:Za koje niko živi ne zna. Recimo, NO WAY i MISTER NO. (bez uvrede, momci)
A:Maa, sa NO WAY smo mi i svirali, 22. maja, znači postoje, sad šta oni rade... Uzgred, treba da idemo ovih dana na Videodrom da sviramo na play back, još nismo odlučili šta ćemo po tom pitanju, od toga treba da napravimo nešto posebno. Al' Demoviziju ne volim.
Q:Konkretno zbog čega?
A:Pa, zbog tih stvari koje rade... oni poklanjaju pažnju onim bendovima koji su u stanju da izdvoje 100 maraka za spot ili koji jure njih, oni nisu ti koji će da idu okolo, znači nisu objektivna slika nego ti njih treba da juriš.
Q:Da, al' recimo, oni su zvali moj bend, kad su videli spot na Politici.
A:Al' to su druge stvari, znači i oni se ograničavaju na ono što vide na televiziji.
Q:Znači, nisu pravi entuzijasti nego žive od toga, pa ajde, kao mora...
A:Da popune materijal. Da imaju što više vremena i sad, oni ne znaju, jer oni i ne slušaju tu muziku, oni i ne znaju šta je dobro, oni ne znaju šta se sluša u gradu nego vide kad se neko probije, ili kad neko ima love, znači ili oni stvarno veliki ili, ne moraju da budu veliki, ali da imaju... Ima tu i stvarno dobrih bendova na Demoviziji, ali ima i bendova čije postojanje ne bih mogao da opravdam.
Q:Dobro, za kraj jedno provokativno pitanje: stav o drogama? Pošto znam da imate pesmu koja je protiv zloupotrebe heroina, ovaj, uopšte stav o legalizaciji itd.?
A:E, pa recimo da to ostaje u okviru onog ličnog, ovaj, ta pesma "H", koja govori o zloupotrebi heroina govori upravo o zloupotrebi, ali, znaš, ljudi koji umeju da se kontrolišu, ako umeju da uspostave bilo kakvu kontrolu nad svojim životom, a da u taj život bude uključena i bilo koja vrsta droge, mislim, ne mogu ja da odredim nekome šta je za njega dobro ili ne, ali ako si ti svestan toga da se jako menjaš pod uticajem droge, da postaješ drukčiji čovek, lošiji, da gubiš prijatelje, da gubiš sve kvalitete koje si nekad imao, a to se dešava sa ljudima danas koje ja poznajem, ovaj, onda u svakom slučaju treba da prekineš.
Q:A, ljudi u bendu, dele li to mišljenje i konzumiraju li štogod? Dobro, Srđan ne, to znamo.
A:Ne garantujem za ostale. (smeh)
Q:Pa, ništa, ovaj, poruka za kraj?
A:Pa, želim ti sreću sa fanzinom.
Q:Ej, hvala.
Filipović Ninoslav, Prvomajska 35a, 11080 Zemun

Mnogo seksa, još više laži i poneka video traka

Ljubav je vekovima shvatana kao nešto uzvišeno, neshvatljivo, smisleno, tragično, smrtno ozbiljno, čisto, prljavo, nedostižno a bogami i pituljice. Posle detaljnog proučavanja različite psihoanalitičke literature (Freud, Fromm, Hornay...) zaključio sam da je ljubav samo mehanizam ugrađen u nas ne bi li se obezbedio dalji opstanak vrste. Shodno tome, svi gornji epiteti stoje samo ako vi u njih verujete, a nema ih ako vi to ne želite. A seks? Da li je seks samo deo ljubavi ili nešto više? Ili nešto manje? Teško pitanje i ponovo svi odgovori su tačni u zavisnosti od referentnog sistema. Ipak, seks je mnogo važniji nego što bi se reklo prateći koliko se o tome piše/priča u raznim medijima. Fanzini su uključeni u ovo, retki su članci koji govore o ovakvim temama, a još ređi oni u kojima se o tome govori na ozbiljan i originalan način. Maskirani osvetnik je ponovo tu da ispravi nepravdu. Gde god su bol, jad i patnja, on se pojavljuje. May the force be with you.

Naravno, standardan stav na zapadu (a ovde, o čuda ubrajam i nas) je dvostruk: seks je nešto gadno, prljavo, nepristojno, nemoralno, a opet svi bi to da rade. Čitave industrije se baziraju na seksu, životi propadaju i uspevaju zbog njega (ili njegovog pomanjkanja), a ipak se i dalje smatra temom nepristojnom za iole ozbiljniji razgovor. Stav se gotovo podudara sa stavom o narkomaniji s tim što će narkomani uvek moći da se leče u bolnici (dobro ne baš uvek, ne računam Jugoslaviju u kojoj uskoro niko neće moći da se leči u bolnici), a za seksualno frustrirane preostaju razna savetovališta, gde je potrebno, razume se priložiti određenu količinu zelenih šuštavih, što ih automatski čini nepristupačnim za niže klase, normalno, zapadna kultura verovatno smatra da je seks za radničku klasu samo reproduktivni čin, pa problema nema sve dok je muškarac u stanju da oplodi ženu. Eh, bilo bi smešno da nije upravo seks ono što čini da izvesne klase živih bića (računajući i čoveka) opstaju kroz generacije. Sad, zamislite da je na sličan način tretirano zdravstveno zbrinjavanje populacije, da je zabranjeno (u moralnom smislu, ponegde i u zakonskom) pominjati bolesti tipa: boginje, upala pluća, žutica, pa bogami i tifus, zamislite da se svi pretvaramo da one u stvari i ne postoje, da nema vakcinisanja dece od tuberkuloze ili tetanusa, da je konzumiranje antibiotika sramota i da se svodi na tajno gutanje pentreksila kad niko ne gleda. Koliko bi još postojala ljudska vrsta? Jednu ili dve generacije? E, pa tako je i sa seksom, umesto da se o njemu uči što je više moguće jer on jeste jedna od najvažnijih aktivnosti u životu ljudskog stvora, svi se pretvaramo da ni ne postoji. Neverovatna manifestacija neslobode ljudskog uma.

Kad bi ljudi seks prihvatali kao nešto prirodno (u stvari, oni to i rade ali nikada ne bi to priznali), sve bi bilo mnogo lakše, do mnogih problema ne bi ni dolazilo, a ostale bi bilo moguće rešiti bez mnogo bola i muke. Kad bi, ali...

Od samog rođenja mi smo svesni svoje seksualnosti (Frojd je pod seksualnim podrazumevao sve moguće telesne nadražaje koji donose zadovoljstvo) i zainteresovani da je istražujemo. Umesto da nas društvo u tome ohrabruje i potpomaže, ono nas osuđuje, sprečava, usađuje nam osećaj krivice i generalno nas sputava. Potisnuti nagoni nisu i izbrisani i mogu uzrokovati mnogo problema i patnji (ne obavezno seksualnih) u daljem životu jedinke, naročito tokom i posle puberteta kad dolazi do fizičkog i emocionalnog bujanja. I onda smo puni pitanja koja zahtevaju odgovore, ali "moral" nam zabranjuje da ih postavimo onima koji su nam i najbliži-roditeljima pa se nedoumice rešavaju razgovorom sa vršnjacima (naravno, "mnogo bolje upućenim", u stvarnosti jednako dezorijentisanim), overvanjem različite (neko je rekao pornografske?) liteatue (ovako bi to Šeki izgovorio), štampe i kinematografije. Tada je obično već sve gotovo, šteta je učinjena i ljudska seksualnost gubi obeležja nečeg lepog, čistog ili dirljivog, pretvarajući se u od društva osuđivanu, underground delatnost. Prihvataju se različiti kvaziobrasci seksualnosti koji u suštini nemaju nikakvu važnost, ali u izopačenom društvu bivaju naduvani preko svake mere i pretvoreni u primarne standarde (ah, taj stručni žargon, vidi se da sam hemičar). Primeri? Ima ih na tone, znate ono, kad devojka smatra da je u redu da se poljubi sa mladićem bez jezika, ali s jezikom, e to je već sramota (i svi ostali nivoi su ovde: različiti ljudi smatraju oralni, analni, telefonski, auto ili homo seks perverznim, izopačenim i pre svega "nenormalnim", a ko određuje šta je normalno? Država? Religija? Zdrav razum? Bojim se da niko na ovo nema zadovoljavajući odgovor.), pa glorifikovanje uloge himena kao presudnog faktora u tome da li je neka devojka časna i poštena (čisto ironije radi, neke devojke himen mogu da izgube pentranjem po drveću i sličnim aktivnostima u periodu infantilnosti) itakodalje. Sećam se kad smo kao klinci gledali prve porniće, i kad sam mislio da sve žene misle samo na to kako da se povale... Trebalo je da prođu godine da shvatim koliko je žena komplikovana i duboka ličnost kojoj je seks samo jedan od aspekata. Ali ja sam shvatio (pametno malo), a koliko ih je koji se nisu interesovali, pa i nisu imali priliku da shvate? Jednodimenzionalno poimanje seksualnosti kao aktivnosti u kojoj ja treba samo da se zadovoljim je pogrešno i štetno. Seks je jedna od najlepših stvari u ljudskom životu, činjenica da ljudska bića (ne samo različitog pola) mogu jedno drugom da pruže uživanje i da im za to nije potrebno ništa osim njihovih tela je predivna. Ako ta tela pokreće um. Ako puštamo da nas vode samo instinkti, izopačeni pogubnim uticajem društva neće biti dobro. Seks jeste jedna od najprirodnijih stvari, ali biti prirodan postaje umetnost u svetu koji prirodu uništava ne bi li je "poboljšao". I generacije uče pogrešno i otud problemi.

Ne verujem da treba da vam objašnjavam koliko frustriranost na seksualnom planu utiče na ljude, prelistajte neki časopis sa savetima psihologa, pročitajte koliko se ljudi ubija, opija, gubi posao, porodicu, koliko se siluje, koliko se ratova vodi, samo jer nisu u stanju da izraze svoje nagone na prirodan način. Ratuje se? Da, verovatno ste svesni da je oružje simbol muškog polnog organa, a rat džinovska simulacija polnog akta. Akta u kome se na silu osvaja i ubija. Prenesite ovo malo niže, veliki broj savremenih muškaraca je dakle naučen da je seksualni odnos osvajanje i uzimanje umesto čin u kome se dve ravnopravne jedinke zajedno zadovoljavaju, podjednako uzimajući i davajući. Naravno, koliko smo učeni u mladosti, od strane starijih i iskusnijih kako da lažemo, varamo i izmišljamo ne bi li se uvukli među noge osobe suprotnog pola. Koliko smo učeni da procenjujemo žene na osnovu spoljneg izgleda, da na njima vidimo samo određene, fetišizovane telesne regije, sramota, kad se čitava polovina čovečanstva posmatra samo kao izložba mesa za našu trpezu. Kad su žene i pored zakonski proklamovane jednakosti i dalje potčinjene muškarcu, ne vredi ono što piše na papiru dok se ne prihvati u glavi (pogledajte koliko je žena političara, direktora, menadžera, smešno malo, zar ne? Nije to samo zato jer im muškarci ne daju, većina žena se oseća inferiornim u odnosu na muškarce, iako to neće priznati jer ih naše društvo i tradicija od rođenja uče gde je "njihovo mesto u društvu". Zato su feministkinje često samo gomila isfrustriranih buntovnica koje ne mogu da promene svet jer ni sebe nisu stvarno promenile.). Slobodno razmišljanje, treba ga razviti.

Stvari nisu mnogo lakše ni kad se uspostavlja kakav-takav odnos. Koliko veza propada jer ljudi nisu spremni ni sami da se suoče sa svojim stvarnim ja, da ne govorimo o otkrivanju istog partneru ili o spremnosti prihvatanja stvarne ličnosti onog sa kojim težimo da budemo bliski. U seksu onda dolazi do katastrofa, prouzrokovanih nerazumevanjem funkcionisanja sopstvenih tela i emocija. Devojke i žene koje nikada ne dožive orgazam (iako znaju da nisu frigidne, naravno moral ih uči da su one same krive), pa glume da ne razočaraju partnera (iako postoji pouzdan način da muškarac to zna, ako vas zanima, javite se), muškarci koji pate od impotentnosti, od prerane ejkulacije... I sve bi moglo da se reši uz malo (dobro, ne baš tako malo) slobode u razmišljanju i postupcima, ali kako kad se ljudi koji rade takve stvari stide da posle pričaju o njima (osim u muškom društvu, kad počinju lovačke priče "i tako je ja dohvatim sedmi put za noć..."). Kad bi se malo potrudili da se razumeju, da se informišu, da nauče, ali to je sramota. Razume se, problem bi se mogao rešavati... Zamislite da se u školama od samog početka uvodi seksualni odgoj, u kome bi se pričalo na prirodan i prihvatljiv način o reprodukciji, higijeni ili kontracepciji ali i o emocijama, anatomiji, tehnici seksualnog čina... Verujem da bi to bili zanimljivi časovi i u startu bi ukinuli gotovo sve oblike seksualnog nasilja i eksploatacije seksa (prostitucija, pornografija...). Zamislite da vam na času profesor/ profesorka objašnjava kako treba stimulisati partnerku ili gde su erogene zone muškarca... Onda bi imali gomilu dece koja bi o svemu što im nije jasno imala koga da pitaju, koja bi znala šta su kontraceptivna sredstva i kako se koriste, koja bi bila slobodna i nesputana da istražuju i razvijaju se. I manje ratova, manje bolesti, manje neželjene dece.

Ali toga nema. Šta znate o kontracepciji? Skoro ništa, jel' tako? Prosečan Srbin na prezervativ gleda kao na najvećeg neprijatelja modernog čoveka. Prosečnom katoliku je zabranjeno da ga koristi. Tehnika "vadi ga kad je najslađe" ne samo da nikom nije draga nego je i neefikasna-za oplodnju je dovoljno i onih nekoliko kapi koje izađu mnogo pre kraja, praćenje plodnih dana je skoro isto toliko nesigurno. Naravno, ni prezervativ nije 100% siguran (oko 95% u stvari) ali je najbolja stvar za sada (verovatno znate da hormonske anti bebi pilule izazivaju neke neželjene nusefekte). Ostala kontraceptivna sredstva su u YU gotovo nepoznata, ne zato što ih nema (ima ih i to su vrlo dostupna), već jer "moral" ne dopušta da se o njima glasno govori. Šta se onda događa kad klinka od 16 godina zatrudni? Naravno, dušebrižnici podržavaju rađanje, "i nerođeni čovek je čovek itd." ali sa socijalnog aspekta ovo je ravno zločinu: i samo neizgrađene, dete je prinuđeno da prođe kroz trudnoću i porođaj (ne baš prijatna iskustva, čak i bez osuđujućeg stava okoline, koji često u Srbiji zna da dovede do samoubistva), a zatim treba da podiže novo dete. Nestaje mladost. Uz to, ako ništa nije znala o seksu, šta će jadna klinka da zna o podizanju deteta? I eto nama instant pakla i za jedno i za drugo dete, a sve je moglo biti sprečeno kad je "beba" još bila u stadijumu amorfne šake ćelija. Oni koji abortus vide kao ubistvo, trebalo bi da znaju da meso koje svakodnevno jedu potiče od životinja daleko razvijenijih nego što je embrion u vreme abortusa. Srećom, zakon o abortusu je u ovoj zemlji jedan od najliberalnijih u svetu (zato ne dajmo raznim predstavnicima raznih crkvi, između ostalog i SPC da nam ga ukinu) i svaka devojka starija od 18 godina može sama da donese odluku o tome (za mlađe je potrebna saglasnost roditelja). Zahvat je jeftin (oko 20 DEM), čist i lak (nema nikakvog sečenja i krpljenja, jednostavno se poseban instrument uvuče u matericu, njime se izgrebe zametak sa zida i sve je gotovo) i žena ide kući posle par sati, a posle par nedelja može ponovo da radi šta hoće. Ako sve radi stručnjak, rizik nuspojava i komplikacija je manji od jedan posto. Naravno, sve se komplikuje u uslovima kada devojka ima manje od 18 a ni za živu glavu ne sme da kaže roditeljima. Ovo je, razume se gotovo standardna pojava u Srbiji, Srbiji tvrdih glava i pogubnih tradicija. Sve priče o vešalicama i iglama za pletenje su nažalost tačne. Ilegalni aboruts može izgledati kao savršeno rešenje, ali devojke i ne znaju u šta se upuštaju: jedan pogrešan pokret i buši se zid materice, nanose se teške ozlede, koje je gotovo nemoguće zalečiti (ponekad se oštete čak i creva), a infekcije koje gotovo uvek slede mogu da ubiju (ređe) ili da uzrokuju nemogućnost ponovnog začeća. To ne želimo, zar ne?

I sve je rešivo menjanjem stava, a na to bi mogla da utiče država, ali razume se oni su uvek imali važnija posla.

Polne bolesti? Da, sifilis i triper haraju svetom iako se i jedna i druga leče na smešno prost način: injekcijom penicilina (ili nekog drugog prigodnog antibiotika). Odakle onda tolika raširenost? Pa, znate, sramota je o tome pričati, "nema veze, strpeću se, možda će da prođe", sramota je u školi objasniti kako se prepoznaju simptomi... A u Prvom svetskom ratu vojske su bile bukvalno desetkovane sifilisom, a dete rođeno od majke koja ima triper (žene ga retko osećaju, tj. ne stvara im probleme) biva **oslepljeno** istog momenta. Da ne pominjem koliko zapad troši novca na proivodnju i istraživanje oružja, a SIDA poprima razmere pandemije.

Pornografija. Ahh, eto večne teme za sukobljavanje liberalnih i konzervativnih snaga. Pornografiju mnogi osuđuju kao ponižavajuću, naročito po žene, prljavu, eksploatatorsku, a oni koji je brane kažu da nema ničeg lošeg u prikazivanju ljubavi i onoga što svi ionako rade. Kao i obično, svi su u pravu. Zapadno društvo koje je jako u odbrani morala i cenzuriše psovke na MTV i lepi etikete na ploče na kojima ima eksplicitnih izjava istovremeno ima strahovito razvijenu, u potpunosti legalnu industriju pornografije (nije zgoreg podsetiti da se i dobar deo marketinga te tzv. ozbiljne kinematografije bazira na manje ili više eksplicitnoj seksualnosti, što je za mene daleko licemernije od pornića). Pornografija za mene nije po definiciji negativna (već vidim kako mladi anarhisti, feministi, liberali i ostali oštre noževe), zaista nema ničeg lošeg ako neko sa zadovoljstvom posmatra nešto što bi i sam radio. Uz to ona ima i dve važne društvene funkcije: smanjuje količinu seksualnog nasilja u društvu (iako se pokušalo sa optuživanjem pornografija da podstiče nasilje, istina je da je ona u stvari ventil kroz koji se pušta para i **smanjuje pritisak**, samim tim i nasilje, ovo su provereni i potvrđeni podaci) i služi kao seksualna edukacija generacijama koje seks tek otkrivaju. Naravno sve je upropašćeno kapitalističkim "profit pre svega" poimanjem života, pornići se prave tako da ne pokazuju stvarni život nego njegovu prenaglašenu i preuveličanu karikaturu, svi muškarci su mužjačine, ekstremno je važna dužina polnog organa (laž), sve žene su kurve i kita im viri iz očiju, sve su uz to i lezbijke ("lezbejka" je srpska, pogrešna varijanta), svedene na nivo pokretnih lutaka (to jeste ponižavajuće) i, generalno, ljudi u pornićima su strašno ograničena stvorenja sposobna da misle samo u jednoj dimenziji. Zašto država ne počne da pravi svoje porniće koji bi prikazivali ljude koji *postoje*, koji daju onoliko koliko i uzimaju, zašto nam ne dati nešto zdravo i normalno? Ovako, ljudski um biva zatvaran i kažnjavan a društvo ostaje bolesno i izlaz je jako, jako daleko.

O homoseksualnosti sam već pisao, jel' tako? Nešto normalno bar koliko i pušenje ili skijanje je društveno osuđeno (kod nas i zakonom zabranjeno) i proganjanje ljudi koji samo žele isto što i svi ostali na gotovo zanemarljivo različit način je velika sramota civilizacije. Ovakav stav društva i same homoseksualce čini nesigurnim i nesrećnim, nesposobnim da se emocionalno stabilišu, a društvu to daje još više municije da ih označi kao bolesne. Tužno.

Ne želim da pročitate ovaj tekst i kažete: "Baš je pametan/ glup." Želim da se zainteresujete i počnete da istražujete sebe i druge, da pronalazite literaturu, da slobodno razgovarate i da se ne bojite onoga što jeste. Oslobodite sami sebe.

Recenzije

PATARENI-CD

Dobro, svestan sam ja koliko je ovo staro ('91.), ali, što reče D. Borić, u našoj situaciji to se ne sme propustiti, uostalom čak ga je i CICIFUJ tek nedavno recenzirao. Šta uopšte reći o disku koji u 67 minuta ima 76 pesama, na kome piše "Dođoh, falšah, snimih", gde se jedna od pesama zove "Ljudi umiru od lepote, a ja sam ružan i nemam tih problema", a druga "Hajde da ne falšamo (hm, baš nam i ne ide)", gde imate najveći deo materijala sa njihovih legendarnih EP-a (čak i pesmu "Opet su nas sterali" u kojoj Tena iz SCH tri puta broji koliko ljudi u publici skandira za PATARENE), gde imate bonus pesme BUKE i DEBILANE, gde je oko 40% materijala snimljeno kasetofonom na probi pa prebačeno na disk, gde bend u bookletu kaže da je od 18 koncerata sa bine bio oteran 11 puta, gde imate obrade MISFITS, SDA, UBR, RAMONES? Klasika. Snimiti ovo znači biti u privilegovanoj manjini. Za kraj citat:"Otvori Marica vrata, voda je do prvog kata, baci peraja i masku, a moš i srf dasku".

Falšanja kolko o'š records

TRANSMISIA-Mincing machine LP

Ovo je isto dosta staro, al' jebi ga, rat je. U pitanju je bend iz Hrvatske koji, ironično, prvi LP objavljuje za Italijansku etiketu (ni tamo, izgleda izdavači nisu pametniji) iako su po kvalitetu zaslužili mnogo više pažnje kod kuće (u ROCK VIBE piše da su se svi Italijanski časopisi isekli na TRANSMISIU kad je izašla). Ploča sadrži moćan omot koji prikazuje mašinu za mlevenje mesa u akciji. Lepo slikano, nema šta, a zvuk? Pa, bend je krenuo od DARK sounda kasnih 80-ih da bi u devedesetim u opštoj hibridizaciji stilova poprimio daleko čvršće crte i pretvorio se u "skoro industrial". Skoro, jer imaju bubnjara a ne ritam mašinu. Iako ih porede sa MINISTRY, meni su bliži GODFLESH i BIG BLJAK. Doduše, ne poseduju monumentalnost prvih, ali to nadoknađuju kompaktnijim pesmama, niti perverznost drugih, ali od njih su dosta energičniji. Pesme nisu mnogo dugačke, ritmovi su lepljivi, gitare su metalne (u industrijskom smislu). Vokali su odlični, puno eksperimentisanja sa prostorom i drugim efektima, uz dodatak malo semplova stvaraju pravi klaustrofobični ugođaj primeren pomenutim uzorima. Slabija tačka su textovi, iako bend tvrdi da su direktni, oni predstavljaju samo slike, crtice za koje se slušalac teško uhvati (naročito uz ponešto neispravan engleski) ali nedvojbeno doprinose atmosferi. Veoma, veoma dobra ploča. Hvala D.B.

Wide records

V/A-DISCHARGED comp. LP

U opštem trendu pravljenja kompilacija obrada poznatih bendova, na red posle DEAD KENNEDYS i BLACK SABBATH dolaze i DISCHARGE. Ne treba reći koliko me je ovo obradovalo jer DISCHARGE su alfa i omega HC-a, njihova ultraminimalistička koncepcija zvuka iako prosta do imbecilnosti uvek mi je bila draga zbog ogromne količine isporučene energije, a tekstovi iako jednostavni, pa čak i banalni godinama kasnije se pokazuju kao istiniti.

Poznata je stvar da su DISCHARGE bili pravi samo do State violence/ state control singla (tj. dok Bones nije otišao) pa nema obrade ni jedne novije pesme, bravo, bravo, a bendovi zaslužni za to dolaze iz USA, UK, pa i iz Japana. Kako DISCHARGE nikad nisu nudili ništa osim ogoljene agresije, nema eksperimentalnih obrada, svi su se koncentrisali na to da pruže borbu dostojnu uzora. Većina je uspela. Jedino me čudi da na kompilaciji nema grupe DOOM kojoj su svojevremeno kačeni čak i epiteti "DISCHARGE devedesetih".

EXTREME NOISE TERROR su direktni naslednici velikih prethodnika te u tom stilu i premlaćuju tri pesme, super produkcija. CONCRETE SOX su u ovoj inkarnaciji optuživani za metalisanje (kao da je to nešto loše) a njihove dve prisutne obrade zvuče fenomenalno, tvrdo, oštro, možda i bolje od originala (auh, šta to rekoh). DISASTER su bend koji u DISCHARGE gleda kao u bogove, to zna svako ko ih je slušao. Reputaciju opravdavaju jednom pesmom. EXCREMENT OF WAR pre ovoga nisam poznavao, a sad... jedna pesma odrana tako surovo i uz tako gubitničko pevanje da se smrzneš. RAW NOISE delju kao da se istovremeno dok sviraju bore sa celom londonskom riot police. Vokal poput slona sa šuljevima. Pakleno! NAUSEA dokazuju da USA bendovi malo teže postižu "onaj" feeling, u stvari odsvirano je bezgrešno ali vokal je malo nezainteresovan. S.D.S. su uzeli dve možda najbolje pesme, ali, hej! Pa, kakva je ovo produkcija, pa gde je gitara? Slabo se nešto čuje, neverovatno da još nisam čuo japanski bend sa dobrom produkcijom. Tome su najbliži SCAMP, mada imaju neke čudne efekte na basu. Treći Japanci, C.F.U.D.L. imaju tako užasnu produkciju da ne bih prepoznao pesme (komada dve) bez spiska. A kako tek pevač vrišti! Ova kompilacija je ravna pakovanju dinamita za kućnu upotrebu, ako slušate HC ne smete je propustiti.

Rhythm Vicar records

NAPALM DEATH-Nazi punks fuck off 7"

Ne, nisam se ja zarekao da u svakom broju imam nešto od ND, nego su oni, posle METALLICE otkrili da je formula za zadržavanje pažnje masi između albuma stalno štancanje singlova i uzimanje para istoj. Ovde ćete naći ND u pravednom križarskom pohodu protiv nacizma, sad su oni, kao skapirali da to nije u redu, ma dobro, šalim se, oni su u principu angažovan bend i mislim da je dobro da se bendovi te veličine na ovaj način odlučuju da pomognu borbu, tako zaista mnogo više ljudi dođe u dodir sa idejama nego da se sve prepusti BLAGGERSIMA koji, iako su dobri do perverzije ipak nikad nisu svirali pred 13000 ljudi u Moskvi pa i nisu mogli da im prenesu svoje ideje. To znači da omot singla sadrži pričicu o tome zašto je nacizam loš (bla, bla), ali i adrese antifašističkih organizacija, ako se bar 10% mladih grindera i metalaca zainteresuje, svrha je ispunjena.

Dobro, ovde imate studijsku Nazi punks, istu kao na VIRUS 100, te studijsku Aryanisms, sa zadnjeg LP-a, odabranu, očigledno zbog dosta dubokog anti naci texta. B strana je mnogo zanimljivija, tu je živa Nazi punks iz Južne Afrike (!), koju Barney najavljuje normalnim glasom (!!!), i bogami dance-techno mix pesme Contemptous sa zadnjeg LP-a. E, sad to otvara dva pitanja:1) ako su BRUTAL TRUTH totalno iskopirali ND sa zvukom, kako to da ND sad njih kopiraju? 2) Ako je Mick Harris otišao zato što ND nisu hteli da sviraju techno, koji je sad njima kurac došlo da to rade? Jedno je jasno, a to je da su techno i grind zadnjih godinu i po neraskidivo povezani, hvala bogu da i takve stvari mogu da se pomire. Možda još ima nade za nas.

Earache

SAVRŠENSTVO KROZ PATNJU-demo

Bend je iz Jagodine i osim što ima kulersko ime, tvrdi da svira Hate-core. Hm, ja sam mislio da bi to trebalo da zvuči otprilike kao PRO-PAIN, ali izgleda da sam još mlad, ovo je ipak najobičniji hardcore sa korenima u sirovom punku, udaranje, grub vokal itd. Jedino što bi moglo da se podvede pod Hate je činjenica da bend mrzi Muslimane (ili muslimane, kako više volite), mada ta pesma srećom nije uvršćena. Šta reći nego da je jadno i neprirodno mrzeti nekoga samo zbog nacionalne i/ili verske pripadnosti, ali to svi već znamo, jel' tako? Još tužnije je kad država tu mržnju pothranjuje zvanično (mediji, izjave intelektualaca) i nezvanično (narodnjaci itd.) ne bi li zabludele posle slala da ratuju. Ali i to svi znamo.

Inače, ovaj bend je jedna od frakcija MIZANTROPIJE, te je takva i muzika, žestoka itd. Produkcija je korektna, a tu su i obrade "U Jugoslaviji sve je dobro"i "Muzičari koji piju". Lep i zabavan demo kome nedostaje samo malo originalnosti.

PUNI MRŽNJE-I demo

Kad se bend zove PUNI MRŽNJE tu ni najveći optimista ne može da očekuje veselu muziku uz prikladne melodije, ali ovi momci Jagodinci to pružaju. Priznajem da su mi bili bolji uživo (vidi WP #2), ali ni demo nije loš. Melodiozan OI punk uz vokal ala Drakula (DIREKTORI) koji jedino kvari loša produkcija, Tele tvrdi da to daje garažni prizvuk, al jebeš ti to kad se ništa ne čuje. Pesme su uglavnom veselice (ima i jedan primitivni SKA), tu je i neizbežna "Sprem' te ga, sprem' te, četnici" (izvini, Šunjka), uglavnom, ništa novo ili originalno ali zabavno je. Na tekstovima je dovoljno zadržati se par sekundi i videti gomilu balkanskog mačo proseravanja (pijem, pušim i devojke rušim, što bi rekao Gvido), filovanog monarho-nacionalizmom, sorry momci, ali taman da zastupate trandabalvacionizam, to treba uraditi sa mozgom. U ostalim pogledima, preporučljivo slušno štivo.

HANSON BROTHERS-Gross misconduct LP

Kako ni RAMONESI nisu ono što su nekad bili, momci iz DOA i NOMEANSNO su preuzeli stvar u svoje ruke i tako nastade ova ploča kao plod slepog obožavanja. Kao PURGATORY i IRON MAIDEN, kao ACROHOLIA i NAPALM DEATH, ovo su RAMONES preslikani do ludila. Ne, potpuno je isto, isti ritmovi, ista tri akorda, isti glas, čak isto 1-2-3-4 brojanje + očigledno parodiranje textova i omota dovoljan je razlog da momci poput mladog Galeta izgube glavu. Ja samo mogu da kažem: šta sve Biafra ne objavljuje. Dobro, ko voli pomenuti bend na R nek si otvori venu ako još nije ovo nabavio (uz LP ide i singl), a mi ostali ćemo lako i bez njega. Uzgred, zar ne znaju da su M.O.D. već imali album ovog naziva?

Alternative tentacles

FUGAZI-In on the kill taker LP

Kao ozloglašeni heavy-metalac i čovek kome teško ide prihvatanje tzv. post-HC zvuka (odvratnog li termina, copyright by "Ritam"), ili nedaj bože emo-corea, ja nemam nikakvo moralno pravo da pišem recenziju za ovaj album. Pošto ni u ostalim aspektima svoje egzistencije nisam naročito moralan, taj problem je rešen u začetku, jel' tako? Elem, nikad nisam kontao zašto se ljudi seku na FUGAZI (sem ako su die hard strejteri koji bi lanu govno k'o sarmu pojeli), sporo je i neenergično u usporedbi sa HC bendovima, a u poređenju sa grupama koje se obično uzimaju kao srodne (NOMEANSNO, VICTIMS FAMILY), FUGAZI su za mene tri reda niže na evolutivnoj lestvici. Tamo gde su NMN i VF duboki, FUGAZI samo zahvataju površinu, uopšte se ne upuštajući u razradu zadatih muzičkih tema, tamo gde NMN i VF plene lepršavošću ritmova, FUGAZI su mediokritetski ravni. Ovaj LP mi je, najprostije rečeno odmah bio malo zamoran, ima užasno svetlih, pa i predivnih trenutaka ali me zapanjuje da su oni tu samo kao uzgredni detalji (evo, kao, i to znamo), umesto da su oko njih izgrađene pesme. Ovako tu ja vidim dosta tema koje se završavaju pre nego što su i počele. Energije ima, al' moglo bi više (dobro, ja sam tu malo previše zahtevan), a tekstovi, da citiram cenjenog mi kolegu Milana "Imaju OK poruku, ali rasplinjavaju se u poetičnosti". I sad kad svi očekujete da ih ja popljujem, ja ću da kažem da mi se, za divno čudo album itekeko sviđa. Omatorio sam. Smrt se bliži. E, još nešto, produkcija je FANTASTIČNA!

Dischord

NOMEANSNO-Why do they call me Mr. happy? LP

Gale je plakao od sreće kad je čuo da su se ovi opet okupili, eto kako male stvari mogu čoveku puno da znače. Meni je bilo svejedno, al' 'ajde da ga recenziram da čitaoci misle da slušam još nešto osim Death metala. Prvo i pre svega, NOMEANSNO ovde pate od onoga što mi je i pre smetalo kod njih-pesme su na momente ogromne i razvučene što mojoj napaćenoj rockerskoj duši ubija entuzijazam, i najbolja ideja (a NMN ih bez sumnje imaju podosta) zamara kad je slušate po 5-6 minuta bez varijacije. Album je dosta ozbiljniji i smireniji od Wrong, recimo, što za mene nije plus, ogromne količine melanholije znaju da dosade (mada je očigledno to rađeno sa namerom, album traje skoro sat vremena). Srećom, ima tu još veselica koje čoveku jednostavno izmame osmeh na usta i za sekund ga dignu iz letargije (izazvane dotadašnjim razvlačenjem), mislim da su NMN mnogo bolji muzičari i kompozitori nego što to ovde pokazuju, mislim da je moglo kraće i slađe. 70% vremena (proverite FFWD no. 2 i videćete da se podatak slaže) glas je 100% preslikan gazda Jello, znam da im je ortak i da ih izdaje, ali da ne preteruju malo sa šlihtanjem, šta, sad bi ja na sledećem snimku ACROHOLIE trebalo da teram Iliju da imitira Gvida? Nisko, nisko. Textovi su, po običaju intelektualni i metaforični a produkcija je bez greške. Vredi slušanja, čak iako vam NMN nisu najomiljeniji bend.

Alternative tentacles

BONEBLAST-Trinity, cass.

Pravi trenutak za ponavljanje stare fraze kako bi u srećnijim vremenima ovakav bend imao do sada i CD, no u ratu i kaseta je dobra. Eto, isplati se raditi fanzin, posle Borića i Lokner mi daje svoja izdanja na recenziju, hvala, Bane. O BONEBLAST se zna da je neko rekao "srpski MOTORHEAD" i to je ostalo. Šta mu ga ja znam, MOTORHEAD nisu, samo glas povremeno liči na Lemmya i sviraju stvarno žestoki rock, ali aranžmanski je dosta modernije od onog pravog moronheda, čak ni sam odnos instrumenata unutar benda ne liči (zna se kakvu ulogu ima Lemmyev bas)... Ipak, to nije nikakav problem, muzika je zapäljiva, moćna, tečna, gitarista je stvarno talentovan dok ostala dvojica funkcionišu bez greške, pesme su kompaktne, ni dugačke ni kratke, baš kako treba, engleski je solidan, odavno nisam slušao ovako dobar domaći čistokrvni rock, lepo je rekao Borić da je sramota što BONEBLAST nisu ušli u finale POK-a ove godine, uz neke normalnije uslove na sceni i malo truda ovaj bend bi mogao da bude veći od KZU.

ITV Melomarket, Kneza Višeslava 88, 11000 Beograd

V/A-No border jam CD

Pažljiviji čitaoci WP i FFWD provaliće da nam je 90% recenzija isto, normalno kad svu muziku i štampu delimo k'o braća. O ovoj kompilaciji već znate, jel' tako, uglavnom sve što treba znati o aktualnoj slovenačkoj sceni, uz izuzetak recimo STRELNIKOFF, DEMOLITION GROUP ili 2227 + par austrijskih bendova, ne bi li CD imao internacionalni karakter (i lakše se prodavao u Austriji). Što neko to ovde ne uradi, nemaju love, ili nemaju entuzijazma? Što se muzike tiče, stvarno je bolje od tisuću puta popljuvanog SLO I.R.P. (vidi Rock Vibe ili FFWD), ima i HC-a i alter-rocka i industrijskijeh tvorevina, moji favoriti su G.R.B. (grindcore!), GOTTSCHEE (neverovatno, još uvek sviraju crossover), FETISH 69... Uz dobru opremu, ovaj disk opravdava svoje postojanje, bravo za Front Rock!

Front Rock, PP 48, 62000 Maribor, Slovenija

V/A-The dignity of human being is vulnerable CD

Čista desetka! Verovatno ste čuli za Momira (ex Šuljev zabavnik zine) koji je sada u Holandiji, e, on je sa još nekim ljudima skucao ovu kompilaciju, kao benefit projekat za Anti War Action organizaciju i ona je, ovaj, pa, osećam se tako malim i beznačajnim... Booklet od 48 strana: adrese raznih antiratnih i sličnih organizacija, stripovi, poezija, i to ljudi iz cele bivše YU, planirana organizacija AWA gigova po celoj Evropi istog dana u isto vreme u različitim squatovima (ako mu to uspe obrijaću noge), a tek muzika na CD! Ovakvu kolekciju underground bendova verovatno ni John Peel ne bi lako sakupio, perjanice svetskog undergrounda su okupljene na ovom disku: NOMEANSNO, DOG FACED HERMANS, IT'S NOT FOR SALE, KBO!, STRELNIKOFF, WAT TYLER, THE EX + Tom Cora, OVERFLOW, BORN AGAINST, pa čak i M.D.C. sa klasikom Corporate deathburger uživo, zavrtanje ušiju... ovo je pravi underground, za razliku od NIRVANE. Ostali, manje (meni) poznati nisu ništa slabiji, da spomenem Momirove REFUGEES, bend od Jugoslovena koji su zbrisali na vreme, a ne kao mi... Suza mi oko napušta, ali suza radosnica, dok je ovakvih ljudi i produkata, ima nade za ljudsku rasu.

Konurell, PO BOX 14598, 1001 Amsterdam, Holland

V OKOVIH-cass.

Na ovoj kaseti simpatičnih Slovenaca piše: "Slušaj hardcore i umesto kurca dićiće ti se moral", pa meni se na ovo baš i ne diže. Uz najbolju volju ne mogu da ovo opišem kao išta drugo do superprosečni, neinspirisani, hiljadama puta odsvirani HC, bez ičega što bi ga izdizalo iznad ostalih. Nema energetskih naboja, brzinskih iznenađenja, muzičkih zavrzlama, da je ovo nastalo '83. bilo bi probavljivo, ali bi se namučilo da se probije pored SDA ili UBR, ovako, čak i uz bolju produkciju (u stvari, live strana je bolje producirana od demo strane, inače obe imaju po dve pesme) teško da V OKOVIH mogu opravdati svoje postojanje (textovi su takođe teški prosek). Šta a znam, ne mogu da kažem ništa stvarno loše o ovoj kaseti, ali ne mogu ni da je slušam, najbolje proverite sami.

Front rock..

KLINIČKI MRTAV-Svetla zone dodira LP

Odvratnog li omota, a ni naslov nije bolji... šta je bre ovo, kako sam počeo recenziju ja pljujem? Dobro, ovo je valjda treći LP Take it or leave it etikete i jebem ga ako zbog ovoga OVERDOSE čekaju svoj CD tako dugo. Mislim, nije ni tako loše, ovo je dobro uvežbani, zreli, čvrsti urbani gitarski zvuk koji stvarno na mogu da uporedim ni sa kim (ma ne slušam ti ja taj hevi metal), pevač mi se ne sviđa, tj. njegov glas, a protiv čoveka nemam ništa, dok mi je album malo (čuj malo!) dosadan, nije ovo baš moja vrsta muzike, previše mi je normalna, a opet nije obična... Sviđa mi se jedna stvar (Tren, ako se ne varam) zato što je bolesna, voleo bih da nastave istraživanje u ovom pravcu (onda bi se verovatno zvali DARKWOOD DUB), i tako, u svakom slučaju preporučuje se za slušanje alter-rock publici, a ja ću morati još malo da ga slušam.

Take it or leave it

BAD RELIGION-Loosing my love '92 cass.
U nedostatku zvaničnog live albuma BAD RELIGION, agilni Poljaci obezbedili su nam pristojan bootleg, koji, iako snimljen mikrofonom (znači ne preko miksete) daje dosta dobru predstavu o tome kako izgledaju BR koncerti. Iako je u opticaju '92. godina, reklo bi se da je u pitanju nešto stariji snimak, po nekim Gregovim izjavama, i po činjenici da Generator još nije bio izašao (svira se samo jedna pesma sa njega). Prethodni ovakav snimak koji sam slušao bio je SEPULTURA, koji je ispao OK, ali pitao sam se kako će ovi zvučati... Da, sve je sirovije, što zbog snimka, što zbog stvarno veće žestine svirke. Pesme su odsvirane brže, uvežbanost je na visokom nivou, spajaju se po dve-tri stvari, komunikacija uglavnom ne odmiče dalje od najava, profesionalnih ali istih (šta ćeš, oni su zvezde), malo je izgubljeno na melodičnosti, ali je za toliko dobijeno na energiji. Prijatno iznenađenje je i brdo starih stvari, koje izdavač kasete uopšte nije prepoznao, pa neke nisu napisane (one spojene sa nekim novijim), a jedna je i preimenovana, dobro, ne mora pirat da zna sve o svojoj žrtvi. Uglavnom, jako zabavan i visokoenergetski produkt, nabaviti.
PURE LAINE-Burn CD
Ovo je austrijski bend koji objavljuje slovenačka etiketa-dekadentno, nema šta. Pošto granice između alternative i mainstreama odavno postoje samo u Galetovim snovima (uh, al' sam danas nešto oštar), mislim da se neću puno zajebati ako kažem da PL najviše liče na Springsteena ili Bryan Adamsa. Spori, melodični gitarski sound, sa laganim, sugestivnim muškim glasom, kao stvoren za tiha, mirna popodneva kada ne znate koliko je prošlo od ručka niti koliko je još ostalo do večere. Definitivno nije moj fazon, ne u ovim godinama, ali ljudima koji su u vodama alter-rocka tipa svežiji REPLACEMENTS ovo preporučujem. A gde su tekstovi?
Front rock
PURE LAINE-4 more CD
Ovo valjda nije moglo da stane na LP. Sve je isto (mada se po ovom omotu očekuje nešto koljački tipa SKINNY PUPPY), osim što je tu i jedna live stvar koja se dojma dosta žešće i čudnije od ostatka materijala. Definitivno bih voleo da ih vidim uživo.
Front rock
ZADRUGA-Od blata do neba CD
Ha! Cede sa kartonskim omotom (slično singlici) umesto pomodne plastične kutije, koja se uz to i lako polomi. Ko bi drugi nego Zdenko Franjić, bravo majstore. U Hrvatskoj očigledno ne cvetaju ruže neovisnim izdavačima, ali ovaj se baš trudi. ZADRUGA piči rock'n'roll garažu uz primese punka i HC-a, veselo je, zabavno, tekstovi su zajebancija (i to zdrava i zadovoljavajuće duhovita), uz to na zagorskom, produkcija prljava ali odlično štima. Ovo je daleko od MAJKI ali super dođe u momentima dokolice i nezaposlenosti uma.
Slušaj najglasnije, Samoborska 97c, 41090 Zagreb, Croatia
VANDALOUP-kaseta naziva koji se pročitati ne da
Došavši iz Grčke, Gale je ovo donio kao suvenir, ljubazno mi ga ustupajući za recenziju, hvala saradniče moj i prijatelju. Kaseta je TDK, omot crno beli sa gomilom teksta na grčkom i fotkom na kojoj članovi benda imaju duge kose & karirane košulje, klasičan hardkor bend, reći ću ja ubeđeno. Lažnjak, naravno, muzika je mešavina melodičnog punk i Oi! zvuka sa tekstovima na Grčkom u dosta pozitivnom fazonu, kakav ja obično ne očekujem od ovakvih grupa. Produkcija je malo utišala ditru a pojačala bas pa se melodičnost pomalo gubi, ali i dalje je to singalong punk, za one koji ga vole. Svako će reći da nije loše ako uz to i znate da svirate, ali VANDALOUP su prilično daleko od ovako skučenog pogleda na svet, primetna je recimo nesigurnost bubnjara, no, razume se nije to presudno kod ovakvih bendova. Uostalom, ovi stvarno liče na DIREKTORE kojima sopstvena tehnička inferiornost nije nimalo odmogla da postanu vodeća srpska koncertna atrakcija.
Pošto adresu ne mogu ni u ludilu da pročitam javite se Galetu:
Dragan Marković, Filipa Višnjića 10, 11420 S. Palanka
Punk Is...Anti CD-comp. cass.
Ovo je jedna od najdugovečnijih kompilacija u Evropi, VOL 8 uopšte nije mala stvar. Sve je rađeno u total DIY duhu, bendovi su mali i nepoznati, iskreni, politički obojeni (uslov za pojavljivanje je bio: No personal lyrics), kvalitet snimka je pristojan, kaseta dolazi sa bookletom u kome svaki bend ima po jednu stranu za art, textove i sl. i naravno sve je punk as fuck, zajedno uz objašnjenje zašto bi punk trebalo da bude anti CD. Bendovi su iz celog sveta: USA, Japan, Brazil, Luksemburg, Holandija, Turska, Italija, UK, Slovenija, Hrvatska, Yugoslavija, muzika se kreće od akustičnih balada, preko punk-HC-noise-grind-industriala do sobnih eksperimenata. Kvalitet muzike je nebitan jer ovo je isključivo način komunikacije i ja to 100% podržavam, kvalitet textova varira od prostog haiku-a, preko teenage buntovništva i ozbiljnih socio-političkih obrada do vrlo dubokih poruka ali i poezije. Ova kaseta dokazuje da punk ne može da umre sve dok ima ljudi koji ga čine živim, punk nije oko vas, on je u vama.
Resistance productions, P.O. BOX 3142, 2500 Biel 3, Switzerland
SOULSTORM-Darkness visible LP
Rezultat overdoziranja albumima GODFLESH i PITCHSHIFTER je pred nama, SOULSTORM su se potrudili da spoje sve što im se svidelo kod pomenutih bendova, pa smo dobili jako grub i sirov industrial koji ni malo ne beži od prelaženja u metal kad je to potrebno, ritmovi, linije, sve je slično kao kod uzora, glasovi su dobri bez efekta (ček su ti i melodični delovi u GODFLESH fazonu), a sa pitchshifterom zvuče malo sirovo, kao neki primitivni death/grind sastavi (BLOOD, ili čak starinski black metalci EXORCIST), što bi mi bila i jedina zamerka. Produkcija je dobra, textovi mešavina već pomenutih uticaja, pa iako SOULSTORM ne donose ništa novo, uz prihvatanje da je bolje imati dobru kopiju nego loš original (ko je rekao ACROHOLIA?), ovaj album u potpunosti ispunjava razloge svoje egzistencije, nabaviti bez razmišljanja.
JOHANBEEN-What seems to be trouble, gentlemen? cass.
Kada sam ovo zatekao u svojoj pošti nisam ni sanjao da će biti ovako zabavno. Industrial na balkanski način. Svirka mi se baš svida, pa i do ovi momci nisu THE PURE, pristojna doza ludila, kao i semplovi među kojima se pojavljuje i Zoki Radmilović su više nego dovoljni da razvesele. Produkcija im je pomalo. Naravno, kad su snimali kod Vuje, ali to uopšte ne smeta jer je ionako sve podređeno buci (buka not noise!). Uz kasetu ide i omotot sa textovima (malo čudni, malo banalni a malo bogami i bezvezni), te fotkama članova benda. Vrlo pohvalan DIY produkat te vas savetujem da ovo obavezno overite inače će vam jednom biti žao.
PUSSYCAT-89-93 cass.
PUSSYCAT su AOR/Hard rock bend iz Beograda koji bi verovatno bio vredan spominjanja da u Jugoslaviji nisu postojali PARTIBREJKERSI, MAJKE i slične pojave. Naravno, problem je u otužnom življenju u prošlosti, jer PUSSYCAT za razliku od pomenutih bendova nemaju punk korene, pa ni slučajno ne uspevaju da dostignu svežinu i autentičnost ključnu za rock bendove devedesetih. Sve je ovo već hiljadu puta čuveno, pa ih ne vadi ni iznadprosečno vladanje instrumentima, ni više nego solidna produkcija kad na sve strane ispadaju klišetirano-bastardizovane fraze ranih sedamdesetih. Da sam osnovnoškolac koji nikad nije čuo za MESSERSCHMITT ovo bi mi verovatno bilo OK kao zamena za STEPPENWOLF koji su se odavno raspali, ali ovako... Još da pljunem i odvratne tekstove za koje je prosto neverovatno da su ih napisali odrasli ljudi i da vam preporučim preslušavanje pre kupovine...
ITV Melomarket
HOLYWOOD RABOTNIK-Bootleger cass.
Ko zna koja po redu živa kaseta HR ne donosi bogznakakvo osveženje: prosečno dobar zvuk, te standardna svirka i atmosfera za ovaj bend koji je za sebe, kad sam ih prvi put čuo, tvrdio da svira mešavinu SEX PISTOLS i ROLLING STONES. Hm, pravi mix za devedesete, ali HR nikad nisu dostigli neke slične grupe (KZU, BREJKERSI) po popularnosti, a, ruku na srce, ni po kvalitetu. Zaista ne znam šta je to što im nedostaje, možda malo više inventivnosti pri komponovanju (stvari su mnogo slične), možda manje otužni textovi, možda manje tripovanja da su beogradski NEW YORK DOLLS (tu je i jedna obrada)... Pristojno, ali za naslov najboljeg izdanja Rocklanada za ovu godinu BONEBLAST nemaju ozbiljnog takmaca.
ITV Melomarket
GORLUSI WINNETOU-Rolling stronz's cass.
Ovo je izdala firma koju drže KUD IDIJOTI, prema tome, mora da bude idijotski. I jeste. Jedan od najblesavijih istarskih bendova se na svom novom nosaču predstavlja muzikom koja je mešavina laganih gitarskih pesmica, tambura, harmonika, duvačkih instrumenata, rocka, totalno debilnog pevanja i textova pola italijanski, pola ikavski, pola teško primalno lupetanje. Muzički bi bilo prilično neuzbudljivo, ali uz sve ostalo nabrojano čini tvorevinu koju svakako treba preslušati. Uz to textovi su prepuni seksualnih perverzija, najbanalnijeg pljuvanja po nacionalnim osećanjima i državi i najčistijeg mogućeg ludila pa ovo postaje zaista kultno izdanje. Overiti, bez razmišljanja.
Ronaca, Vladimira Nazora 19, 52000 Pula, Croatia
Marko Brecelj-Cocktail CD
Zanimljivo je to, kako se institucija kantautora (čoveka sa gitarom koji sam piše i izvodi svoje kompozicije) u YU rocku održala samo u Sloveniji. Naravno, Brecelja ne treba posebno predstavljati, svojim višegodišnjim prisustvom na rock, nikad pop sceni bivše YU i odbijanjem da se prikloni bilo kom trendu on je zasigurno izborio svoje mesto u istoriji. Ovaj disk je to istorija. I odmah moram da se žalim: ako već izdajemo CD tako važne autorske i izvođačke figure, zar na njemu ne može da piše nešto više od naziva pesama (užasno musavo odštampanih), zar kraća priča/ istorija ili bar diskografija ovakvog autora ne bi bile pravi potez? Ovako, imamo CD koji je vrlo kratak sa informacijama, a o estetski odvratnom omotu neću pisati jer je to potpuno nebitno-estetika je za mene ipak samo dopuna. Naravno, čim ovo parče svetlucavog materijala zasvira, zaboravljate na tako prizemne pojmove kao što je omot i prepuštate se odista vanvremenskoj muzici. Koncept čoveka-sa-gitarom je, naravno upotpunjen raznim drugim instrumentima (klavir, duvači...), a sama muzika odaje zrelog, već ostarelog stvaraoca, ali u najboljem mogućem smislu, ove pesme teku, prilaze vam kao stari prijatelji i pitate se kako dosad niste primetili da vam nedostaju. Za label-freakove (u koje ja spadam, tj. patim da na sve lepim etikete), ovo bi se moglo opisati kao blues/jazz + život + suze + smeh. Dodajmo tu i vrsprene, cinične ititid tekstove i dolazimo do diska koji treba imati makar vam se ne dopadao. Jer jednom hoće.
Škuc Ropot, Kersnikova 4, 61000 Ljubljana, Slovenija
SUPERNAUT-Budućnost sada cass.
SUPERNAUT su nazivi jedne od pesama BLACK SABBATH, ali ovo sa BS ima veze koliko i Željko Ražnatović-Arkan sa gramatikom srpskohrvatskog jezika-dakle vrlo malo. U pitanju je two-man projekat koji bi se mogao strpati u fioku pod nazivom techno-ambient-elektronika, što baš i nije moj fazon, nema žestine, a povremeno je i preslatko za moj želudac, no neke pesme (Majka) dostižu zavidan nivo širine i napetosti, dostojan i jednih SCORN, tako da sam čak i ja našao delove za sebe. Naravno, sve sviraju sintisajzeri (dosta korišćenja orgulja, što pozdravljam), pa je produkcija vrlo solidna, tekstovi, hm, šta ja znam, a jedino glas mi se ne sviđa naročito, u svakom slučaju, ko voli ovu muziku neće se zeznuti, ostali, vredi čuti.
Zvono records
GOSPODIN PINOKIO-Zdravlje i satira cass.
Originalan naziv za grupu i ne toliko originalna muzika, koja bi se mogla strpati u rock-from-Srbija-'93., dakle rock sa funky mirisom, žestoke i ritmične pesme, veselje, glas ala Milan Mladenović (uklapa se), produkcija pomalo prljava, tekstovi, onako, ovako, da ima šta da se peva... Vrlo zabavno, naravno, ova zemlja u datom trenutku ima da ponudi bar tri-četri duplo bolja benda na istom polju, ali GP su grupa koja svoj kvalitet ima, a on nije za odbacivanje.
I.P. Krug
HAAD-Ponekad poželim... cass
Naslov ove kasete ne sluti baš na dobro, hmm. Ovaj bend je pod očitim uticajima rocka šezdesetih i ranih sedamdesetih, pa je to sve prebačeno u devedesete, zaslađeno da bude probavljivije prosečnom konzumentu, začinjeno bullshit-brainwash tekstovima i servirano u obliku finog, ispoliranog pop rocka, koji izdaleka može da podseća čak i na YU GRUPU, ali i na CRVENU JABUKU, zavisi šta vam prvo upadne u oči. Da sam maliciozan, ispovraćao bih se po ovoj kaseti, ali nisam, svirka je korektna, ispoštovana su pravila stila, glas je OK, produkcija dobra (kako studijske, tako i live strane), pa, iako ja ovo neću baš često slušati, ako ste u fazonu ove muzike, slobodno navalite na HAAD, nećete pogrešiti.
Take it or leave it
H.U.N.D.-demo 3
Ovo je bend iz Aranđelovca i zvuči kao tipičan šumadijski punk/HC izdelek iz '93., dakle kao kombinacija KBO!, TRULE KOALICIJE, pa bogami i COWBOY KILLERS (dobro, oni nisu iz Šumadije, nego iz Walesa). 4 pesme melodične i brze svirke prikazuju nam H.U.N.D. kao, možda ne originalan, ali svakako prijatan bend, kakvih bi (naročito u BG) moglo da bude više, lepe pesme, lepo pevanje (dobro, može to i malo bolje), alegorični tekstovi, jesam li pomenuo da je brzo (ma, to im je za mene i najveći plus), te vrlo solidna produkcija (snimano kod Vuje), pružaju vam nekoliko prijatnih minuta uživanja u punku kakav se u 90-im retko svira. Inače, jedna od pesama je obrada pesme "Sranje", koju je na legendarnoj kompilaciji Novi Pank Val sviralo... auh, ne mogu da se setim, ma dobro, ja sam ionako metalac. (A, da, PROBLEMI!)
Mihajlović Ivan, Gavrila Principa 13, 34300 Aranđelovac
DEMOLITION GROUP-Bad Gag 2 CD
Na ove Slovence se Drago Borić seče: "Miladojka je mrtva, živeo DG!!", huh, meni je ovo OK, ali možda ipak izvan mog fazona. Naime, u 18 pesama i 71 minutu ovog diska može se čuti interesantna kombinacija disca, rocka, funka i recimo noisea, sve zajedno sa ritam mašinom, ludilom i saxofonom, ali lično mene ne uzbuđuje preterano, da ne kažem da je moglo i kraće a ubojitije. Možda i grešim, možda je ovo disko za alternativce, možda ja očekujem ludilo, a oni pružaju samo dobar ritam za igranje, možda ja kao metalac ne mogu da osetim prave vibracije... Dobra produkcija i interesantni textovi (čitaj: lupetanje), vredi čuti, al' ja sam malo više očekivao, odoh da slušam REVOLTING COCKS.
KifKif recs.
DEMOLITION GROUP-DG Plays GASTRBAJTRS CD
EP sa pet stvari legendarnih GASTRBAJTRSA (mi metalci za njih nismo čuli, jel' tako, braćo), odsviranih na DG način, ovog puta sa bubnjevima... Zanimljivo, različite atmosfere i, uopšte različit pristup pojedinim pesmama, od BEE GEES raspoloženja pa do gotovo punka, važi skoro sve što sam rekao i za album.
KifKif
MUSHROOM-demo numero jedan
Baš sam danas ovo vrteo na radiju... Zahvaljujući basisti-koji-nestaje, Doletu posle par koncerata u kojima sam uživao, dočepah se i prvog studijskog kopileta Pečuraka. Šta reći, fino... Tri stvari odsvirane bez greške, pevanje bolje nego uživo, tu je i moja omiljena pesma "Silence", mada lagane stvari u principu ne volim, valjda je ovde proradio instinkt starog metalca koji voli cepačinu, ali voli i po koju baladu, da stisne metalku u mraku pa da se džapaju ponoseni tonovima SCORPIONSA, G'N R i slično. Dobro, da ne lutam puno, vrlo solidna produkcija (može i bolje) i jako, jako dobro korišćenje dve gitare (metal, yeah!). Sve u svemu, prvenac najboljeg beogradskog grunge sastava vredi nabaviti, te ne budite lenji.
Goran Munćan 011/699739
MINDSNARE-Demo 1
MINDSNARE su nova BG grindcore atrakcija (Oh ne, zar još jedna?-čitaoci) koja bi i pored vrlo neoriginalnog shvatanja ove muzike mogla da se relativno solidno probije s obzirom na zalaganje i koncertnu aktivnost. Uz to, aduti su im i novi pevač, Ilija koji je ispekao zanat u ACROHOLIJI (ispekao je moj kurac, kao i mi ostali i on se samo pretvara da zna koja se pesma svira), te žensko na mestu basiste (eto šta će sve ljudi da urade ne bi li iskopirali BOLT THROWER), koji, pak nisu učestvovali na ovom snimku. Sam snimak sadrži jednu pesmu i u vezi s njim imam dobre i loše vesti. Loše su da je rađen u studiju koji ima veze sa rock'n'rollom kol'ko i Ian "Šrafciger" Stuart sa Dragoslavom Motherfuckin' Bokanom, te su posledice toga korišćenje ritam mašine (što naravno ubija svaki smisao u sviranju ovakve muzike, jer, jasno je, ritam mašina uvek može brže), te digitalnih efekata na gitari (auu, užas). Dobre vesti su da je bend prilično vredan u pisanju i aranžiranju muzike, pa sve zvuči daleko zrelije nego što bi čovek očekivao od njih. U svakom slučaju, ko voli kasni NAPALM DEATH nek se javi.
Ilija 011/341347
MILADOJKA YOUNEED-Liberta Bloo CD
Treća MY je u znaku gomile gostujućih muzičara (samo dva člana su ostala u grupi), te ultraluksuznog omota, koji se

nestvarnom lakoćom pretvara u poster dostojan listova kao što je Bravo. Sama muzika je, da citiram Milutina "malo slabija od Bloodylon, ali većeg hitoidnog potencijala", pa da, 10 stvari koje se najpre mogu opisati kao disco za one koji ne idu u diskoteke, ritmično, blago, neprovocirajuće, čak i saks zvuči nežno i prijateljski (za razliku od prvih im snimaka). MY su pripitomljeni, odrasli, sazreli, recite šta hoćete, može se čak reći da na neki način predstavljaju antitezu techno-dance struji i plemenskim bendovima tipa 2 UNLIMITED ili SNAP. Ispolirano. Ja nisam u ovom fazonu, no, neka vas to ne odbija, prijatno je i samo povremeno sterilno. Uz to pravi je primer negativnog uticaja PITCHSHIFTERA na svetsku muziku (vidi recenziju), jer ovde praznog prostora na disku ima oko 15 minuta.

Helidon

2227-Stripcore CD

Jebote, ovo sam čekao 7 meseci, ali isplatilo se, jedan od najboljih alter-rock albuma koje sam čuo još od REGOČ (management im je isti, ima tu nešto). 2227 iz '83. su bili fenomenalni, 2227 iz '93. su isto fenomenalni, ali drugačiji. Ipak, i dalje je tu rastrzanost i čudnovatost, ali ne tako divlja i uzbudljiva kao pre. Ovo je zreli, promišljeni zvuk koji vas neće baciti iz fotelje na patos već će vas sistematski šamarati i do kraja diska ostaviti zapanjene. Da su hteli, mogli su da naprave duplo kraći album koji bi udarao poput čekića, ovako sve više liči na pneumatsku bušilicu (al' su mi metafore, u pičku materinu), traje dugo, artikulisano je i predstavlja pokazatelj u šta se pretvara dijamant kad se izbrusi (najzad normalno poređenje). Ima tu i NMN zvuka i funkya i VICTIMS FAMILY i svakakvih bolesnosti (YEAH), a na sveopštu plimu duvačkih instrumenata u rock bendovima (DEMOLITION GROUP, DLM, NOSOROG, MILADOJKA, mada su oni ipak to odavno radili), 2227 odgovaraju violinom. Zvuči nestvarno! U svakom slučaju vrlo zrelo, vrlo visok muzički nivo (čak 4 instrumentala) i nije dosadno ni trenutka. Tekstovi su kvaziintelektulne pošalice, meni lično ide na jaja kad se neko ovako bezveze zajebava sa p[illegible]ncijalno ozbiljnim temama, jedino može da prođe The Book of fears, a omot je fantastičan. Nabaviti.

Stripcore (Forum), Kersnikova 4, 61000 Ljubljana, Slovenija

KUD IDIJOTI-Tako je govorio Zaratusta cass./CD

Jebem ti rat, jebem ti situaciju, jebem ti Slobodana i Tuđmana, jebem ti one zbog kojih su toliki izginuli, zbog kojih mi je zemlja svedena na simulaciju zemlje, jebem ti one koji ubijaju čitave gradove, jebem ti idiote zbog kojih se IDIJOTI raspadaju. Da, najbolji svetski punk bend je odlučio da više ne radi, jer se omatorilo, a nije se stiglo do pozicije na kojoj bi trebalo da budu u ovim godinama. Kraj sna. Naravno, svi znate da poslednji LP KUD IDIJOTA sadrži sve one pesme koje su ranije postojale a nikad nisu snimljene u studiju (deo poznat sa legendarnih živih kaseta), plus dve nove (hardcore rasturačina), plus dve obrade legendarnih pulskih sastava VISOKI NAPON i OUR GOLA JAJA u kojima i gostuju članovi tih bendova. Album je za neverovati, možda i bolji nego prethodni, sve je puno energije i melodija, gomila gostiju (klavir u nekim pesmama, neverovatno se uklapa, harmonika...), stare pesme koje znamo su još brže nego pre (Disco...), one koje (bar ja) ne znamo su mahom izvrsne i uopšte, boli kad shvatiš da se bend na vrhuncu izvođačke i kreativne moći raspada. No, možda je to i bolje nego da su se ukvarili. Omot i textovi, naravno sve u znaku IDIJOTSKOG humora (piše: KUD IDIJOTI STARE PIZDE), plus par antidržavnih bockalica i sve, sve, sve je predodređeno za legendu. Dođe mi da se ubijem što ih više nikad neću videti uživo. Cena diska je 20 dem (oho), što je desetak plata jednog prosečnog građanina SRJ, a cena kasete, u starom dobrom, mi-smo-ovdje-samo-zbog-para stilu iznosi tričavih 12 dem (ohoho), što je oko duplo više nego što se u svetu naplaćuje. No, naš terenski agent, Gale nije žalio novca te su nosači doneseni pravo iz Kopra. I da ne tupim više, BAJ OR DAJ!

Primitive

DOOM-Doomed from start LP

Hm, šta sad, zar su se i ovi prodali pa inkasiraju na starim snimcima (odnedavno poznato kao Guns'n Roses sindrom)? Ovaj LP sadrži tri demo snimka DOOM, iz perioda pre War crimes LP-a, te se na njima nalaze uglavnom stvari poznate sa tog albuma i Bury the debt splita, mada ima i par neobjavljivanih stvari (Circles, grindcore petarda koja se nalazi i na Peel sessions, meni najbolja njihova stvar, te enigmatično naslovljena Police bastard, koja je valjda krasila neki singl). Srećom, ovaj album se pokazuje vrednim postojanja već posle nekoliko sekundi jer na njemu nema onoga što je po meni uvek bio njihov nedostatak-nedovoljne energičnosti. Naime, jasno je da, ako svirate DISCHARGE HC to mora da razara inače je bedasto i neenergično (što im je unazadilo LP i u manjoj meri split). Ovi demosi zvuče baš kako treba, sirovo i jako, iako su tu slabiji muzičari nego kasnije, to ne smeta, YEAH, udri brate, vožnja za sve ljubitelje kokanja. Da su im ovako zvučali i vinili, DOOM bi bili ono što su ENT postali. Ovako, ostaje im da se novim albumom (vidi recenziju) probiju u društvo velikih (Madonna, Prince, Maja Marijana). P.S.: Ovaj LP sadrži i tri live stvari iz Italije, ali zvuk je *#$&! pa im to mnogo i ne koristi. Ovo nabaviti, to je UKHC koji grize.

Vinyl Japan

BRUJERIA-Matando gueros LP

Pošto je grindcore neslavno otegao papke, pojevši samog sebe, napravljen je pun krug, pa sad ljudi ponovo iz zezanja snimaju takvu muziku (ako se sećate, tako je i počelo: NUCLEAR ASSAULT sa Hang the Pope, TANKARD sa Mon Cheri itd.). U ovom projektu se pojavljuju članovi FEAR FACTORY i FAITH NO MORE i pokazuju da su dobro slušali CARCASS i DEFECATION. Muzika je dakle grind, brzo, brzo, ajde sad dva bas bubnja, ajde sad sporo, a ti se malo deri i tako dalje i tome nalik. Tu su i neke originalne stvari koje vuku na industrial i razne vidove psihodelije, što čini da je album malo rastrzan i teži za slušanje. Kako su svi oni dobri muzičari, muzički, ovo je vrlo kvalitetno ali nema energiju ranih NAPALM DEATH ili REPULSION, što je i normalno, ipak za to treba živeti (u, al' sam se bacio u filozofiju). Najzanimljivije je što su svi textovi na španskom, a pošto se sve razume što čovek peva (nije uopšte u fazonu Lee Dorriana ili Billa Steera), veoma je smešno za slušanje, zvuči kao Brzi Gonzales koji mutira. Produkcija je dobra, mada tu i tamo malo tupa, opet nema onu snagu koja bi bila potrebna za ljude rasle uz PUNGENT STENCH i slično. Ipak, vredi nabaviti, solidno je ovo izdanje.

Roadrunner

PAINKILLER-Buried secrets LP

Drugi album PAINKILLERA zvuči u dlaku isto kao i prethodni mu (mini) LP (koji traje duže nego ovaj), pa ako još imate ružne snove zbog Guts of a virgin, bolje nemojte dalje da eksperimentišete, ovaj nosač zvuka podoban je samo za najortodoksnije mazohiste i gluhe entuzijaste. Ako možda ne znate, ovo je projekat Johna Zorna (NAKED CITY), Micka Harrisa (SCORN) te Billa Laswella, a pripomogao je i Justin (GODFLESH) Broderick. To što Zorn svira alt-saksofon mnoge je zavelo da ovaj bend označe kao Jazz/grind, ali nemojmo uvijati, izraz TOTALNOISE nikad nije bio prikladnije upotrebljen da označi produkat ljudske perverznosti. "Pesme" su najčistiji primer improvizacije na licu mesta, u stvari ne, improvizacija je ono što rade Jazzeri, ovo je otprilike ovako: "Kad kažem 'sad', krećemo svako za sebe, toncu kad bude dosta buke, neka zaustavi traku". Zornov sax zvuči kao osmogodišnje dete kome čupaju nokat po nokat, on toliko uživa u pravljenju buke, da mu ostala dvojica nisu ni do kolena (iako se svojski trude, čak povremeno zasviraju i nešto zajednički), Mick se malo izdrkava, malo svira grind, Bill reže, udara bas itd. Povremeni vokali su najobičnije vrištanje... Jedino poslednja pesma je neka vrsta industriala u kojoj je glas relativno normalan, pa čak ima i tekst(!!), doduše besmislen. Ovaj LP pokazuje šta znači imati ime, jer bismo isti materijal mogli da snimimo vi i ja za pola sata u podrumu, ali to EARACHE ne bi objavio. Začudo, produkcija je dobra. Što reče moj burazer: "Ne može da se sluša ali odlično je". Imati ovo znači biti svestan relativnosti ljudskog poimanja sveta, za sve alternativne ljude ovaj LP je obavezna lektira!!

Earache

CATHEDRAL-The ethereal mirror

Dugo očekivani drugi LP ovog benda potvrđuje ono što se još na Soul sacrifice EP-u nagoveštavalo: izgleda da je teže biti najsporiji nego najbrži na svetu. Shodno tome, ovaj LP je mnogo normalniji nego Forests of equilibrium, pesme jesu spore, ali u granicama normale (što je meni, priznajem žao, Forests mi je bio fenomenalan), trajanje pesama i LP-a je mnogo umerenije, a prisutno je i mnogo više melodičnosti. Još su oni teški kao vagon eksera i nisko naštimovani, ali nije to više onako mračno kao pre, osim povremeno (Phantasmagoria). Lee je totalno prolupao, mislio sam da je nemoguće **toliko** voleti BLACK SABBATH, 'oću da kažem, oni sad nose i zvoncare i krstače i čizme sa štiklom, totalni SABBATH revival, muzika je čist Heavy Metal, Lee se trudi da peva (ne ide mu baš, u stvari i nije tako loše povremeno), na jednoj od pesama koristi isti efekat na glasu kao Ozzy u Planet caravan, tu i tamo je neizdržljivo slatko i melodično, poslednja stvar je čak akustična balada!!! Produkcija, naravno ubija, a textovi su ponovo mazohističko-eskapističke vizije, jebem li ga, meni su se više sviđali na samome početku ali ovo je svakako dosta dobro, vredi čuti malo dobrog HM-a iz Engleske posle svih L.A. sranja kojima nas zasipa MTV.

Earache

CHARRED REMAINS a.k.a. MAN IS THE BASTARD-Abundance of guns EP

Klasičan primer zavaravanja neprijatelja, normalan čovek bi po imenu pomislio da se radi o političkom hardcoreu, ali međutim! Ovo je ništa manje nego noise, doduše, ne onaj "1-2-3-4-argh-fuck-kill-čekićaj ga, Meho" stil ANAL THROAT, SORE CUNT i sličnih im skupina, no, potpuno odsustvo želje da im pesme imaju bilo kakvu formu opravdava ovaj epitet. Još valja dodati da se od instrumenata koriste bubnjevi, besan glas i bas (jako, jako čudno odsviran), i da se pesme kreću u rasponu od par sekundi do minut, možda i više? U svakom slučaju, deluju gnevno, sa tekstovima o ratu, politici, socijalnim temama, ali nekako svedenim na neki neobičan nivo, hmm... povremeno podsećaju na RIGHTEOUS PIGS u trenucima nervoze, s tim što su se svinje iz toga najčešće izvlačile a ovi jednostavno sve rešavaju naglim krajem pesme. Dobro je, sviđa mi se i ja bi još.

S.O.A. records

PRIMUS-Pork soda LP

Da citiramo pametnijeg prvo: "Vrhunac ludila dotičnih majstora", rekao je Đura (U'n R) za treći studijski poduhvat Bay Area trojke. Tačno. Sasvim tačno, ludilo je jedina reč kojom se ovo može adekvatno opisati. PRIMUS u najdefinitivnijem smislu odbacuju sva pravila o tome kako bi nešto zabeleženo na magnetskom mediju trebalo da zvuči, čak više nego ranije, pesme su pravi eksperimenti sa raznim zvucima, morbidnim linijama, Lesovim unjkavim pevanjem... PRIMUSU i sličnim grupama (VICTIMS FAMILY, NOMEANSNO) uvek je predstavljalo problem ponavljanje priče sa prethodnih albuma, pa je tako i ovde, ali superlucidno aranžiranje koje je jedan od njihovih najjačih aduta **u potpunosti** izvlači stvar. Zarad nastranosti, ovde je žrtvovana čak i ritmičnost (ima samo par mesta uz koja se može skakati) i sve se podređuje potpuno bolesnom i perverznom zvuku koji ovaj genijalan bend proizvodi. Ovo zvuči otprilike kao grupa mentalno zaostalih mutantnih kamila koje usred močvare kuvaju prebranac u ekspres loncu. E, bogami, baš tako zvuči. Textovi su opet između infantilnosti i oštroumlja, nikad niste sigurni kad se Les šali, a kad se sprema da zaplače + obogaćena je galerija likova za još tri nova (My name is Mud, Bob, Mr. Krinkle). O produkciji samo da je, kao i na prethodnim albumima **savršena**. Ovo treba slušati i slušati (a i gledati slatku gicu od plastelina na omotu), nešto mi govori da su PRIMUS najbolji bend koji trenutno postoji u svetu (IDIJOTI su se raspali,a PATARENI su izvan konkurencije).

Atlantic

PUNGENT STENCH-Dirty rhymes and psychotronic beats EP

PS su počeli kao jedan od najsurovijih bendova ovog kontinenta, da bi negde kod drugog albuma izkonstatovali kako više vole da se zezaju na račun grinda nego da ga sviraju, te su se pretvorili u evropski EXIT 13. Ovaj EP se tako i ponaša kad ga stavite na gramofon, prvo, produkcija je dobra (neuobičajeno), a muzika je kombinacija Rock'n'Rolla, grinda (samo glas), funky dancea itd. Koristi se dosta sintisajzera (sitnihsajzera?), a textovi su i dalje naglašeno neukusne šale. Stvar Blood, pus & gastric juice sa prvog LP-a se pojavljuje u dve verzije, jedna je manje-više normalna, a druga, da pogodili ste, čistokrvni tecno/house koji su mogli potpisati i 2 UNLIMITED, još jedno svedočanstvo ukrštanja naizgled nespojivih stilova. Poslednja stvar se sastoji od 2-3 minuta tišine, tj. krckanja ploče (ne znam da li je na CD-u krckanje CD-a), lepo, lepo.

Nuclear blast

DOOM-The Greatest invention LP

DOOM se vraćaju u naš mali grad, they're meaner, they're tougher and now they're really mad! Pošto su se raspali zbog šibanja najrazličitijim drogama, okuplja se nova inkarnacija i, srećom mnogo se ozbiljnije radi na muzici. To znači da ovaj LP sadrži mnogo više od reciklaže DISCHARGE zaostavštine, osam pesama koje ovde možemo da čujemo su malo čisti UK hardcore a malo tu ima i psihodelije, pa i buke (gitaru tu i tamo kao da je svirao Hađo Pataren). Sve počinje dance ritmom, da se nedužni slušalac dovede u stanje lažne sigurnosti, a onda kad krenu, uuh! Šamaranje! Najčudniji su povremeni potpuno neočekivani noise/psycho ispadi u vidu škripanja, nasnimaka (ne baš semplova)... Brzinu i energiju podržava i produkcija, sve odjekuje... Poslednja pesma je industrial/ noise, recimo kao GODFLESH NA speedu, nije loše, samo ipak je trebalo da upotrebe ritam

mašinu zbogradi ujednačenosti, ali možda su oni i hteli ovako. Dobar album, mada čudan, zanima me šta će dalje da rade.

Vinyl Japan

MEATHOOK SEED-Embedded LP

Trenutno vladaju dva trenda: dance mania (BRUTAL TRUTH, NAPALM DEATH, PUNGENT STENCH, itd.) i pravljenje projekata od članova raznih bendova. Posle BRUJERIE i PAINKILLER dobili smo i MEATHOOK SEED, za koji su glavni krivci članovi OBITUARY i NAPALM DEATH. Savršeno do bola. Muzika teško može da se klasifikuje, kombinacija je industrial i death sounda, najbliža odrednica su FEAR FACTORY, mada su oni ipak agresivniji, a miriše pomalo i na SCORN, pa i na RIGHTEOUS PIGS. Pesme su pravljene veoma pažljivo, pa su stoga i kvalitetne, super rifovi, dobri aranžmani... Tko je slušao OBITUARY zna kakav im je bubnjar luđak, ovde on svoje mogućnosti koristi do maksimuma, a pomaže mu malo i ritam mašina i sve se to skladno dopunjava. Nema brzih ispada, samo hipnoza uz prigušene vokale, jako, jako dobar album. Preporučujem ga svim progresivnim dušama i nadam se da će ovi snimiti još štošta. Zasad u samom vrhu moje lestvice za '93.

Roadracer

DEAD IDEAS-Where to? cass.

Hm, gledajući unazad, ja sam toliko hvalio DEAD IDEAS da bi čovek mogao pomisliti kako su mi oni omiljeni bend, a bogami nisu, ja to ne volim, i šta se tu može? No, oni opet dokazuju da su najbolji HC bend u ovoj zemlji. Materijal snimljen u studiju u Novim Banovcima je toliko zreo i kvalitetan da se ni Roadracer ne bi postideli da ovo imaju u svom katalogu, sad što se ovde izdaje u besmisleno malim tiražima, to je tužna priča o našem ratu. Superuvežbanost, duže i kompleksnije stvari, poznavanje sviračke tehnike i verovatno najbolja produkcija koju je ikad imao neki HC bend u YU (by Ivica iz studija uz pomoć Đure koji im je pomalo i problema napravio. Uzgred, kad sam rekao Darku da je potpuno skinut zvuk koji je Colin Richardson napravio BOLT THROWERU na zadnjem LP-u popizdeo je. Ha, još jedan trijumf metala!) čine ovo materijalom koji se ljubomorno čuva do objavljivanja, ali kao što vidite, privilegovana manjina je u prednosti nad plebsom. Jelena peva kao neandertalska žena (ne, ovo je kompliment), pozadinski vokali su čist NY, a Igor proždire set, on je jedan od ljudi zbog kojih mi dođe da okačim palice o klin (pa šta te sprečava?-čitalac). Textovi su angažovano-psihološki, trenutno verovatno najbolji u YU, na engleskom koji je stvarno bez greške. Ako im je ideal bio BIOHAZARD onda su ga, po mom mišljenju odavno prebacili. Toliko.

Jelena Komnenić, Crnotravska 13b, 11000 Beograd

AC/DC-Live 2LP

Glupog li imena za drugi zvanični live album ovih legendi. Verovatno već svi znate da je snimljen u okviru Thunderstruck turneje, znači stadioni, desetine tisuća ljudi u ekstazi i slično. Pošto ništa što ejsidisi (tu sam) naprave ne može da dobije manju ocenu od "dobro", da malo proanaliziramo album. Kao prvo, najveća se sviraju stare stvari, ima samo 2-3 sa zadnjeg LP-a i još par novijih, svirka je precizna do jonusa, pevanje takođe (reklo bi se da su back vokali malo doterani u studiju, mada, nikad se ne zna), produkcija super, ali i pored moćnog ozvučenja i gomile publike nije dostignuta energija "If you want blood...". Strane traju preko 30 minuta, nema priče, ali stvar kvari omot na kom imamo samo 3 fotke, te vrlo šture podatke. Mislim da oni sreem više nisu tu. Dobar album, ali ovo su devedesete.

Atlantic

BRUTAL TRUTH-Ill Neglect 7"

Ovo je baš staro ('92.), ali kad sam im već recenzirao sva ostala izdanja... Ovo je bio limited edition EP (2000 komada) koji je izašao kao najava za LP. Da sam ovo prvo čuo mislio bih da BT sviraju noise. Samo naslovna stvar je "normalna", jer je ista kao na LP-u, a ostalo je massacre of innocence. Obrada BUTTHOLE SURFERS klasike The Shah sleeps in Lee Harvey's grave, ovo treba čuti da bi se verovalo, obrada S.O.B. (Kevin, pevač BT je u Metal Hammeru izjavio kako se seče na japanski HC i noise), super, dve autorske stvari, buka, buka, buka. Omot je, što bi rek'o moj kolega Milan, punk as fuck, ispresavijan papir + pišaća mašina + prave HC fotke (mučene životinje, dete sa dva tuceta plastičnih cevi u raznim tjelesnim otvorima, čak i *slon* pripremljen za tranžiranje), samo fale textovi. Mislim da je to Earache-u taktika privlačenja HC publike. Vredan singl.

Earache

ODVOJENA STVARNOST-Samo za sebe, cass.

Ovo je 34. izdanje Take it or leave it etikete za manje od godinu dana! Kakva preprodukcija, šta kažete? Možda je i tačno ono da prave svaku kasetu u po 30 primeraka, stvarno je neverovatno da ih ovako štancuju. No, oni su zasad skoro jedina kuća koja fanzinima (mom i Milanovom) deli recenzentske primerke, pa sad vi vidite. Kupili me za siću, a? Dobro, ODVOJENA STVARNOST uprkos nezgrapnom imenu zaslužuje i više od kasete za malu, u svetskim okvirima nepoznatu etiketu. Osam stvari solidne gitarske svirke, sa dobrim vokalom, pristojnim aranžmanima, te odličnom produkcijom daju nam na uvid neke od uticaja dotičnog benda kao, recimo pozni SONIC YOUTH ili DINOSAUR JR. ("dajnosar džej ar", što bi reko [illegible]le), ali u tolikoj meri da je zadržana apsolutna kontrola nad svojim pesmama. Dakle, pod uticajem, ali ne skinuto (pa, nije to ACROHOLIA), pesme su zrele i imaju svoj sopstveni identitet, te ih svakom fanu ove vrste glazbe od srca preporučujem. Textovi su, onako, intrigantni, ali ne mnogo, nenametljivo je, valjda prava reč, ali definitivno su daleko od banalnosti. Da je sreće, ovaj materijal bi bez blama krasio neki vinil, ovako, ostaje vam da ga nabavite, bar kao svedočanstvo o propasti jednog društva.

Take it or leave it

DEATH-Individual thought patterns LP

Još odavno sam ja tvrdio da je Death Metal, i pored puno neoriginalnih i unazadujućih "isto to ali (ni)malo drugačije" grupa, jedan od najprogresivnijih pravaca u modernoj popularnoj muzici, novi album grupe SMRTI to samo potvrđuje. Naravno, o undergroundu nema govora, Chuck to radi ovako: napiše pesme, pozove trojicu najboljih muzičara koje može da plati, vežbaju mesec dana, snime LP, odrade turneju i onda se rastaju kao profesionalci. Ipak, muzički biznis i pored toga (ili baš zbog toga) uspeo je da iznedri još jedno remek delo. Album je kratak, kao i pesme i ne stiže da dosadi, a o produkciji se kao i uvek sve zna-savršenstvo. Muzika je, razume se visokokvalitetna, nivoa prethodnog albuma. Puno teških ritmova, čudnih prelaza, lepih melodija, solaža koje bi mogli da potpišu IRON MAIDEN, ali i Yngwie Malmsteen, aranžmansko-produkcijski tretman basa (čelavog, naravno) je potpuno različit od Death Metal standarda, bubnjevi su odsvirani (a ne odlupani) i čine zasebnu celinu koja sa ostalim instrumentima tvori veoma duboku zvučnu sliku i u sve se to lepo uklapa Chuckov urlatorski, ali pijatni glas. Tekstovi su promišljeni, filozofski, psihološki, u suštini, ovo nije ploča za headbangere nego za muzičke sladokusce i metalce-intelektualce. Toplo je preporučujem, svet DEATH je prepun divnih iznenađenja i može se dugo istraživati.

Roadracer

MORBID ANGEL-Covenant LP

U pauzi između drugog i trećeg albuma Dave i kompanija su izdali kompilaciju ranih radova "Abominations of desolation" i davali izjave tipa "Ne, nema konkurencije između bendova na Floridi jer su MORBID ANGEL toliko ispred svih ostalih da toga ne može biti." Prepotentno. Oni meni svakako nisu toliko všeč, ali novi LP je dobar do perverzije i zaslužuje zaista visoke ocene. Pre objavljivanja je kružila priča da je Pete šiznuo i zahtevao brže pesme da bi demonstrirao svoju bubnjarsku tehniku. Ja sam DEICIDE proglasio za najsataniste. Izgleda da je sve to uticalo te novi LP anđela zvuči kao osveta ubrzana preko svake mere. U suštini, ponovo je izvršena podela na brzu a) i sporu b) stranu, ali album je totalno krvoproliće, agresivnije i brže nego ikada, sa ne toliko komplikovanim koliko surovim pesmama, sjajnim gitarskim linijama, superbrzim bubnjanjem u bržim i valjanjem u sporim stvarima (inače uključena je i prastara Angel of disease, BLJAK!). Daveov glas je moćan ali prirodan, produkcija je teška, teška, jedino pomalo guše dekadžijske solaže... Textovi, dobro na to ne treba gubiti vreme, no izgleda da je Tray dobio manje mesta jer je manje infantilnosti. Uglavnom, super. LP koji izvlači Death Metal scenu iz doom pomrčine u koju je zapala, no sačekajte poslednju pesmu pre nego što ovu izjavu uzmete zdravo za gotovo.

Earache

odlično snalaze u aranžmanima i ne ostavljaju slušaocu vremena da predahne. Puno rezećih rifova, urlatorski glas ljudoždera-sodomiste, kratke i ubitačne stvari, te moćna Sunlight produkcija uz nekoliko lepih melodičnih delova daju ovom albumu sve što je potrebno za uspešan život. Bravo.

Nuclear blast

IMPALED NAZARENE-Tol cormpt norznotz LP

Ako ste zainteresovani za pravi underground, evo benda koji ni majka verovatno ne voli. Skandinavski black metalci su inače poznati kao takvi satanisti prema kojima su amerikanci tipa ACHERON ili MORBID ANGEL bendovi za srednjoškolske igranke, a ovi finci su jedan od najomrznutijih bendova sveta. Ne verujete? Pa, demose su morali da snimaju sa studijskim muzičarima jer niko nije hteo da bude u bendu sa njima. Mazanje očiju imalinom, te fotke na kojima gutaju vatru samo doprinose ugođaju. Ovaj LP je još jedan od dokaza zašto svako normalan mora da voli satanističke bendove. Prvo, naslovi: pola je engleski sa latinskim uplivima, a pola neki drevni jezik koji mnogo dobro zvuči. Muzika je grind-black-death tj. guzi'n'zgazi fazon, brzo i bez filozofije, lomljenje čoveče (a nije ni toliko bedno odsvirano kako sam očekivao), vokali su priča za sebe, umiranje od smeha. Još je sve izmešano sa raznim kricima, stenjanjima, blejanjima, sintisajzerima, ludilo buke! (copyright Džoni Racković) Dodajte i textove koji su prava izložba humora seksualno frustriranih umno poremećenih religiozno ograničenih kornjača i dobijate album uz koji je nemoguće skinuti osmeh s lica. FENOMENALNO!

Osmose productions

GODFLESH-Cold world EP

EP sa dve, ali u suštini četiri pesme. Kako? Lako: prva strana rezervisana je za naslovnu, te pesmu pod nazivom Nihil. Sporo, teško, melodično, naravno u okvirima GODFLESH poimanja melodičnosti. Nešto je izraženija upotreba sintisajzera, ne bi li se dobila odgovarajuća doza melanholije, te povremeno može i da zazvuči komercijalno, naravno uz čuveno zapevanje Justina i kolege mu. Druga strana sadrži još dva remiksa Nihil, i tu na scenu stupa antikomercijalnost. Ove verzije su mnogo hermetičnije, teže, sa mnogo više samplinga, nema uopšte instrumenata, sve radi digitalna oprema, mrak, tupost, otuđenje, svedenost na gotovo podljudski nivo gde za normalne emocije nema mesta. Još od samog početka GODFLESH znaju da je ponavljanje majka besmislenosti, te se fraze u ovim pesmama otežu u nedogled, dobijajući sasvim drugačije dimenzije od onih koje im svakodnevna upotreba pripisuje. Slušanje ovog EP-a (i drugih njihovih produkata) u mraku daće vam jasnu sliku o skučenosti ljudskog uma i panici koja nastaje kad ova spoznaja prodre do njega. Savršeno.

Earache

DISMEMBER-Indecent and obscene LP

Plašio sam se da će drugi LP švedskih majstora biti rokenrol stanje, s obzirom na, recimo novi zvuk ENTOMBED, ali srećom, ovi su još uvek krvožedni kao i pre. Sudski proces zbog spota na MTV (koji uopšte nije tako ekstreman) ih nije pokolebao, te su tekstovi ponovo u vezi sa mesom, kožom i ostalim tkivima. Muzički, album je još agresivniji i brži nego prvi, neverovatno! To je uzrokovalo nešto manju melodičnost (ipak i dalje prisutnu), ali švedski kasapi se

S.O.B.-Gates of doom LP

Japanske grindcore legende na drugom LP-u, koji je izašao samo za japansko tržište, a mi ga ne bi čuli da nam nije Gvida, triput hura za INTERMUSIC. Samo, ovaj LP i nije tako legendaran. Evidentan je značajan pomak u tehničkom pogledu, kako muzičara (naročito gitariste), tako i produkcije. Mislim, znali su oni da sviraju i pre, samo kao da

tek sad to koriste. Nažalost, to ne pomaže kad su aranžmani skrpljeni, jebi ga, ideje su dobre ali se ili previše ili premalo ponavljaju. Pevač zvuči kao da mu istovremeno gaze po nožnim prstima i vade krajnike kroz dupe, što u suštini i nije tako loše. Tekstovi su teška filozofija, sačuvaj me bože. U suštini, ovaj album treba čuti, ali teško da će me nešto terati da ga ponovo slušam.

Toy company

MORTUUS-Sickness of humanity demo

Kraljevački death metalci nam se na novom snimku predstavljaju donekle ubrzanim numerama, povremeno zgrindovanim, te finim gitarskim radom. Meni oni još uvek liče na DEAD JOKER, samo ipak malo jednostavnije sviraju. Produkcija je OK za demo (by Vuja, KBO!), a glas je jako dobar, iako ovo u okvirima svetskih death standarda možda ne spada u prvu ligu, u pitanju je znatno više nego solidan snimak i moj lični favorit.

Nastić Dimitrije, Nikole Tesle 2, 36000 Kraljevo

BRAINSTORM/BATTLE OF DISARM-split cass., LP

Ha, u prošlom broju materijal, sad kaseta i LP, tako se to radi. Gvido se drži i mada ne znam ko mu ovde kupuje ovo, album je pred nama, čineći jedini HC vinil objavljen u YU 93. godine. Poštujte to! Omot kasete je onako, a ploče vrlo, vrlo dobar (i masan u piči...). BRAINSTORM strana je, kako već rekoh u prošlom broju, sam vrh YUHC muzike u ovom trenutku, produkcija je malo usirovljena u odnosu na Hansov rad, i dodati su delay efekti na glas (ma ne zvuči seljački), textovi su meni nerazumljivi, tj. poruka je jasna ali ne i način kojim se ona saopštava. BOD su tipični predstavnici japanskog HC-a, koji se sad nalazi tamo gde je evropski bio pre jedno 6-7 godina, krljanje, razaranje i nesofisticirano ruženje-moji ljudi. BOD kao i dobar broj Japanaca pokazuju shizofreničnu opsednutost DISCHARGE-om i VARUKERS-ima, muzika je čisto kloniranje, samo povremeno malo prespororo i predugačko, glas je očajničko urlanje, produkcija je solidna (malko neenergičan zvuk gitare verovatno je pre posledica tehnike njenog vlasnika), a u textovima, uglavnom dužine 4-5 redova (što ne opravdava pojedine pesme od po 3 minuta) pokušan je mali pomak od DISCHARGE-haiku tekstova, uglavnom na slabom engleskom što, slično kao na drugoj strani čini poruku jasnom, ali ne i uverljivom. Jedino me dojmio text o nuklearnom razoružanju, pisan iz pozicije pripadnika nacije unakažene korišćenjem takvog oružja. Album je 150% vredan kupovine za HC publiku, ali što reče Dole (ajd' da pušim malo samom sebi), zar zbog ovoga da ACROHOLIA izduva za vinil? Gvido, Gvido, 'de će ti duša. (He, he) Puno hvala za ploču.

Intermusic, Goce Delčeva 11/1, 11080 Zemun

SEPULTURA-Chaos A.D. LP

Šta čini bend velikim? Možda je to diktiranje trendova ali pre toga bend mora da nauči praćenje istih. Moderna underground glazba je očigledno bazirana na ritmičnosti pre nego na bilo čemu drugom (Hate core, Industrial, Techno, Manchester,jedan deo Grunge scene), te se i SEPULTURA punim jedrima zaputila u ovom pravcu. Naravno, ja sam još posle Beneath the remains očekivao da neće uspeti da snime iole pristojan, a kamoli fantastičan album kao što je Arise bio, a onda sam bio definitivno siguran da je Arise vrhunac posle koga samo sledi pad. Zajebali se. Naime, Chaos nije na nivou pomenutih ostvarenja, to je sigurno, ali ono što ga spasava je činjenica da se on sa njima uopšte ne može porediti. SEPULTURA iz '93. nije ona iz '91., ali zna šta hoće i to se dobro vidi. Nestali su oni dugački aranžmani i brze pesme, a sve se pretvorilo u kraće, ritmične, gotovo plesne stvari koje su relativno jednostavne, a opet zajednički tvore pravi okean zvuka. Podseća na NYHC, koji ja ne volim, ali!!! SEPULTURA je SEPULTURA i rifovi koje svira su najbolji na svetu, a Maxovo pevanje je tako sugestivno da se i jednostavniji (čitaj: bezvezni) textovi (koji se kao i obično bave socijalnom, političkom, antiratnom, antireligijskom i ekološkom tematikom) urezuju u mozak slušaoca i daju mu da oseti snagu. Možda je sadržaj važniji od forme, ali uz tolike socijalno svesne bendove, poruka uspeva da dopliva do mog malecnog mozga samo kad je saopštena na pravi način. Bežanje od imidža deaththrashera se vidi u promeni producenta (mada je produkcija ostala ista), jednom akustičnom instrumentalu (ne ljigavi metalski fazon, malo podseća na LED ZEPPELIN) i obradi RATOS DE PORAO. Majstori su majstori. Da zaključim: možda su ovi momci zaista postali nacionalni simbol kojem se klanjaju i državni činovnici i možda to postavlja pitanje da li je undergroundu cilj da postane mainstream ili da umre mlad, ali Chaos A.D. je najbolji Hate core album '93.

Roadracer

OBSCURITY/IN A SPLEEN-Dance with the devil in the pale moonlight split CD

U Sloveniji je izgleda lakše izdati CD nego ploču. A i ponovo metalci čitaju lekciju svima kako bi jedno pristojno izdanje trebalo da izgleda: omot na rasklapanje na kome je reprodukcija umetničke slike, textovi, adrese, thanx liste... tako se to radi. Muzika: OBSCURITY su opskurni utoliko što mešaju deaththrash sa post-HC/ alter soundom pa se dobija dosta čudna kombinacija. Gitaristi su čisti metalci-IRON MAIDEN i slično, bubnjar je jako dobar ali uopšte ne u death fazonu, a pevač peva i to je dosta čudno, povremeno i iritirajuće. Uglavnom, dugačke kompozicije, solidna produkcija i melodičnost uz dugačke, dobre textove na engleskom, jedino možda malo zamara... IN A SPLEEN sam slušao još dok su bili AUSCHWITZ i jako su ličili na CATHEDRAL kojima peva John Tardy iz OBITUARY. Iako su promenili ime, jer nikog nisu uspeli da ubede da su oni u stvari protiv fašizma, opis bi bio isti. Muzika je dakle doomčina: spora, razvlačeća, setna, mračna, dodali su i flautu i to stvarno zvuči odlično. Pesme su dugačke, što možda i smeta ljudima koji ovo ne vole, ali meni je OK, produkcija štima, vokal je super, textovi takođe dugački i interesantni, sve u svemu, izdanje svetskog nivoa.

Nika distribution

PITCHSHIFTER-Desensitized LP

Ako su vas lagali da se pravljenje fanzina finansijski ne isplati-lagali su vas (u al mi je rečenica). PS su bili vrlo zadovoljni svojim intervjuom u prošlom broju War Pigs pa su mi poslali svoj najnoviji LP i to u obliku promo CD-a! Alal im vera. To je, bre odnos! Sam LP je malo zaokrenut, tako da PS sad pomalo podsećaju i na MINISTRY, manje su metalni nego ranije, ima puno više semplova, ritam mašina je programirana nepredvidljivije nego pre (tu su i semplovi sudara i razbijanja, uklopljeni u ritam), vokali ne opravdavaju naziv benda (znači bez efekata), a same pesme su nekako ravnije, ne više onako kompaktne kao ranije, više se išlo na celokupan dojam albuma kao cjeline nego na pojedinačne stvari i, u krajnjoj analizi-pun pogodak. Sve zvuči ozbiljnije nego pre, pa mislim da se neću zajebati ako kažem da je ovo najambiciozniji PS album dosad. Uz to, ako se sećate, drugi LP GODFLESH je sadržao 20 minuta mikrofonije na kraju, a NIRVANE par minuta tišine između zadnje dve pesme. PITCHSHIFTER su između zadnje dve stvari uvalili nekih 20 minuta tišine, ušavši time u društvo za zloupotrebu digitalne tehnologije.

Earache

TURBO REANIMACIA-Demo '93.

Šta bismo mi bez Galeta? Ovaj demo je stigao iz Litvanije i, mada je produkcijski prosečan za naše pojmove (a to znači na nivou najboljih snimaka iz Vujinog studija), predstavlja bend koji mi vraća nadu u budućnost brze i glasne muzike. TR verovatno ni sami ne znaju šta sviraju, mešajući klasični HC, thrash i grind sa gotovo jazzerskim linijama stvaraju utisak benda koji bi na zapadu za pet dana imao ugovor sa Roadracerom i posle potrebnog perioda sazrevanja (pospešenog određenom količinom šuštavih zelembaća) bi se na njega sekli Flipside recenzenti. Meni je jako všeć jer ima dobar odnos divljanja i kvalitetne svirke, te nije dosadno ni sekunda. Pevač ima interesantan glas, a kako peva na maternjem mu jeziku, malo mi je teže da razaznam o čemu se u pesmama radi, no sama činjenica da su u kontaktu sa Galetom bi trebalo da znači da su angažovani. Ne budite lenji i proverite.

SUICIDAL TENDENCIES-Still cyco after all these years LP

ST su prodani u pičku materinu. Idemo dalje, pošto ih je, verovatno ugovor obavezivao na novo parče vinila, a mrzelo ih da sednu i napišu, te uvežbaju nove stvari (a gde je tu vreme potrebno za drogu, sex i video igre?), rešavaju se na standardan potez rock zvezda u takvoj situaciji-izdavanje best of albuma. No, zrnce poštenja ih je nateralo da ipak sednu i bar ponovo snime svoje stare stvari, tako da su ponovo snimili ceo prvi LP + dve stvari sa drugog. OK, prvi album ST je jedan od najboljih HC albuma svih vremena, pa ni ovo ne može da bude loše, šta više, fenomenalno je. Stvari su ubrzane, očvrsle, odsvirane još luđe nego '82., tekstovi zvuče ubojito kao i pre. Gotovo ništa nije menjano (malo u I saw your mommy), pa je rezultat genijalan, za sve one koji imaju prvi album, ovo vredi nabaviti, a za one koji ga nemaju, ovo je apsolutno buy or die! (tj. snimi, nemoj kupiti). Najbolja stvar, kao i pre, i jedna od najboljih stvari u hardcoreu uopšte je Institutionalised.

Epic

NIRVANA-In utero LP

Steve Albini producira NIRVANU, pa zar njima ništa nije sveto, rekao bih ja da nisam metalac kakav jesam. Ovako, bend je toliko pretio pre izlaska ploče, te biće buka i urlik, te neće moći da se sluša, te sodomizirаćemo opatice i imati number one hit na MTV-u, da sam ja očekivao u najmanju ruku krvoproliće prema kojem bi bitka kod Verduna bila samo aperitiv. Naravno, business je biznis, pa od toga nema ništa. Albini je Albini, al' i NIRVANA je NIRVANA i album jako liči na prethodni, mada je ipak za nijansu žešći. Geffen se trude da održe imidž benda koji, kao ruši sve pred sobom, pa je pandan razbijanjima opreme na koncertima (pokušaj skidanja WHO fazona, samo WHO su to radili jer su bili dileje i jer je tada to stvarno bilo subverzivno, a NIRVANA to radi ne bi li klincima prodala ideju da su subverzivni) na vinilu određena količina škripe & mikrofonije (ko misli da je za to kriv Albini, vara se, i on je samo deo strategije kojom pokušavaju da vas ubede da je Nirvana ultražestoka grupa). Inače, ima dobrih pesama, sa određenom količinom besa, ima golih sranja, kojima se pokušavaju iskopirati Nevermind hitovi (odvratna Heart shaped box i samocitirajuća Rape me), te je rezultat prosečan, ali u suštini nadprosečan, kad se zna da NIRVANA diktira igru a ostali bendovi je slede. Naravno, tko voli ovaj bend biće više nego zadovoljan. Jedina stvarno odlična pesma je Tourette's koja je minut i po duga prangija sa vrištanjem umesto pevanja, čime bend pokazuje da zaista ume da bude dobar, te još više treba žaliti zbog toga što to nisu.

Geffen

MAGISTAR LUDI-Demosi 1 & 2

Bend ovakvog imena svirao je pre 5-6 godina neku vrstu fuzije + alternative, a sada se sastoji od dva člana koji piče bubnjeve + jedne članice koja svira daire i dere se (ćao, Sanja). Sve je to nepretenciozno, ali kad ga čujete zvuči baš lepo. Puno plemenskih ritmova i ritualnih krikova, underground odgovor na Paul Simonovo eksperimentisanje etno muzikom crne Afrike. Samo, mnogo je luđe, mnogo primalnije. Uz to, pokazuje da pravi underground ne mora da ima nikakve veze sa punkom i alternativom u klasičnom smislu (niko od članova grupe ne sluša punk). Da, meni je super i, da, vredi nabaviti, nemojte se zabijati u sopstveno dupe.

Sanja Atanacković, 22. oktobra 26/19, 11080 Zemun

MALEVOLENT CREATION-Stillborn LP

Sa žudnjom sam iščekivao treći LP ovih majstora i ponovo se isplatilo, jer novi materijal nije ni za nijansu slabiji od fenomenalna prethodna dva albuma, ponovo je to brutalni, ali izuzetno kvalitetni death metal, sa puno promena ritma, čudnih melodija, kucačine itd. No, pomalo čude pojedini detalji: produkcija je, naravno dobra, ali nekako underground u odnosu na ranije radove, pevač je slušao, izgleda CANNIBAL CORPSE, pa se svojski trudi da mu glas bude što dublji, te to zvuči kao iz bureta. Pesme su i dalje pravi biseri i ne dopuštaju ni momenta dosade, korišćeno je mnogo oprobanih trikova iz MC arsenala, ali primetan je i napredak, naročito u gitarskim linijama. Bubnjar se osetno grči u grind delovima, kojih ima dosta i pomalo zaostaje za gitarama, što je meni jako poznat simptom, sa mnogih koncerata koje sam svirao nezagrejan. Inače, MC su pored kompozitorskih i izvođačkih kvaliteta, značajni za svetski death metal po temi što su im tekstovi brutalni (kao i kod svih), ali uz minimalnu količinu mistike i korišćenje tema iz života (opijumska zavisnost, genocidi, urbani kriminal...) što im daje gotovo sociološku dimenziju. Na ovom albumu to je najzastupljenije u pesmi koja se zove "Etničko čišćenje". Pogodite odakle im inspiracija.

Roadracer

CARCASS-Heartwork LP

Tko se seća leta '92. zna kako su grinderi ronili suze što su CARCASS počeli da sviraju takozvani metal, što naravno nije omelo tadašnji aktualni LP "Necroticism" (super tehnički izveden, ali povremeno malo pridavljujući) da se dobro proda. U Headbangers ball-u su onda Jeff i Mike ispričali kako će sledeći album predstavljati prekretnicu u smislu napuštanja dotadašnje tekstualne mi-volimo-stručnomedicinske-izraze orijentacije. Kako reče Jeff: "Textovi će biti manje detinjasti." I to se i dogodilo, prvo iznenađenje je peace sign na omotu, šta, ovo novi CARCASS? Drugo iznenađenje su ti textovi koji su stvarno ozbiljniji, ali ono što nije iznenađenje je jako lepa muzika. Doduše, komplikiranost je opala, ali je melodičnost u frontalnom naletu. Izuzetno prijatne melodije i dobra upotreba dve gitare koje često sviraju intervale nedvojbeno ukazuju na to da CARCASS nastavljaju tradiciju britanskih heavy bendova (THIN LIZZY, IRON MAIDEN), prebacujući sve na 45 obrtaja, jer ovaj LP je i brži nego prethodni. CARCASS više nisu gadovi kao što su bili i njihova muzika nije više nešto čime se plaše deca (čak se i Staši sviđa), ali za ostarele grindere i metalce uz novi PUNGENT STENCH, CATHEDRAL i ENTOMBED ovo je još jedan dokaz o cikličnom kretanju muzike. Prijatno.

Earache

THE OXYMORONS-Dancing on Billy's grave CD

Ovo je Staša dobila od benda za recenziju, pa pošto njen zin još nije na vidiku... Pošto će ovo i oni da čitaju, a u pitanju su Ameri koji će ladno da pronađu nekog da im' prevede recenziju, da napišemo sve najbolje. Dobro, poklonu se u zube ne gleda, ali i pored toga, ovaj CD je više nego lep, sad bez zezanja. Vrlo lep pop-punk koji podseća i na HUSKER DU i na MC4, samo je čak i manje distorziran, vrlo melodičan, sa kratkim pesmicama i lepim pevanjem. Produkcija je underground što je plus jer daje tako potrebnu dimenziju realnosti svemu, a textovi, kad se malo bolje udubiš, povremeno o nečemu i govore. Tačnije, neki se bave preživakanim ljubavnim temama, neki frustracijama iz detinjstva, ali na sasvim pristojan i, što je najvažnije nepatetičan način. Jako lepo, šteta što bend nije poznatiji u ovim krajevima. A sad, par zapažanja mog saradnika i prijatelja Milutina: pre svega basista nosi duboke starke, što je u Srbiji izašlo iz mode pre sto godina, ccc. Drugo, naslov albuma predstavlja očigledan pokušaj šlihtanja Srbima kao naciji (kao, "Billy's grave", kao, ne zna se koji Billy, to oni da bi prevarili cenzore i PMRC, svi znamo da je u pitanju Bill Clinton), u cilju što bolje prodaje svog CD-a. Lepo, OXYMORONS-ima možete pisati na **PO BOX 3445, Dayton, OH 45401, USA. Good work guys!**

Mutant renegade records

PEARL JAM-auh, kako se zove novi LP?

Posle nove NIRVANE, eto nama drugog albuma seattleskih prvoboraca, utemeljivača i predvodnika bastardne muzičke forme u narodu jednodušno okarakterisane kao grunge (e, ako ovo možete da ponovite bez gledanja, svaka čast). Prvo razočarenje je što se bend sa heavy metal fazona koji je gajio na Ten prešaltao na AOR, što je valjda logična posledica sazrevanja i sličnih dekadentnih i svima nam mrskih procesa u životu rock benda. Drugo razočarenje je što je album sasvim dobar i čak ni ja, kao veliki borac protiv komercijale ne mogu da ga ispljujem. PJ su sebi postavili u zadatak raznovrsnost, tako da se može čuti sve od tipičnih AOR/ hard rock stvari, preko opskurnijih, ritmički zaguljenijih pesmica, do onoga: udri u akustare i kuknjavu. Produkcija je, kao grublja, kao, to je sada fazon, u svakom slučaju, ploča na kojoj svako može da nađe nešto za sebe, give it a try.

Epic

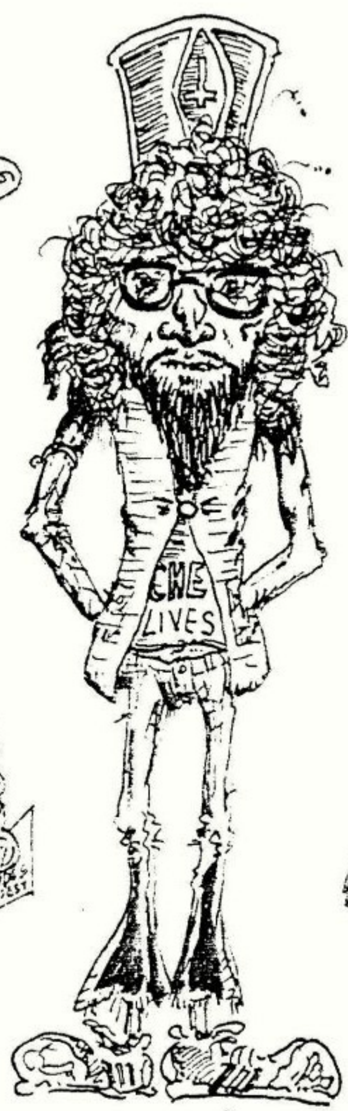
Sve recenzije by Uroš (jebote, koje smaranje). Hvala svima koji su slali /uručivali produkte za recenziranje, sve će to narod jednom pozlatiti. Long Live Heavy Metal

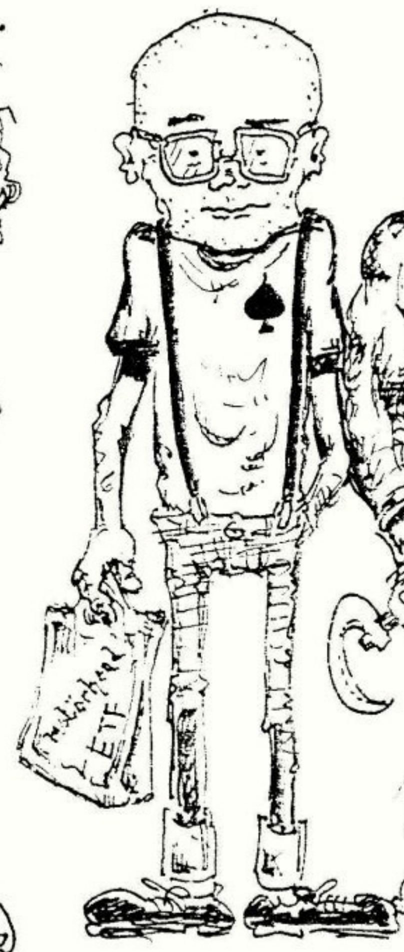

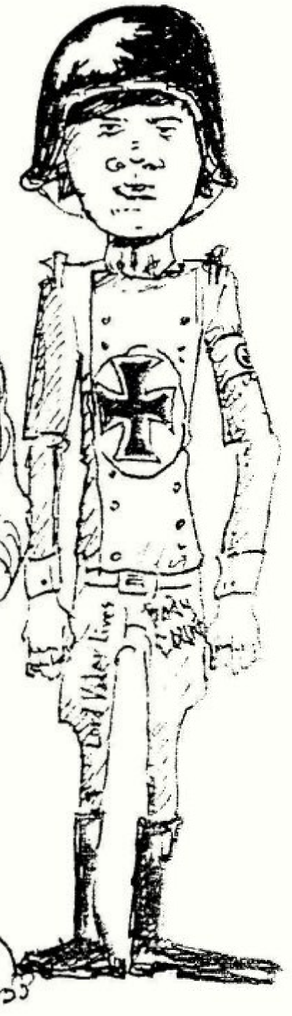

Meet the Pigs